APOSTOLATSKI CENTAR **"SAV TVOJ"**

Glas iz čistilišta br. 12

msgr: STEFANO CASINI

SA DUŠAMA U ČISTILIŠTU KROZ MJESEC DANA

Razmatranja, objave i primjeri

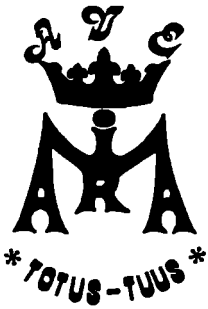

Zdravo Marijo,
Zlatna.
Kraljice mira,
prepuna sjaja
Zvijezdo što kroz tminu vodi
život moj.
Sav se danas predajem Tebi,
Krasna,
Majko moja i Majko
Krista Kralja
Da uvijek budem Njegov i uvijek
Sav-Tvoj.

Nakladnički niz: Glas iz Čistilišta br. 12

Naslov izvornika: Il Purgatorio meditazioni
rivelazioni ed esempu

Napisao: Mons. Stefano Casini

Naslov: Sa dušama u Čistilištu kroz mjesec dana
Razmatranja, objave i primjeri

Pregledano: Torino, 18. srpnja 1935.
Svećenik Luigi Carnino

Imprimatur: Kan. Francesco Paleari, Provic. Gen.

ISBN: 978-953-7668-03-7

Nakladnik: Apostolatski centar «SAV TVOJ»

Naklada: 1000 kom.

Narudžbe na adresu:

Apostolatski centar «SAV TVOJ»
Porečka 62
10 000 Zagreb
Tel/fax: 01/ 23 70 332
Tel: 01/ 23 71 822

GLAS IZ ČISTILIŠTA br. 12

SA DUŠAMA U ČISTILIŠTU KROZ MJESEC DANA

RAZMATRANJA, OBJAVE I PRIMJERI

Zagreb, 2009.

Pobožnom čitaocu!

Ja ne vjerujem da postoji neka pobožnost draža Bogu a nama korisnija od one za duše u Čistilištu, no isto tako vjerujem, na žalost, da se o tome brinemo vrlo malo. I sv. Franjo Saleški s bolom je govorio: Ne sjećamo se dovoljno naših pokojnih!

Jadni naši pokojni, mi smo ih napustili!...Dakle malo više pobožnosti i smilovanja za njih!

Za taj osjećaj pobožnosti, dragi čitatelju, napisao sam ovu knjižicu: To nije ništa drugo već sažetak drugih većih knjiga, a ja sam ti je smanjio, stavio sam pripovijetke, ukazanja i objave svetaca, u nadi da ćeš lakše čitati i meditirat, te privesti u praksu tu pobožnost.

Dao Bog da to sve bude na što veću slavu Božju i za olakšanje i oslobođenje duša iz Čistilišta, iz užasnih strašnih muka.

Preporuka: Ovu knjižicu čitajte kroz mjesec dana. Svaki dan zasebno pratite litanijama ili nekom drugom molitvom za duše u Čistilištu.

1. DAN
Kako malo se misli na vlastitu dušu

I. Zemlja je veliko polje gdje bez milosrđa i neprekidno prolazi razornica, smrt; prolazi kao kazna Božja bacajući u blato ljudsku oholosti. Sije zemljom lešine i gura duše u hrpama u vječnost. Tko bi ikad rekao Adamu, kada je kao vladar izlazio iz ruku Stvoriteljevih; daleko sunce obasjavalo ga je svojim zrakama, dok se zemlja prostirala puna krasote pod njegovim nogama; sve uokolo ga je pozdravljalo, kao

prijatelja Božjeg; tko bi mu ikada rekao: *Ispod tebe šetat će se moljac, a tvoja odjeća postat će crvljiva!* Pa ipak bilo je baš tako! Njegov grijeh doveo je na zemlju smrt, i umire se sada i svakog sata; umire se u kraljevskim dvorima i u kolibama, umire dijete i mladić i starac, i ubrzo ćeš umrijeti isto tako i ti!...Oh Bože moj, dok ti čitaš, razmišljaš, oni će biti u agoniji! Na svaki otkucaj tvog srca netko će izdahnuti; šezdeset smrti u minuti, tri tisuće šesto svakog sata, oko sto tisuća svakodnevno. Tako se razaraju lijepa lica, ta srca koje se tako rasplamsavaju mržnjom i ljubavlju, ti oholi ljudi, što vjeruju da su vječni tu na zemlji. Meditiraj često, dragi moj čitatelju, o smrti! Pomisao na smrt učinila bi nas svecima.

Vojvoda od Candije, vidje četiri dana poslije smrti kraljicu Izabelu u Granadi; pobježe od tuda prestravljen i postade sv. Franjo Borgia.

Mladi Rancé htjede po zadnji puta zagrliti svoju buduću ženu, koja naglo umrije, no ostadoše mu u ruci vlasi samo njezine već smrdljive i ogoljene glave: ode se sakriti te postade svetac u Trapi /trapistički samostan/. Margareta Kortonska nađe mrtvog svog zavodnika, obrati se, plače i čini pokoru do kraja života! Oh kad bi se svi kršćani obogatili lekcijama koje im tako često daje smrt! Kako bi onda bilo malo onih koji otvorenih očiju srljaju u pakao!

II. Na nesreću, kako malo moderni svijet misli na smrt! Oni znaju jako dobro da je život kratak, pa ipak žive kao da nikad neće morati umrijeti. Znaju da svakim dahom kojim dišemo, da se približavamo korak po korak smrti, pa ipak se podaju dražima, poslovima, zgrtanju bogatstva, trče kao ludi za častima polažući u to svu svoju sreću, i dok tako iz svjetske taštine ne štede novac, putovanja, preporuke, i sve vrste napora, za dušu što čine? Ništa! Nemaju vremena, govore, kao da je njihovo spasenje nevažna stvar, dok nam je

Gospodin uputio ove svečane riječi: *Što ti vrijedi, o čovječe, postići sav svijet ako izgubiš dušu?* Ah! Braćo, vratite se samima sebi i razmišljajte da ćete ubrzo morati ostaviti svoje dužnosti i časti, koje ste tako žarko željeli, te da ćete drugima morati ostaviti sve te kuće, posjede, ona bogatstva kojima ste posvetili vaša srca. Mislite na to o Kršćani; jednoga dana i za vas će biti sve gotovo, i za vas će doći smrt, i naći ćete se bez dobrih djela, i sa savješću punom grižnje.

Tada ćete osjetiti potrebu da uredite stvari s Bogom, ali fizičke boli, pogotovo one duhovne usadit će u vama strašni nemir, te će se tako vrlo lako dogoditi, da nećete ništa popraviti. Jer vrijeme stvoreno za zadovoljštinu radi nereda savjesti, nije u vrijeme smrti već za vrijeme života.

Možda se uvjeravate da imate još mnogo godina provesti tu dole, te da imate vremena misliti na vječnost, i na vaše vječno spasenje? Na taj način, o vi Kršćani, padate u najgore đavolske zamke, i možda ćete s vremenom završit tako da odete u pakao! Naprotiv, mislite kako sutra nije u vašoj moći, i da će vam smrt doći kada se najmanje nadate. Ja dolazim, *govori nam ona*, dolazim brzo, dolazim samo jedan puta, dolazim kada se najmanje nadate!

Pa i sam Isus reče nam: *Budite spremni, jer ja ću doći kao noćni tat.*

A Duh Sveti: *Sjeti se tvojih četiriju posljednjih stvari -smrt, sud, raj i pakao!...*

Meditirajte te riječi, i odlučite da ćete početi od ovoga časa činiti sve što je potrebno da si osigurate dobru smrt.

Sv. Andrija Avellinski obično je govorio: Tko zna što me čeka u drugom životu?...Tko zna da li ću se spasiti ili biti proklet?... Ta misao ga je sve više poticala da ide putem svetosti. Jednog jutra započeo je služiti sv. Misu, kada je pao mrtav kod oltara!...P. Avila, iako je bio svet, kada su mu rekli

da će uskoro umrijeti, uzdisao je: "Oh, kad bih bar imao još malo vremena, da se bolje pripremim!..." A vi što ćete vi reći, ako se nađete iznenada pred smrću, a da niste nikada pomislili da izvršite dobro taj korak?

III. Užasna kazna Božja, ovih naših dana, jesu nenadane smrti. Trebao bi se zamisliti malo onaj koji ima vjere! Osima toga, radi prevladavajućeg razornog običaja da se sakriva jadnim bolesnicima istina o njihovom stvarnom stanju, mnogi idu pred sud Božji bez Sakramenata. Liječnici i rođaci se slože u tome da ih prevare i izdaju! Pomislite samo, na cjelokupni moderni indiferentizam glede vjerničke prakse i zamislite si koliki nesretnici će se naći na samrti u smrtnome grijehu Moj Bože! To je zasigurno strašno! Umrijeti u grijehu! Sv. Marija Magdalena Pazzi, vidjevši u ekstazi užasnu smrt nekog čovjeka, počela je vikati od straha, te trčati po čitavom samostanu molivši za pomoć. Jadni nesretnik, vikala je izvan sebe, tu su đavoli koji te odvode dolje! Što ćeš učiniti, kako ćeš biti s njima dole u Paklu? Službenica Božja Diomira Allegri, molila je Boga da je drži na vatri sve do sudnjega dana, samo da spasi od te nesreće samo jednog jedinog grešnika.

Mislimo i mi na tolike tisuće jadnih umirućih, koji u misterioznim časovima njihove agonije očekuju molitvu njihove braće, molitvu koja će im dati milost oprosta i vječnoga spasenja; mislimo na to da ne treba misliti samo na dobro naših bolesnika, te ih pripremiti na veliki korak, već se moramo zanimati za umiruće čitave zemaljske kugle. Na to smo obavezani, jer je to dogma vjere zajedništva Crkvenih dobara. Tko zna da li se između mnogih koji umiru ne može spasiti netko sudjelovanjem na jednoj sv. Misi, jednom pobožnom izmoljenom Krunicom pred Majkom Božjom, s dnevnim zazivima sv. Josipu zaštitniku umirućih!

Svaku minutu koja prolazi netko će se utopiti u vodi,

umrijet će na žalosnim bolničkim odjelima, ili u kući gdje su udaljili svećenika. Koliki nesretnici, poslije svjetovno provedenog života na ovoj zemlji, umrijet će zaboravljeni potpuno od tog istog svijeta!...Molitva za umiruće je jedna od najvećih potreba u Crkvi.

Jedna lijepa molitva za njih je ova Presvetom Srcu Isusovom, za koju vas molim da je stavite u redovite svakodnevne vaše molitve:

O Milosrdni Isuse ljubitelju duša, ja te molim, po agoniji Tvog Presvetog Srca, te po bolima Tvoje Bezgrešne Majke, da opereš u svojoj Krvi grešnike čitavoga svijeta, koji se sada nalaze u smrtnoj agoniji, a koji će tokom dana preći u drugi život. ***Amen.*** *Presveto Srce Isusovo, koje si isto tako umiralo, smiluj se umirućima.* ***Amen.***

Praksa

Počnite već ovaj mjesec s odlukom da želite učiniti nešto za jadne duše. Odmah se ispovjedite i pričestite za njih i preporučite ih svecima.

Molite danas za duše koje su svi napustili.

Litanije ... (134. str.)

2. DAN
O strogom računu, koji ćemo morati položiti Bogu o našem životu

I. Moja je ura odzvonila, ja moram poći s ovoga svijeta: moj duh je utučen, a moje srce polako gubi svoj otkucajni ritam, trpim neizmjerno..., ne dišem više...ja umirem! Živio sam u vjeri i umirem u vjeri, molio sam oproštenje za moje grijehe, te se nadam da će mi ih Gospodin oprostiti, no ipak kakav čas straha za mene! Moram doći pred Boga, i dati

račun o čitavom svom životu. Istog časa kada se oči zaklope za ovaj svijet, za ovo materijalno sunčevo svjetlo, upalit će se pogled duše, osvijetlit će se i vidjet će se pred Isusom Kristom.

Oh! Koliko onda kajanja jer sam ga toliko puta uvrijedio, jer sam ga toliko puta zapostavio radi svojih komotnosti, i svojih sklonosti! Pao je veo koji mi je branio da vidim Isusa Krista, i na tom istom mjestu gdje ću se naći ispuštajući dušu, u tom istom času, vidjet ću se pred strašnim Sucem! U toj istoj kući, gdje stanujem, u toj istoj sobi gdje spavam, bili su na sudu i moji jadni starci! Na tim mjestima gdje se smijem, trabunjam, griješim, tu si pripremam vječnost, tu ću vidjeti Isusa Krista koji će doći preda me, ljut zbog mojih nezahvalnosti.

Pomisao na taj strašan sud je sledio mnoge svece, a što će tek biti sa mnom?

Govori sv. Ivan Klimaški da je neki od njegovih monaha, predavao dušu Bogu, dok su oko njegovog kreveta molila subraća, najedanput je počeo davati znakove velike uznemirenosti. Na vratima vječnosti bio je podvrgnut strogom sudu. Đavao ga je tužio pred sudom Božjim, i otvarala se knjiga svih njegovih grijeha. Jadni monah je drhtao dajući znakove užasa; braća su ga slušala kako se opravdavao i zaziva milosrđe Božje; vidjeli su ga kako umire sav u strahu i užasu!....

Jao meni, završava tu priču sv. Ivan od Klimaka, jer je i on bio prisutan kod smrti tog monaha. Što će biti od mene, ako se pustinjski monasi tako boje tog strašnog časa?...Što će biti od nas, kažem ja, koji tako lako zaboravljamo naš cilj, ako netko tko je proveo čitavi život u pokori i šutnji, napušta ovu zemlju s toliko nesigurnosti glede svoga spasenja?

II. Nitko zaista se ne može osjećati siguran na Sudu

Božjem. Ja znam, reći će Božanski Sudac, sve tvoje grijehe, bio sam tamo prisutan kada si griješio; znam što si učinio svaki čas tvojeg života; poznam svaku tvoju misao; znam sve dobro i zlo što si počinio, kolike sam ti milosti dao, kolika sam ti dobra nadahnuća, propovijedi, ispovijedi pružio samo da postaneš svet: daj mi račun!...Ti si me mogao tako mnogo moliti, mogao si me posjetiti u mojim crkvama, gdje sam ostao kao zatvorenik ljubavi samo za tebe; s tvojim žarom mogao si nadoknaditi ljudsku indiferentnost i uvrijede tolikih kršćana; mogao si proširiti moje Kraljevstvo, pomoći mi pri spasu duša; mogao si toliko dobra učiniti u tvojoj obitelji, u tvom narodu; daj mi račun!...I ono dobro što si učinio, zašto si ga učinio s toliko nemara? Koliko samo djela, razgovora i dobrih djela si učinio samo iz taštine, iz sebeljublja, pretvarajući se da to činiš samo radi mene! Koliko molitava, sv. Mise, Pričesti, Krunice si upropastio u žurbi, u nevoljkosti, u hladnoći srca! No ipak si znao da sam rekao: *proklet onaj čovjek koji čini* S PREZIROM *djela Božja.* Zašto si učinio tako loše moja djela koja sam ti povjerio?...Daj mi račun!...

I više, ne čuješ li koliko molećih glasova se uzdiže do mojih ušiju protiv tebe? To su glasovi duša koje ti nisi poučio u dobru kako je to bio tvoj zadatak; to su glasovi duša koje si naprotiv skandalizirao, koje si ti sam naveo na zlo. Nesretniče, što si učinio! Zašto si postao kamen spoticaja tolikim dušama, te si tako moja djela učinio beskorisnima za njih, kao i moju muku, i moju smrt?...Daj mi račun!...

Sluga Božji Luj de Ponte, bolestan, kod razmišljanja o tom svom skorom davanju velikog računa, od straha tresla se je njegova ćelija; sluga Božji Ančina kad je čuo pjevanje *Dies irae* napusti ovaj svijet i odluči se postati svetim. Sv. Jeronim sakriven u vlažnoj špilji, kako piše Pauli /svojoj duhovnoj kćeri, koja je živjela u Rimu/, postade sudrug

zvijeri i škorpiona; udaraše se kamenom u prsa , te odjekivaše pustinja od njegovog krika i plača, od straha pred Paklom!

A ti kršćanine, kako se možeš osjećati tako sigurnim? Što činiš da ne budeš osuđen, na tom strogom sudu Božjem?... Što ćeš ti tada moći reći Gospodinu?..

III. Jedno svjedočanstvo nam potvrđuje kako Bog iziskuje strogi račun o malim stvarima, pa i od dobrih duša; tako imamo svjedočanstvo od službenice Božje Anđele Tolomeji, dominikanke.

Ona je umrla na rukama svoga brata blaženog Ivana Batiste Tolomeja; kada je umrla on osjeti jaku bol, te je dugo u noć ostao moliti pred Presvetim Sakramentom; s posebnim čudom postigao je da se ona vrati u život. Probudivši se kao iz nekog dubokog sna, digla se je iz kreveta teško zadihana i u velikom strahu. Ono što je ispričala s izrazom straha, što je vidjela i čula, jednostavno je bio užas. Poslije toga počela je tako živjeti, da je sam njezin život bilo živo svjedočanstvo njezinim riječima; njezin život nije bio ništa drugo već slijed noćnih bdijenja, posta, nevjerojatnih pokora, tako da su je opominjali da je prestroga: "Ah! -uzvikivala bi da ste vi vidjeli ono što sam ja vidjela, ne bi tako govorili! Što je to što ja činim u usporedbi s onim što ćemo morati trpjeti radi naših grijeha?" I tako je nastavila u toj pokori sve do svoje ponovne smrti.

Sv. Brigita priča u svojim objavama, isto tako o nekom vojniku, koji je bio vrlo milosrdan; često se molio Gospi. Kada je umro, svetica ga je preporučila Gospodinu i dok je molila za njega, vidjela ga je kako ga vode na Sud! Oh! Kako je samo bio prestrašen i užasnut! Đavao ga je optuživao za mnoga počinjena nepoštena djela, za zle poglede i razgovore. Pokajao se je i tako se je spasio, no koliko dugo je morao ostati u Čistilištu! Pobožnost prema Presvetoj Djevici ga je

spasila od Pakla, no koliko dugo radi svojih grijeha je morao ostati u mukama?

Car, Kostantinopolija, Teofil, bio je vrlo zao heretik te uništavač svetih slika i ikona. Razbolio se na smrt; dvije dobre duše počeše vruće moliti za njega; carica i sv. biskup Metodije. Biskup je napisao na jednoj tabeli njegovo ime među grešnike za koje je najviše trebalo moliti; tu tabelu je držao kod oltara tako da se je čitava njegova Crkva molila za te grešnike. Jednu noć u snu, svetac vidje Teofilovu dušu gdje je vuče jedno mnoštvo đavola, dok su urlali i tresli lancima: on je podvostručio molitve za njega. Sutradan ujutro ču da je Teofil zaista umro; no ono što je bilo posebno čudesno, ode u svoju crkvu, vidje da je ime Teofila bilo izbrisano sa table njegovih grešnika! Njegove vruće molitve su ga spasile! Koliko dobra mogu učiniti dušama molitve dobrih!

Praksa

Otiđite danas posjetiti groblje, no sjetite se da cvijeće i svijeće ne pomažu mrtvima! Obećajte im radeći, hodajući, budeći se po noći da ćete podići često molitvu Gospodinu: *Isuse moje milosrđe!...*Zadobit ćete za svaki zaziv 300 dan oprosta!... Koliko dobra s malo muke!

Molite danas za one duše koje će ostati najduže u Čistilištu.

Litanije ...

3. DAN
Kako nam mogu pomoći Presveta Djevica, Anđeo čuvar i naši Zaštitnici na Božjem sudu

I. Niti Presv. Djevica, niti naš Anđeo čuvar, a niti naši Zaštitnici poslije naše smrti ne mogu promijeniti Sud Božji.

Kako nas smrt zatekne, tako ćemo morati ostati nepromjenjivo spašeni ili prokleti za čitavu vječnost. No oni nam mogu puno pomoći kod našeg spasenja predviđajući taj strašni Sud. U tom smislu se moraju shvatiti i viđenja onih svetaca koji su vidjeli ili Presvetu Djevicu ili naše Zaštitnike kako brane pred sudom svoje štićenike koji su im bili pobožni, te su postigli da se spase od Pakla, a neki iz Čistilišta.

Životopisi svetaca puni su tih viđenja.

Tako priča sv. Alfonz da je neka monahinja po imenu s. Katarina od sv. Augustina, imala običaj moliti za svoje poznanike, kada je čula da su umrli. Dogodilo se tako da je u njezinom kraju umrla, bez sakramenata u nekoj šumi, jedna zla starica, tako da je nisu odveli niti do crkve, već su je pokopali tamo negdje u polju. Monahinja se nije za nju niti pomolila, jer su svi vjerovali da je osuđena na pakao. Prošle su četiri godine. Jednog dana, dok je Katarina molila u crkvi, začuje uzdah, a pred njom se ukaza jedan lik sav žalostan. Kako sam nesretna! Reče. Vi ste molili za sve, samo za mene niste molili! A tko ste Vi? upita monahinja. Jadna grešnica iz šume. Kako, pa Vi ste spašeni? Da! odgovori ova. Kad sam vidjela da su me svi zaboravili, a da mi se približava smrt, razmišljajući o mojim teškim grijesima, počeh plakati i preporučati se Gospi. Po njezinom zagovoru postigla sam savršeno pokajanje za sve moje grijehe, te sam se tako spasila, a po njezinoj velikoj dobroti skraćeno mi je i Čistilište. Ako ćete Vi moliti za mene, te prikažete koju sv. Misu, prestat će moje muke. Monahinja se je zauzela, te ju je nakon nekog vremena zaista vidjela kako uzlazi na Nebo.

Jedan drugi događaj se nalazi u životopisu svetih Dionizija, Mauricija i Martina, glede kralja Dagoberta.

Neki stari pustinjak prebivao je već dugo vremena na nekom pustom otoku kod Sicilije. Dok je jednog dana molio,

začuo je neko stenjanje. Istovremeno mu se učini da vidi kralja Dagoberta na moru okružen jednom četom đavola, koji su ga vukli prema vulkanu da ga bace unutra. Jadni kralj zazivao je u pomoć Dionizija, Mauricija i Martina, svoje zaštitnike, kojima je dao sagraditi bazilike. Ovi se naglo ukažu, istrgoše iz ruku đavola jadnika, te ga povedoše sa sobom, potjeravši one đavle.

Viđenje nestade, no zaista kralj bijaše umro u svojoj kraljevskoj palači; spasio se po zagovoru njegovih zaštitnika.

II. Što se tiče Suda koji ćemo morati podnijeti poslije naše smrti, Objava nam ništa ne govori o tome da li će prisustvovati i Gospa pri tom sudu, Anđeo Čuvar, sveci pa i đavli; no mnogo priča svetaca kao i kršćanska tradicija tvrde da je to istina. Anđeo Čuvar zasigurno neće napustiti dušu koju je primio na čuvanje, sve dokle god se ne završi njezin ulazak u Nebo, ako se je uspjela spasiti. Naš Anđeo Čuvar ne zaboravlja nikada zabilježiti svako dobro djelo u našu knjigu života, da ih predstavi Bogu u času kada budemo pred Sudom. Taj zapis bit će nam vjerni depozit svega dobroga što smo učinili tokom našeg života. On, u strašnom času naše smrti ostaje braniti našu dušu, te joj pomaže u tom užasnom času, kako nam to govore mnoga viđenja; i ne samo, on sam će pratiti dušu u Čistilište, gdje ostaje kao u svojoj službi s velikom ljubavlju, sve dok je ne odvede u Nebo. Ako imamo vjere, kako nam može biti moguće zaboraviti na našeg vjernog nebeskog pratioca, tog Anđela, koji je uvijek uz nas, i ne ostavlja nas niti časka? Zar možemo sumnjati da nas On, koji nam uvijek pomaže nadahnućima i dobrim mislima, neće na času smrti braniti od demona? Oh! Koliko bi se trebali obraćati našem Anđelu u našim mukama, bolima, a napose u napastima.

III. I sv. Augustin nam prikazuje isto tako Isusa koji uzdiže svoj sud kod kreveta umirućeg sa čitavom pratnjom svojih

Anđela i sa žalosnim demonima tužiteljima. Neodgodiv Sud, ali ne po ljudskom načinu po ispitivanju, po stupnjevanju i po svjedočanstvima. Doći će ljudska dobra i loša djela, čak i ona najskrivenija, te će se otkriti u svjetlu koje proizlazi od samog Isusa Krista; bit će to samo jedan tren, bez ikakvih isprika i obrana, beskorisna je tada bilo koja molitva, jer Bog ovdje djeluje po svojim vječnim pravilima; svako dobro djelo ima i svoju stostruku nagradu, kako je to naš Gospodin obećao; isto tako svako zlo djelo odgovarajuću kaznu.

Od časa kada je duša u onom blistavom svjetlu vidjela svoje stanje, sama po sebi spoznaje presudu, pa i isti prokletnici morat će vikati: "*Gospodine ti si pravedan, i pravedan je svaki tvoj sud!*" Sve ono što će učiniti naš Anđeo, i sve ono što će učiniti đavao, sve ono što će učiniti naš Sudac je naplaćeno u samo jednom jedinom času! A koliki će biti broj onih što će se spasiti? ... To ne znamo!

Vrlo poznato je glede toga viđenje blaženog Ivana Krstitelja de'Rossia: jedna bezbrojna kolona ljudi kretala se prema vječnosti; mnogi od njih nestajali su u provalijama; malo njih obučeno u bjelinu letjela je u neizmjernoj radosti gore prema Nebu; oni drugi obučeni u pokornička odjela odlazili su tužni u zatvor Čistilišta. To je procesija umrlih! Bolna, misteriozna procesija se ponavlja svakog dana i svaki puta na isti način. Sv. Terezija od toliko mnoštva duša koje je poznavala nije imala milost, već da vidi samo tri duše koje su mogle ići ravno u Nebo, a da nisu bar dotakle Čistilište; među kojima je bio sv. Petar Alkantarski!

Ah! Zašto ne mislimo češće na taj strašni Sud? Zašto živimo tako lakomisleno, umjesto da već sada zadovoljimo za naše grijehe s dobrim djelima i pokorom, tako da ne padnemo, ili ne ostanemo tko zna koliko dugo u onoj strašnoj vatri?

Razmišljajući o tome sv. Bernard bi uzvikivao svojim

monasima: "Oprostite ako vas plašim, i sam, sam sav prestrašen!....

Sidimo u onu vatru već sada živi, da ne moramo silaziti kada umremo!...Evo jedne velike misli što ti je predstavljam o moj pobožni čitaoče!"

Praksa

Ako se zaista bojite Čistilišta recitirajte svake večeri ovo prikazanje :

Vječni Oče, prikazujem Ti Presveto Srce Isusovo sa svom njegovom ljubavlju, i sa svim njegovim zaslugama:

1. *kao zadovoljštinu za sve moje grijehe koje sam počinio ovoga dana i tokom čitavog mog života. Slava Ocu itd.....*

2. *za očišćenje svega onog dobra koje sam nesavršeno učinio tokom današnjega dana i tokom čitavog mog života. Slava Ocu itd..*

3. *Za zadovoljštinu za sva ona djela koja sam morao učiniti, a koje sam propustio tokom dana i tokom cijelog mog života. Slava Ocu itd.....*

Neka dobra sestra klarisa ukazavši se opatici reče joj: ja sam išla ravno u Nebo jer sam svake večeri s tim prikazanje plaćala svoje dugove!

Molite danas za duše u Čistilištu koje trpe najgore muke.

Litanije

4. DAN
Zašto se treba neizbježno priznati postojanje Čistilišta

I. Vjerovati da Čistilište postoji nalaže nam naša vjera, ali isto tako to iziskuje i naš razum. I zaista protestanti niječu postojanje Čistilišta, a zatim i oni sami idu, pa se na koljenima

mole na grobovima svojih pokojnika. U koju svrhu? Ako ih već sve smještaju u Nebo, ili u Pakao, zašto onda moliti za njih?...Pa ipak mole, i molimo svi mi, ako ćemo biti iskreni, jer nam to tako naš razum naređuje, a uostalom prirodno je misliti da duša nije umrla s tijelom; vraćajući se k Bogu, može se naći bez nekih velikih grijeha, dakle nije za Pakao; no ipak se je okaljala ljudskim grijehom, nakupila prašine po sebi, dakle nije dostojna Neba: Ispovijedaju to čak i njihovi doktori. Uglavnom oni koji umru, piše Hasse, predobri su a da bi završili u Paklu, a prezločesti su a da bi išli u Nebo!.... Evo, dakle, neophodnog Čistilišta.

Nekom bogatom Englezu umre naglo njegova mlada žena.... Zahvaćen bolju, napusti domovinu skupa s djevojčicom, te ode u Pariz. Jedne večeri šetajući se tako nađe se pred crkvom Majke Božje od Pobjede. Djevojčica je silom htjela ući. Baš je propovjednik govorio o molitvi za pokojne. Djevojčica kleče skupa s ostalima. Što to radiš! reče joj otac. Ajde idemo! ... Molimo za mamu! Hajmo, hajmo! Ne, oče, molimo ovdje, naši ministri riječi, ne govore nam te stvari, molimo za našu mamu! ... Nije potrebno govoriti da su posjete toj crkvi proslijedile, te da su ih one propovjedi o pokojnicima uvelike tješile: Među obraćenicima na katoličku vjeru može se ubrojiti i taj bogati Englez skupa sa svojom kćeri!

Pobožnost prema pokojnicima raznježi svaku dobru dušu; vjerovati u Čistilište potrebno je da se utješi onoga koji umire, kao i onoga koji ostaje. Onaj koji umire predaje se , a misao da će moliti za njega te će tako moći postati dostojan Neba, udaljuje od njega pomisao na očaj; onaj koji ostaje veseli se što je u mogućnosti pomoći mu na bilo koji način. Tako veza ljubavi nas sve obvezuje te nas tješi i daje nade. I stoga stvaranje Čistilišta, mora se reći, da je za nas jedna od najvećih čina milosrđa Božjeg.

II. Pa i prije samog Isusa vjerovalo se u Čistilište, kao i u djelotvornost naše molitve za pokojne.

U borbi Juda Makabejski na nekima od svojih vojnika, koji su bili ubijeni, našao je neke predmete posvećene idolima. No kako je bilo zabranjeno prisvojiti si te praznovjerne predmete, prepoznao je u tome kaznu Božju nad njima; no pomisao da su oni umrli boreći se za vjeru, te dostojni velikog milosrđa, svi se počeše moliti Gospodinu za njih, te sakupiše milostinju, te pošalju 12 000 drahmi za hram, da se prikažu žrtve za te pokojnike. Dostojno je i pravedno, mišljaše, kaže pobožni pisac knjige o Makabejcima, "*Sveto je i zdravo misleći na pokojne moliti za njih, da ih se tako oslobodi od grijeha.*"

Ovo svjedočanstvo je jasno i precizno: Čak i onda se je vjerovalo, da se za svaki grijeh mora dati račun Gospodinu, te da se tim jadnicima kažnjenim zbog svojih grijeha može pomoći molitvama i dobrim djelima.

U Crkvi se je uvijek molilo za pokojne: već od najranijih vremena na oltar su se pisala imena koje se je preporučivalo u molitve Crkve, za one koji su davali milostinju za sirotinju, za one koji su umrli za vjeru, te za sve one koji su se kao vjernici molili jednom skupa sa svećenikom dok je ovaj prikazivao sv. Žrtvu na oltaru. Vjernici su se pričešćivali, te bi poslije ostavljali milostinju na oltaru, za pokoj tih duša. Iz onih vremena nalazimo i ovaj prekrasan primjer, bilo o vjerovanju u Čistilište, bilo o djelotvornosti molitve kao i o njezinoj korisnosti.

Pod carem Decijem bilo je u Kartagi zatvoreno mnogo kršćana, a među njima i sv. Perpetua. Dok su oni mučenici trpjeli u zatvorima, ona imaše jedno viđenje nekih užasnih i tamnih mjesta; tamo bijaše mnogo ljudi vrlo žalosnih, među njima prepozna svoga brata Dinokrata, koji umrije u mladoj dobi. On se ukaza sav gorući od žeđi, blijed u i sav ranjav

po licu. Kada ga je Svetica prepoznala, taj prizor užasno ju je dirnuo, i sve te dane nije prestajala moliti za njega sa suzama u očima i uzdasima, te za njega prikaza Bogu svoje mučeništvo.

Noć prije no što je morala podnijeti mučeništvo i biti predana bijesnim zvijerima, nanovo joj se vrati njeno viđenje. Dinokrat je bio veseo i smiješio se; pio je, dugim gutljajima, živu vodu koja tekla iz izvora. Lako je pogoditi, da je to značilo da je postigao radost Neba, a ubrzala ga je molitva svete mučenice.

S istom čvrstom vjerom da se mora očistiti od bilo kojeg znaka grijeha a da bi se moglo ući u Nebo nalazimo kod Kostantina Velikog, koji se je dao pokopati kod oltara svetih Apostola, da ga se što češće sjete u molitvama kod sv. Misne Žrtve; Sv. Monika umirući reče svojim sinovima: "*Vi ovo moje tijelo stavite gdje god hoćete, samo vas jednu stvar molim, da me se na oltaru sjetite!..*"

A sv. Augustin sjećajući se smrti svoje majke i nakon dvadeset godina u svojim prekrasnim *Ispovijedima* još uvijek moli za nju, bojavši se da je još u Čistilištu!... Po tome se može zaključiti koliko je taj sv. Doktor Crkve mislio na strogost Suda Božjega, kad i on sam ispovijeda da je njegova majka živjela kao prava svetica.

III: Neprijatelji Crkve govore da je Čistilište izmislio sv. Grgur Veliki, kao što isto tako tvrde da se na IV. Lateranskom Koncilu izmislila ispovijed! Sv. Grgur nije ništa izmislio, kao što i u Crkvi nije nikada nitko nije ništa izmislio.

Sv. Grgur je bio vrlo pobožan prema pokojnima; sakupio je događaje i viđenja te je napisao knjigu. Od njega potječe ta pobožnost koja se je poslije samo još više razvila; njega se može smatrati ocem dobra koje je proizašlo iz te pobožnosti, te ga se kao takovog mora voljeti. Svoju knjigu je nazvao *Dei*

dialoghi /Dijalozi Božji/ te utjera strah u čovjeka radi mnogih ukazanja mrtvih o kojima priča; u toj istoj knjizi iznaša jasno i s osjećajem svu katoličku nauku o Čistilištu. Iz tog istog perioda proističe pobožna vježba moljenja Brevijara za pokojne; samo još jedno svjedočanstvo o starosti pobožnosti prema pokojnima. To je neprestani uzvik boli, te pobožna slika predanja i ljubavi duše dostojne da se uzdigne Bogu. Nadahnut sveti kralj David u psalmima i plačućem Jobu, te u lekcijama, izražava razne statuse ljubavi i boli jadnih duša zatvorenica Čistilišta. S Brevijarom koji je odzvanjao Bazilikama i u najstarije doba Crkve, te patetičnim i strašnim strofama *Dies irae /Strašan Dan, Dan užasne ljutnje, Dan užasa i ljutnje/* ispunjaju dušu uzvišenim *strahom.* Ne može ih se slušati a da ne osjetiš na sebi jezu od straha. Neka nas udari po srcu uzvik tog strašnog dana, dana plača i nemira, propasti i bijede koja nas čeka, kao jedan zvonki anđeoski odjek.

To je najuzvišeniji spjev kojega Crkva ima; poslije toliko straha zatvara se s pobožnim jaukom i posljednjom životnom molitvom za svoje sinove koji plaču i trpe u Čistilištu: *Pie Jesu Domine...* Milosrdni Isuse, podaj njima vječni mir. *Amen!*

Crkva dakle nije ništa izmijenila od prvih svojih vremena, ništa nije dodala u svom vjerovanju.

Tako je uvijek poučavala i tako će poučavati. Majka nježna i puna ljubavi, kako plače za grijehe svijeta, tako moli za grešnike u Čistilištu. Kao zadnju notu svake svoje svete funkcije, daje da odjekuje u njezinim korovima uzdah. *A duše vjernih mrtvih, po milosrđu Božjem počivale u miru!*

Praksa

Nemojte provesti noć, a da niste uzdigli pobožnu miso za pokojne. Recitirajte jedan *Pokoj vječni...* svaki puta kada se

probudite. Mnogo dobrih duša moli tako po noći. Za svaki *Pokoj vječni..*, papa Pio X. dao je tristo dana oprosta, no mora se izmoliti čitavi sve do *amena.*

Molite danas za one duše koje su Vas voljele i s Vama najviše suosjećale.

Litanije ...

5. DAN
Mjesto Čistilišta

III. Crkva dok nam zapovijeda da vjerujemo u Čistilište, kao što se vjeruje u Nebo i u pakao, nije odredila ništa glede mjesta gdje ćemo morati trpjeti. Stoga o tome postoje različita mišljenja a Crkva ih ne osuđuje, kao krivovjerna. Ipak po nekom zajedničkom mišljenju Čistilište bi se moralo nalaziti negdje u tamnim dubinama zemlje.

To mišljenje se slaže s učenjem sv. Tome Akvinskog, a podržavaju ga i mnoga viđenja svetaca. Među tima poznata su viđenja sv. Marija Magdalena de' Pazzi iz Firence, te sv. Franciske Rimske. Ova Svetica vrlo pobožna prema dušama u Čistilištu, a mnogima je svojim molitvama zadobila milost da postignu Nebo. Ona nam govori da je u svojim viđenjima vidjela Pakao i Čistilište, te da se nalaze na istom području podzemlja: tu su osuđeni mnogi na trpljenje s tom razlikom da su prokletnici očajni bez ikakvog tračka nade, u vječnom plaču, dok ove druge tješi slatka nada spasenja, te su smirene i podložne izgleda da i Crkva ima to mišljenje. Ona moli: *Od Vrata paklenih izbavi, o Gospodine, duše njihove*, tj. duše pokojnih vjernika. U toj patetičnoj molitvi prikazanja sv. Mise za pokojne: Gospodine Isuse Kriste, Kralju Slave, oslobodi duše pokojnih vjernika od prokletstva Pakla, tj. od podzemlja, i podzemnog jezera Na toj ideji počiva sva

liturgija za pokojnike. No ipak, Crkva ne zapovijeda da se vjeruje, da je to mjesto baš takovo. Postoje neka viđenja na pr. duša koje nam govore baš suprotno.

II. Neka viđenja nam govore o dušama koje su bile kažnjene tako da su morale vršiti pokoru tamo gdje su živjele te gdje su griješile. U nekom zatvorenom samostanu sestara Benediktinki, priča Cezarej, živjele su dvije monahinje, koje su bile vrlo dobre prijateljice, Sestra Gertruda i s. Margareta. Umre prva i to vrlo mlada; jedne večeri dok se molio brevijar na koru, s. Margareta začuje neki štropot u crkvi; vidje pokojnicu svu užasnu i žalosnu kako prilazi koru; poklonila se duboko pred oltarom, zatim se je sjela na prazno mjesto, te je pratile monahinje u pjevanju brevijara. S. Margareta se nije usudila progovoriti, no viđenje se ponovi i druge večeri. Što radiš, što tražiš? zapita je tada s. Margareta, prikupivši svu hrabrost. Ah! Dolazim radi pomoći! Bog me je kaznio na istom tom mjestu gdje sam toliko puta loše molila; tu gdje sam najviše kršila šutnju, te sam i moje sestre poticala na to. Kada bi ti znala koliko trpim!... Moj jezik je sav istrošen! Moli se za mene, i nauči iz mojeg žalosnog prizora, da živiš sveto, jer Bog je pravedan!...

Tako se isto čita iz života poznatih osoba u opatiji Cistercita: Bijaše neki Opat koji je previše ljubio svoga nećaka, isto tako monaha u istoj opatiji. Umirući izabra ga za svoga nasljednika, te je tako namjestio stvari da su ga monasi izabrali. Dok je jednom mladi , sada već opat, šetao po vrtu jedne večeri, začuje da ga netko zove. Bio je to glas pokojnika.

Ja sam duša, jadnog tvog pokojnog strica, reče, tu sam i tu trpim, sav gorim u vatri, jer sam te previše volio. Preklinjem te imaj milosti sa mnom!...

Čita se u toj životnoj povijesti da se mladi opat tako prestrašio, da se odrekao svojeg imenovanja, te se zatvorio u

jednu ćeliju, gdje je proveo cijeli tok svoga života u teškim, zaista teškim pokorama.

Tako se isto priča o nekom nesretnom vozaču kola; bio je osuđen provesti svoje čistilište na brdu gdje je obavljao svoju prodaju. Isto tako sv. Grgur veliki kaže da je đakon Paskasije bio poslan na kupke u Kapui: tamo ga je vidio sv. German koji se je molio za njega te se oslobodio toga žalosnog mjesta po svečevim molitvama. Dakle sigurno je da će svaka duša izvršiti svoje čistilište na mjestu gdje mu to Bog odredi; svemogućnost Božja može dati da osjetiš boli Čistilišta na bilo kojem mjestu.

III. Danas nismo spremni vjerovati tako lako nadnaravnim događajima; odmah bi nam se prilijepilo da smo praznovjerni, ili fanatici, ako bi netko pokušao govoriti o tome da je vidio nekog pokojnika. Njih se pokriva cvijećem, na svaku godišnjicu ili neko slavlje donose im se lovorovi i bršljanovi vijenci; na sprovod se ide u crnini, odmjerenim korakom, pa i uz pratnju limene glazbe uz blistanje pozlaćenih kola. No mrtvi moraju ostati tamo i ne ometati život živih. Čak i direktni kontakti su ukinuti. Prije svake nedjelje vidjela se prekopana zemlja na groblju blizu crkve. Sinovi i pobožne udovice mislili su na svoje drage pokojnike. I na sjećanje na njih i dalje su obećavali živjeti kršćanski da ih jednom sretnu u Nebu. Ti grobovi su bili kao oltari za te pokojnike, a bile su i svete škole za žive!...Sada to nije više higijenski i mrtve odnose daleko. Pokrivaju ih mramorom te s tako luksuznim predmetima, da ne bi imali potrebe vraćati se i moliti ništa od živih!... Takva je moda!

No ipak koliko god se mi prekrivali iluzijama i raznim uzaludnim strahovima, nije nikako moguće negirati sve te objave pokojnika. One se nalaze napisane kroz cijelo vrijeme povijesti Crkve kao i u životopisima svetaca.

Koliko je tih pokojnika došlo moliti za molitve i sv. Mise za pokojne. Ne radi se samo o nekim starim vremenima. U životu sv. Ankjeta, apostola Brazila, piše o ukazivanju onih nesretnika što su bili ubijeni, a ukazivali su se na mjestu ubojstva; čuo se je plač, te kako moljaše prolaznike da se mole za njih. U sadašnje bliže vrijeme 1859. u američkim novinama je pisalo da se ukazala neka sestra Bediktinske opatije iz Latrobe. Protestanti i bezvjernici su se tome samo ismijavali, no događaj po sebi se ne može nijekati.

Neki nepoznati redovnik, 18. rujna ukazao se u crkvi jednom novaku; nastavio je ukazivati se, te je žarko molio. Napokon novak ga upita tko je: odgovorio mu je, da je bio monah prije mnogo godina: radi sedam sv. Misa, koje nisu dali služiti za njega, a koje su bile obavezne, nalazio se je u Čistilištu. Molio je da za ljubav Božju odsluže te sv. Mise za njega. Rekao je isto tako da od zadnje petorice umrlih redovnika iz te opatije, niti jedan se još nije oslobodio Čistilišta! S najljepšim riječima molio je da se pomole i za njih, te je uvjeravao, da dušama kojima se pomaže nikada ne zaborave primljena dobročinstva. Svi redovnici počeše moliti za te pokojnike: poslije odslužene zadnje sv. Mise, duh se prestao ukazivati. No kako nije bilo kraja govorkanju među protestantima opat Wimmer dade objaviti u novinama čitavi događaj, zaklinjući se da je to bila čista istina.

Ja pak kažem, da bi bilo korisnije vjerovati u te događaje, umjesto da ih se ismijava, te mnogo moliti za duše pokojnika!

Praksa

Koliko nevidljivih duša pokojnika može biti oko vas! Imajte naviku da vas na vašem putu prate duše; kad molite Krunicu kao da molite s njima. Može biti da i u vašoj istoj

kući možda netko izvršava svoje čistilište. Naučit ću vas, još jedan kratki zaziv: *Isuse, Marijo i Josipe, spasite duše!* Svaki puta kada izrečete taj kratki zaziv dobivate 7 godina i 7 četrdesetnica oprosta! To nisu tek samo puste riječi!

Molite za one duše koje vas najviše preporučuju Bogu i mole za vas.

Litanije ...

6. DAN
O ulazu duše u Čistilište

I. Ostavili smo dušu tamo na Sudu Božjem, svu prestrašenu, sramežljivu: nalazi se u Božjoj prisutnosti sva uprljana grijesima. Kaje se, radije bi bila ne znam koliko puta mrtva nego da uvrijedi ponovo Božansko Veličanstvo. No to pokajanje više ne briše ništa, jer je ušla u tu misterioznu noć, kada više nije dopušteno djelovati. Vrijeme zadobivanja milosti je završeno.

Kako se je izgled svih stvari promijenio, s tom nemilosrdnom smrću!

Duša nema više osjetila, obuhvaćena svjetlom Isusa Krista, vidi sve sama, spoznaje sama, kako je to potrebno i pravedno, očistiti se i skinuti sa sebe te grdobe grijeha. Uvrijede koje je učinila prema Bogu, postaju joj sada kao rane pred očima sviju. Da se dušu u takovom stanju prepusti u Nebo, njezino bi Nebo bilo posve uništeno od tog silnog srama, te bi tako ostala u toj muci kroz čitavu vječnost. Sramila bi se anđela i svetaca ...

Sv. Gertruda pripovijeda da je vidjela dušu neke redovnice, lijepu i obučenu u vjenčano odijelo na pragu Neba, ali žalosnu i neodlučnu. Uđi, uđi u radost tvoga Zaručnika, govorila joj je Svetica. Nisam još uvijek dostojna, odgovorila je ta duša,

sva žalosna. No ja te vidim svu u svjetlu! Nije dovoljno, nije dostatno to svjetlo koje ja moram imati a da bi mogla ući u Nebo; kada bi se i sama vrata nebeska otvorila, ja ne bih ušla, sve dok se ne bih posve očistila, pa i od najmanjeg grijeha, jer bi me korovi djevica koji slijede Božanskog Jaganjca, otjerali od sebe! ... Drugačija je čistoća koja je potrebna da se približi Isusu! ...

Po ovom razmišljanju možemo shvatiti da je Čistilište zaista iznimno veliko milosrđe Božje. Ono je strašno i zastrašujuće, jer je strašan i zastrašujući grijeh u čovjeku; no Čistilište uništavajući grijeh, ukrašava bijedne duše i priprema ih da budu dostojne kćeri Božje, koje je grijeh učinio nedostojnima Kraljevstva Božjeg. Čistilište se mora voljeti; jest ono je bolno ali je isto tako predvorje Neba.

II. Sv. Katarina u svom djelu o Čistilištu tumači slijedeće; kršćanska duša kada se odvoji od tijela, toliko osjeća gađenje prema svojim grešnim mrljama pred čistoćom i svetošću Božjom, tako da se sama baca u vatru da se očisti od njih; u tom času u njoj bi se stvorio pravi pakao, kada bi vidjela da se ne može približiti tako onečišćena svome Bogu. To joj toliko leži na srcu da one sve čistilišne muke nisu ništa prema ovome, te se sama baca u vatru čišćenja!

Kako to mora biti strašan trenutak za jadnog kršćanina, kakva promjena scenarija! Do tada je uživao mnoga dobra, svjetlo i neizmjernu radost sunca, svježi ljetni povjetarac, hranu, ljubav svojih dragih, društvo, zadovoljavanje svojih htijenja, na kraju vlastitu slobodu. I na krevetu svojih boli bio je okružen svim mogućim kurama, te utješen ljubavlju svojih dragih; pa i bol je znala tu i tamo biti lakša i dati malo odmora. Ajme! Kako se sve mijenja i to skoro u jednom jedinom hipu! Svjetlo se mijenja u gusti i zastrašujući mrak, svjetska ljubav u potpunu poharanu napuštenost. Bog, koji je njegovo jedino

dobro pokazuje se rasrđen; Nebo, njegova jedina sreća ostaje zatvoreno, a zahvaća ga strašna vatra! To je užasna peć, a niti ne zna kada će iz nje moći izaći; vatra ga okružuje i tu ostaje bez pomoći koja ne dolazi ni od kuda, samo sa nadom da će ga se bar netko od živih sjetiti!

Kako strašan trenutak, kakav užasan prijelaz za jadnoga kršćanina! Njegov Anđeo Čuvar mora plakati, i s koliko pažnje će se vraćati na zemlju da pokupi svaku molitvu milostinju, oproste i ono malo dobrih djela što će ih moći naći, da ih živi čine za njega, te staviti u zlatne vaze da bi ih predstavio pred Boga! ...

Sv. Augustin tvrdi da je bol koju duša onog časa osjeti, traje toliko koliko bi se vremena potrošilo udariti jednom očnim kapcima, ali da je bol puno jača no što ju je osjetio sv. Lovro dok su ga pekli na ražnju! Bol je tako jaka da je ljudski jezik ne može izraziti, niti je itko može shvatiti, ako je po posebnoj milosti Božjoj, Bog čovjeku ne objavi. Kakav strah bi trebao prevladati našim srcem, na samu pomisao na smrt koja nas svakako očekuje! Kako bi se brižno morali pripremati za taj strašni čas! Oh! Isuse prosvijetli nas! ...

III. Kada bi se mislilo na smrtni čas puno manje bi se griješilo, no nastojat ćemo činiti velike pokore za grijehe već počinjene. Kada bi pomislili na taj čas oni koji se nalaze uz pokojnikov krevet, ili kada čuju da zvone zvona njihove crkve za nekog pokojnika, koliko bi suza prolili i molitava uputili milosrdnome Bogu za dotičnoga. Na kraju, kada bi oni koji pomažu bolesnicima nastojali da te iste bolesnike vodi svjetlo vjere, umjesto da ih varaju lažnim riječima, te tako ovi gube i zadnje sate, umjesto da ih upute da se ispovjede te pročiste svoje duše Sakramentima, te da se podvrgnu Volji Božjoj, koliko bi samo dobra učinili tom bolesniku! ... Naprotiv neka se dogodi ono što se mora dogoditi; o pokori nećemo niti čuti,

a koliko smo hladni i nerazboriti za nas same, tako na isti način ostajemo hladni i nerazboriti za druge. Pošto je umro neki naš brat, mi mislimo da smo ljudi velikog srca kada vičemo iz sveg glasa: "Blago njemu što je završio svoje muke!"...

Pokoji puta, na čisto poganski način, čuje se čak blagoslivljati nagle smrti, te se čak usuđuje moliti za takovu smrt, jer se manje muči! I tako kao dobri pogani oblačimo tog pokojnika u elegantna odijela, govore se glasne pohvale, i misli se na sve, samo ne na nesretnu dušu, koja je otišla pred sud Božji!

To je svetogrdni običaj! Završio je muke!... Ma što vi znate o tome!? Možda istog onog časa, dok se vi tako predajete lijepom vremenu i veselite se što je prestao trpjeti, njegova muka tek započinje; naprotiv tek počinje stjecati iskustvo što je za njega prava muka i trpljenje, jer ono što mi možemo trpjeti tu u ovom životu pa čak i u najtežim bolestima, kako se je to već reklo i kako to navode sveci, to je sve ništa u usporedbi prema mukama na drugome svijetu. Ako hoćete biti ljudi velikog srca, mislite na to da je onaj vaš jadni brat možda pao u najgoru vatru, iz koje vam uzdiže molećivo ruke tražeći od vas milosrđe u ime ljubavi koja vas je vezala, te krvne veze i u ime Boga. Potreseni i puni milosrđa pokleknite kod kreveta umirućeg i počnite odmah moliti za njega, i ne bi smjeli nikada više prestati moliti za njega. Prištedite isto tako malo od vašeg novca, umjesto one tašte rastrošnosti u cvijeću i mramoru, koji ne pomažu duši, i dajte taj novac udovici i siromahu; dajte ono što imate svećeniku da služi sv. Misu za pokojnika, i idite u crkvu....

Ah! Braćo moja! Nad tijelima naših pokojnika zakunimo se da nećemo zaboraviti nikada njihove duše i napose da nećemo prevariti umiruće. Oni će tražiti osvetu protiv onih koji su ih tako izdali i to u času smrti!

Praksa

Uzmite to kao običaj moliti Krunicu: *Isuse moje Milosrđe,* i na kraju svake desetke ponovite slijedeću molitvu: *Vječni Oče, prikazujem Ti Predragocjenu Krv Gospodina našega Isusa Krista za pokoj i oslobođenje duša u Čistilištu.*

Molite to danas za one koji moraju trpjeti u Čistilištu radi vas.

Litanije ...

7. DAN
O dvjema najgorim mukama u Čistilištu

I. Dvije nepodnošljive muke trpe duše u Čistilištu, to je udaljenost Božja i muke vatre.

Na ovome svijetu sve je materijalno, stoga se malo brine za Boga i njegovu blizinu; smije se i šali s grijehom u duši, iako nam to teško naplaćuje grižnja savjesti, no ipak se živi radosno bez Boga. No na drugom svijetu stvari su užasno postavljene svaka na svoje mjesto: Bog postaje za čovjeka jedini izvor radosti; on je Otac i centar, potreba srca, žar koji raspaljuje. Duša bez Boga ne može više živjeti. Na Nebu su zauvijek neprestano sretni, jer žive s Bogom; u Paklu su stalno i neprestano očajni jer su bez Boga; u Čistilištu su privremeno nesretni i trpe istu bol kao u Paklu, jer ne posjeduju Boga. Mi, govorila je neka duša sv. Margariti, trpjeli bi i duplo od onoga što trpimo sve do posljednjega suda, samo kada bi mogli vidjeti da nam se Isusovo lice obrati prijateljski!

Duše prokletnika osjećaju istu užasnu potrebu u sebi. Tko si? Upitalo se jednom jednog opsjednutog. Onaj koji mrzi Boga. Zašto mrziš Boga? Jer ne mogu uživati u Njemu. Što bi učinio da ga možeš posjedovati? Samo kada bih ga mogao posjedovati jedan čas, pomirio bih se da budem u Paklu

zauvijek. I tako je uzdisao da je to izgledalo pravo lavlje režanje.

Može se zamisliti s kolikim žarom duše koje su svete uzdišu za tim dobrom, i koliko moraju trpjeti radi toga što ga ne posjeduju!

Ako na svijetu, tumači sv. Katarina, ne bi bilo nego samo jedan jedini kruh, koji bi morao zasititi sve ljudstvo na svijetu, a ovi ne bi mogli niti umrijeti, niti doći do kruha da ga se nasite, te kad bi svakim danom neprestano rastao taj užas gladi u njima, sve to je samo približna slika onoga užasa što trpe i osjećaju te duše ne posjedujući Boga, kruh nebeski, jedini kruh koji hrani i daje život!

Tako se priča u životu sv. Nikole Tolentinskog, da kada je umro Pelegrin Ozimski njegov subrat, ukazao mu se u viziji te ga zamolio da služi jednu sv. Misu za njega. Gledaj, *reče mu,* gdje se nalazim i pogledaj koliko njih je tu sa mnom u tako teškoj muci. Tada se ukaže sv. Nikoli, kao da se otvorila jedna velika ravnica pustinjačkog samostana krcata dušama, koje su bile s užarenim licima, mučeći se na najrazličitije načine, te okrećući suzna lica prema Nebu.

Ti koji si drag Bogu, *nastavio je Pelegrin* , imaj milosrđa s nama, prikaži za nas sv. Misnu Žrtvu! ... Svetac nije mogao zadržati suze, te je čitavu noć molio za njih; dobio je dozvolu da kroz sedam dana prikazuje sv. Misnu Žrtvu za njih, postio je i nosio na bokovima lance, te je činio razne pokore. Đavao, koji mrzi sve duše, došao je više puta da bi ga odgovorio od toga čina, no on je ustrajao te je primio tu utjehu da je nakon sedam dana vidio fra Pelegrina s drugim dušama kako uzlaze u Nebo, slaveći i radujući se da idu gledati Boga.

Vidjeti Boga, uživati Boga, evo to je uzdisaj svake duše; to je užasna glad koja će razdirati za sve vjekove vjekova prokletnike u Paklu!

II. Što se tiče druge muke, tj. vatre, razmatrajmo da se ne prevarimo jezik svetih Otaca. Pitate me, govori sv. Toma, što je ta vatra? A ja vam odgovaram, da nije ništa drugo već vatra samoga Pakla: razlika postoji samo u trajanju: Sv. Grgur ne nalazi nikakvu usporedbu sa mukama ovoga svijeta, već ga uspoređuje sa zbrojem svih boli ovoga svijeta! Sv. Augustin se bori sa sljepoćom onih koji su govorili: na kraju će ipak prestati i mi ćemo ići u Nebo. Ne govorite tako, kaže on; bol one vatre nadilazi sve ono što možete zamisliti, pa makar da ste ga pretrpjeli samo jedan tren!

Što se tiče objave svetaca, koliko dirljivih primjera bi imali za ispričati! Bl. Stanislav, dominikanac, mnogo je puta razgovarao s dušama iz Čistilišta, koje su mu dolazile s Božjom dozvolom, da bi mu pomogle naučnice /vigilije/ i u pokorama koje je činio za njih. Ukazavši mu se tako jedna duša koju je proždirala užasna vatra, izgledala je užareno željezo u kovačnici; pun samilosti zamoli je da bi on pretrpio samo malo one vatre. Nije moguće, odgovori mu ona, smrtniku podnijeti niti najmanji dio te vatre a da ne umre! O kako je, pun ljubavi, Svetac nadalje tražio, duša pusti da mu padne na ruku jedna kap znoja: Iako je bio navikao trpjeti, poče strašno vikati, te pade bez svijesti na pod. On se osvijesti pošto mu subraća priteče odmah u pomoć, no njegova ruka je bijaše natečena i sva goraše. Ispriča im tada strašan događaj, te ode u krevet, a nakon godinu i po dana u nevjerojatnim mukama umrije. On nije nikada prestajao napominjati svojoj subraći da se sjete strogosti Božanskoga Suda; ne treba se govoriti kako je taj događaj oživio u samostanima Dominikanaca revnost za dobro, da se spase od strašnih muka!

A iznijet ću još ovo što govori Vasquez kralja Sancia u Španjolskoj Kronici.

Taj Kralj umrije otrovan. Kraljica, njegova žena se povuče

u samostan u Kastilji, gdje bi pokopan kralj; tu se neprestano molila za sebe i za njega. Jedne subote uvečer, dok ga je preporučivala Gospi, ukaza joj se, ali jao, u kakvom strašnom stanju! Njegovo tijelo izgledalo je kao da baca dim i plamene iz sebe! Kad bi ti znala koliko trpim, reče joj, radi mojih grijeha! Ovi plamenovi me uništavaju, a ja ne znam koliko ću još morati to podnositi! Dobra kraljica podijeli siromasima milostinje, dade služiti sv. Mise u čitavoj Španjolskoj i svom snagom se borila da ugasi onu strašnu vatru. Prođe tako četrdeset dana. Dok je jednog jutra kao i obično molila, Sancio prođe pokraj nje te joj reče: Tvoja pobožnost me je spasila, idem u Nebo i tamo te čekam. Kraljica pruži ruke da ga zagrli, no on nestade.

U životu sv. Dominika iz Kastilje dva su si dobra redovnika iz Zamora u Španjolskoj obećali obostrano da će se vratiti onaj koji prvi umre da se ukaže ovom drugom te su se molili Gospodinu svakodnevno za tu milost. Umrije jedan od njih, dok je ovaj drugi pripremao stol u blagovaonici; ukaza mu se onaj prvi te mu reče da je spašen, no da mora mnogo trpjeti radi nekih pogrešaka, za koje se nije dovoljno pokajao na ispovijedi. Ništa na zemlji, reče, se ne može usporediti s ovim mojim mukama! Stavivši zatim svoju ruku na stol ostade trag kao od užarenog predmeta. Stol pokazivaše u Zamori vjernicima, te ga sačuvaše sve do zadnjih revolucija.

III. Mi, nježni ljubitelji naših komotnosti, moramo se pred tim primjerima prestrašiti. Kako ćemo opstati u onoj vatri, kako odoljeti onoj velikoj boli; ne želimo niti čuti o postu, dosađujemo se ako treba malo dulje zadržati se u crkvi; i na najmanju uvredu postajemo zli, psuje se i prostači ako je pala kiša ili je puhnuo vjetar, radi vrućine ili hladnoće? Kako ćemo moći, kažem, ostati u onoj strašnoj vatri? O dobri Isuse usadi nam u srce malo ljubavi za pokoru i prema križu. Daj nam

da shvatimo potrebu mrtvljenja da ne nakupimo materijala za loženje u onoj strašnoj vatri!

Umrla tako jedna monahinja Dominikanka u samostanu gdje bijaše opatica sl. Božja Agneza od Isusa; dok je ta Svetica noć iza išla moliti na njezin grob, vidje je kako joj prilazi kleknuvši se njoj do nogu i reče: Jao onima koji čine djela ljubavi nemarno! Učinite Majko, da moje susestre služe Boga s revnošću, te da vrše pokoru tokom života! Kada bi se mogla shvatiti sva čistilišna muka, kao bi se čuvali da je se izbjegne!

Najveći pokornici su oni koji su vidjeli Čistilište. Kada su pitali sv. Kristinu zašto si peče ruke na vatri te je danima bez jela, a noću se baca u rijeku, odgovarala je uvijek istim riječima: Vi biste činili isto da ste vidjeli ono što sam ja vidjela!

Oh! Razmislimo dakle, draga braćo! Moji grijesi, govorio je pobožan sv. Bernard, iziskuju od mene tešku pokoru! Mnogi su moji grijesi; što ću učiniti, Gospodine, da platim Tvojoj Pravednosti moje dugove?..

Taj dobar Svetac je postio, bičevao se, bdjeo noću. Toliko je izmučio sam sebe da je umirući molio za oproštenje čak svoje tijelo: Tukao sam te, govorio je, izgladnjivao sam te, no učinio sam to za tvoje dobro! Vidjet ćeš kako ćeš biti zadovoljno u Nebu!...

A mi, činimo li pokoru?

Praksa

Svaki kršćanin može zadobiti potpuni oprost da se posluži u *času smrti* te tako umrijeti i odletjeti u Nebo. Jednog dana po **vašoj** želji ispovjedite se i pričestite s pravim činom ljubavi, te učinite slijedeću izjavu: *Gospodine Bože, već od ovoga časa dragovoljno i rado prihvaćam iz tvojih ruku bilo kakvu*

smrt koju ćeš mi ti odrediti, sa svim njenim bolima, mukama i tegobama koje će je pratiti: Požurite se to učiniti s dozvolom vašeg ispovjednika.

Molite danas za duše vaših roditelja i vaše braće.

Litanije ...

8. DAN
Kako je potrebno moliti i za one koji su živjeli ovdje svetim životom

I. Već sam ukazao ne vrlo štetnu pogrešku , da vjerujemo da su vrlo dobri naši pokojnici, te tako vjerujemo da su već u Nebu, napuštajući ih. Taj jadnik je toliko trpio, moja dobra majka bijaše tako dobra; naš stari svećenik bijaše tako svet, ne može biti nigdje drugdje već u Nebu, te moli za nas! To je ono što se govori, no koliko bi bilo bolje moliti milosrđe za njih! Bog ne vidi našim očima; Bog zna samo koliko je milosti udijelio dotičnome, njemu je poznat samo odgovor na te milosti.

Vidjeli smo da je sv. Augustin imao drugu ideju o Sudu Božjem. I on je govorio da je njegova majka bila sveta, no već star preklinjao je svoje čitatelje da se mole za nju, jer nije bio siguran da joj nije bilo potrebno.

To je glupo razmišljanje, da se ne moli za pokojnika, jer je živio i umro k'o svetac. Što mi znamo o grijesima drugih, jer ne možemo suditi niti nas same! Nisu dovoljno stroge niti stravične riječi Duha Svetoga: *Bit ću milosrdan s onim s kojim sam milosrdan, te ću udijeliti milosrđe onome kome dajem milosrđe?...* Tko može prosuditi savjete Božje?

Prve pratilice sv. Terezije bijahu sve revne i pobožne. Pa ipak, evo što piše Svetica o njima: Jedna redovnica iz ovoga samostana, velika službenica Božja, kako umrije prije

dva dana, dok se molio brevijar na koru za nju, a ja sam stajala, vidjeh njezinu dušu kako izlažaše iz dubine zemlje i uzlažaše u Nebo... U istom samostanu, nastavlja, umrije neka druga redovnica, pravi primjer kreposti; njezin život bijaše neprestani tok boli koje je trpjela vrlo strpljivo. Nisam uopće sumnjala da će biti posve oslobođena od svih tih muka i da će odletjeti , pa ipak četiri sata iza njezine smrti, dok sam molila brevijar, vidjeh je izaći iz zemlje i onda otići u Nebo.

Pazimo da to piše jedna velika učiteljica svetosti, koja se nikako nije mogla prevariti u sudu o dobroti te kćeri.

Blažena Ivana od Križa, redovnica franjevka poznavala je jednog od najslavnijih biskupa svoga vremena koji ju je dugo vremena tretirao s posebnom pažnjom i poštovanjem; no poslije jedne napomene koju mu je ona dala, po Božjem nalogu, da ispravi neke pogreške svoga karaktera, toliko se uvrijedio da je čak dozvolio da je se progoni na sve mile načine. On umrije i Blaženica da bi vratila dobro za zlo, poče moliti za njega svom snagom svoga duha. Jedne noći dok je molila, evo joj se ukaže pokojnik žalosnog lica i plačući s gorućom mitrom na glavi, i s usnama zaključanim užarenim lancima, tako da su mu jedva dopuštali da izgovori prigušene jecaje. On koji je nekada išao tako ponosan zbog svoje časti, našao se sada nevjerojatno poniženim. Umjesto svojeg bogatog odijela, nosio je na sebi tek neko jadno izderano i prljavo odijelo; bio je okružen raznim dušama koje su radi njegovog zlog primjera postale raspuštene, te mnogim vragovima koji su ga okruživali i mučili na stotine okrutnih načina.

Uplašena tim viđenjem blažena Ivana upita svoga Anđela čuvara, da li su muke koje je jadni biskup podnašao čistilišne ili paklene. Bog će ti dati da saznaš kad bude za to vrijeme, odgovori ovaj, i ne doda niti riječi više.

Uz svu nesigurnost u kojoj se našla ona nastavi svoje

molitve i pokore; poslije par dana vidje ponovo dušu pokojnika, no nije podnašao tako teške muke. Zahvalio joj se i zamolio da nastavi činiti pokoru za njega, te je zamoli za oproštenje radi svog nepravednog ponašanja prema njoj. Tada bl. Ivana poče moliti s još više žara nego prije; malo vremena kasnije primila je tu utjehu da je vidjela tu dušu posve slobodnu od bilo kakvih muka kako uzlazi u Nebo.

Ne zaboravimo dakle nikoga od naših pokojnika. Uvjerenje da im nije potrebna molitva, može im biti na veliku štetu. *Tko nije prakticirao tešku pokoru na ovome svijetu, morat će gorjeti na drugome.* To su strašne riječi, no izrekao ih je sv. Augustin.

II. Dodat ću još neke primjere. Službenica Božja Agneza od Isusa, koju sam već prije spomenuo, ču za smrt oca svoga ispovjednika. On je bio vrlo pobožan čovjek i može se reći mučenik za svoju vjeru, jer su mu protestanti iz Nimesa oduzeli sva njegova dobra i čak ga bacili u zatvor jer bijaše katolik. Ona, kao što je činila sa svima drugima kada je čula da bi tko umro, poče moliti za njega. Ma tko bi mogao povjerovati; uz sve njezine molitva i njezinih dobrih sestara, tak nakon trinaest mjeseci molitava Službenica Božja Agneza sazna da se je spasio iz Čistilišta! Pisci njezinog života priznaju da su ostali užasnuti nad tolikom strogošću pravde Božje! Ah, u Nebo se ulazi samo svet!

No još bolje, glede toga, stoji ova priča iz kronike Male Braće iz Pariza. Tu umrije jedan stari redovnik po imenu Angeliko, zbog njegove velike životne dobrote: Jedan od njegove subraće, bi doktor, više učen no pobožan, ne stavi da se služe tri sv. Mise za njegovu dušu kako je to propisivalo sv. Pravilo, misleći da mu nije potrebno. Dok je jedne večeri učeni fratar šetao sam u vrtu, vidje nesretnog Angelika svega okruženog vatrom. Skoro umirući od straha upita ga: Jeste

to Vi? sav drščući. Da ja sam Angeliko; vidiš moje jadno stanje? Mi smo vjerovali da ste Vi u Nebu! Da mogao sam biti, da mi ti nisi oduzeo sv. Mise, po našim Pravilima. Ma vi ste nam dali tolike primjere kreposti, pokore Ajme, ajme! Neizmjernoj svetosti Božjoj ne izbjegne niti najmanje pogreške koje se mogu počiniti i u najsvetijim djelima, dok ove ostaju neprimjetne pred slabim ljudskim očima. Ah, da si ti koji si tako učen više studirao o neizmjernoj svetosti Božjoj, ne bi me bio tretirao na taj način!

Oh! Koliki naši pokojnici će imati za nas slične riječi prijekora, jer moraše ostati trpjeti strašne muke radi naše zaboravnosti! Ovdje račun nećemo trebati polagati Bogu, sjetivši se da samo jedan dan u onim mukama, mogu se usporediti godinama i godinama teških muka na zemlji?

III. I ovaj puta ću iznijeti još jedan primjer, kojeg nam iznosi Surio, dokazujući da je istinit u životopisu Službenice Božje Marije iz Oigniesa, Belgijske kaluđerice.

U predgrađu Liegia živjela je neka sveta udovica, vrlo draga službenica B. Mariji. Udovica se razboljela i kaluđerica pohita da joj bude na pomoć u njezinoj zadnjoj uri; no ušavši u sobu vidje mnogo đavola koji su došli napastovati je koji bježaše, a kod kreveta umiruće vidje Bl. Dj. Mariju kako joj s ljubavlju pomaže. Na pokopu vidje isto tako Bl. Dj. Mariju, sa korom djevica u bjelini kako tu prisustvuju. I zaista ta udovica bijaše vrlo pobožna prema Bl. Dj. Mariji.

Tu bi se zaista moglo reći, da molitve za pokojnu udovicu nisu bile potrebne. Ista službenica Marija, uvjerena u to povuče se u svoju ćeliju, klekne te se zahvali Gospodinu što je dao tako svetu dušu svojoj Crkvi, kada ču iza sebe uzdisaje. Okrene se, bila je to ona udovica, čije je tijelo počivalo još u crkvi u mirisu tamjana! Uz sve privilegije koje je primila još nije bila u prebivalištu slave! Nebo je lijepo, reče, ja sam još

vani, pomozite mi da uzađem. Isus me čeka a ja ne mogu ići k Njemu! Koliko trpim, kakva muka! Pomozite mi da uzađem, Isus to želi i On će Vam naplatiti!....

Užasnuta nad tim ukazanjem službenica Marija pozva dvije svoje kćeri, ispriča im što je vidjela, te sve tri počeše moliti na najbolji mogući način, da joj pomognu uzaći u Nebo, gdje je svakako zadobila veliku nagradu za svoje kreposti, no gdje još nije mogla ući.

Ove primjere ne pišem za zle i nevjernike; oni će imati druge račune za polagati! Može se samo plakati nad njihovom nesrećom! To pišem za tebe, dragi moj čitatelju i htio bih da te dotaknu ti primjeri. Oni se smiju, no oni nemaju vjere. Ti, koji si odrasto u vjeri, misli sam u sebi kako ćeš ubrzo morati doći pred taj Božji sud, stoga razmišljaj koje su tvoje najteže pogreške. Bori se protiv svojih strasti i zadovolji pokorom za svoje grijehe, jer ako je potrebno da se očiste tolike svete duše, što će biti s nama jadnim grešnicima?

Praksa

Računajte na veliko na oproste ! Dobro je zadobiti što više oprosta da se postane svet, kaže sv. Alfonz. Kada se pričešćujete izmolite svaki puta *Evo me, o moj dragi i dobri Isuse*... (Potpuni oprost). Izmolite: *Iz dubine vapijem Tebi Gospodine,* na glas zvona izmoli *Anđeo Gospodnji,* otpratite Presv. Popudbinu za umiruće; računajte na molitvu Krunicu; uključite se u kakvu kongregaciju, posebice u Treću red sv. Franje. Svakog jutra morate izmoliti: *Gospodine nastojat ću zadobiti sve moguće oproste za duše u Čistilištu, napose za one koje se mole za mene.*

Molite danas za one koji su u Čistilištu iz Vaše obitelji.

Litanije ...

9. DAN
O tome kako čistilišne muke rastu u odnosu na počinjene grijehe

I. Duše koje se nalaze u Čistilištu ne trpe sve jednako, već manje više ovisno o broju i težini njihovih grijeha. Tko je griješio iz neznanja ili iz slabosti, ili jer se našao nehotice u opasnim situacijama, svakako neće podnijeti iste muke kao oni što su se prepustili pohoti iz zločestoće. Tako hoće Božja pravda i milosrđe.

Vidiš kako se vara onaj koji ne razlikuje grijeh od grijeha, pasti jedan puta ili se neprestano valjati u blatu; je li vidiš glupost onoga koji misli i tako i tako, isto je ispovijeda li se jedan grijeh ili više njih!... Tako se ne misli u Čistilištu, jer svaki grijeh donosi za sobom svoju kaznu i stoga svoju muku. Koliko je veća zloća tolika će biti jačina vatre i obuhvatiti će svaki najsakriveniji kutak svakog počinjenog grijeha. A što se mora reći o tolikim kršćanima koji su zaboravili sve svoje obveze, koji se ne brinu o skandalu koji prouzrokuju, nestrpljivi, zavisni, bezbrižni, čekaju da se pobrinu za ono malo dobra tek u svojoj starosti, ili na času smrt, kada nema više vremena? U svakom slučaju, svaki grijeh bio on smrtni ili laki, donosi sa sobom primjerenu vremensku kaznu, ili ako hoćete dug Božjoj pravdi koji moramo platiti; u ispovijedi se oprašta grijeh, ali ne i kazna; ta kazna ili se plaća na ovome svijetu pokorom, kajanjem, radom prikazanim za pokoru, milostinjom, oprostima, ili će se morati platiti na drugom svijetu vatrom. Obremenjujući se ovdje grijesima i ne vršeći ovdje pokoru, kakvo teško Čistilište moramo očekivati od pravde Božje! Ne treba se čuditi, ako mnogi kršćani moraju ostati u onim mukama i godinama! Tako barun Surton, jedan engleski lord, prisustvovaše progonstvu Henrika VIII. protiv

katolika; prestrašivši se radi užasnih mučenja katolika, a prihvativši raskol samo izvana, dok je unutra ostao vjeran katolicizmu, kaže Daniel, da ga je mnogo vremena iza njegove smrti vidjela njegova obitelj u šumi goreći sav u vatri vapijući neizrecivim jaucima. Bilo nas je oko osamdeset, reče Ledy Arundel, njegova kći, i svi ga vidjesmo i vidjesmo zidove naše prostorije kako sjaje kao od žara onoga plamena u kojem je gorio, tako da smo i sada smušeni i prestrašeni. Koliko godina je trajalo to mučeništvo! Je li završeno za tog jadnog skandaloznog baruna?

II. Kako je razmjerno Čistilište prema težini grijeha, tako je isto razmjerno prirodi grijeha. *U onim stvarima kojima se uvrijedilo Boga, za te ćemo podnositi muke,* to je njegova Božanska riječ.

Ovo što ću sada iznijeti može se pročitati u životopisima sv. Marije Magdalene Pazzi, sv. Franciske i sv. Gertrude, tri velike pobožne duše prema dušama u Čistilištu. Njihov život se ne može čitati a da se čovjek duboko ne prestraši Čistilišta i njegovih muka.

Prva /tj. sv. Marija Magdalena/, šetala se jedne večeri po klauzurnom dvorištu samostana u Firenci. Najednom je otišla u ekstazu. Kroz dva sata vidjela je da zaista hoda po Čistilištu; hodala je tako izvan sebe uzvikujući sada uzdahe molbe i straha, sada stišćući ruke iz sažaljenja, sad se šćućurivši kao da je pod strašno velikim teretom, sada pokazavši na licu i cijelim tijelom očiti znak užasa za ono što je gledala! *Milosrđe, moj Bože, milosrđe!...*vikala je. *Predragocjena Krvi Kristova oslobodi ih!... Kako je strašno ovo mjesto!...Kolike muke, koliko suza!... Oh užas! Pa čak i svećenici!... Milosrđe Gospodine, milosrđe!...*

Ona bi prenesena u Čistilište da vidi čistilišne muke; tako je dobro razlikovala muke za svaki pojedini grijeh, da se je užasavala i smrzavala od straha!

Sv. Franciska življaše u tako intimnoj komunikaciji s dušama Čistilišta, tako da su one dolazile k njoj ponizne i obazrive, te su joj davale da vidi njihove muke, da bi po njezinim molitvama zadobile malo olakšanja.

Isto se čita u životopisu sv. Corporea, irskog biskupa.

Dok je taj Svetac molio brevijar vidje pred sobom jednu sjenu užasnog izgleda, s užarenom krunom i ogrlicom pokrivena tek nekim odvratnim krpetinama. Bijaše to pokojni Irski kralj Malahija. Tako sam kažnjen, reče, jer bijah kralj mogao sam učiniti mnoga dobra djela a nisam ih učinio; ove odvratne krpetine označuju malobrojnu milostinju. Moj ispovjednik je sa mnom u Čistilištu, jer me nije opomenuo i ispravio...

Povijest toga Sveca kaže, da samo nakon šest mjeseci njegovih žarkih molitava uspješe ga osloboditi od tih muka!...

III. Grijeh koji se vrlo strogo kažnjava jest taština. Navest ću jedan primjer koji bi morao ozdraviti tako lakoumnu mladež koja šeće našim ulicama; to pripovijeda sv. Brigita. Među mnogim dušama koje je vidjela kako trpe jedna je se posebno dotakla.

Njezinu glavu je vatra izjela iznutra i izvana; dugačka kosa joj se okovitlala oko glave kao zmijetine; ruke su joj bile stisnute kao u užarenim kliještima a teški lanci su je vezali za pod. Ona vikaše i jaukaše: "Oh! Majko moja kako si bila okrutna sa mnom!.. Neka ti Isus oprosti veliko zlo što si mi učinila! Tisi me odgojila u luksuzu, ti si me vodila u kazališta i po plesovima. Koliko sam samo vremena potrošila uređujući se, slijedeći mode moga vremena! Sada tu pogrešku skupo plaćam: zabave i uživanja si prošli! Oh! Koliko trpim, peče me glava unutra, svezana sam lancima u vatri, imajte milosrđa sa mnom!" Tko si upita je Svetica, što trpiš tako

teške muke! "Ajme! Bijah bogata djevojka, posebno sam pazila na svoju kosu, koja mi je sada postala crvljiva i zmijska nošah razgolićene ruke, bijah lagana u plesu. Sada ovim mukama plaćam grijehe koje sam počinila i navela druge na grijeh mojom taštinom!... Ja sam trebala biti osuđena na Pakao, no kada sam vidjela da moram umrijeti, razmislila sam o grijehu koji sam počinila i pokajala se. Bila sam pobožna Muci Kristovoj i ta misao me spasila!..."

Svetica ispriča to žalosno viđenje nekoj pokojničinoj rođakinji; ona prestrašivši se zatvori se u samostan, te tamo umrije na glasu svetosti.

Što ćemo reći za tolike žene tašte i bezobzirne što ih vidimo okolo i koje nas skandaliziraju svojom golotinjom?

Kakvu odvratnost i gnusobu, Gospodine, izazivaju u nama one žene koje niti sram ne može zadržati da budu poštene! Dođi naprijed, stara izborana, požutjela kožo, spusti onaj uzdignuti vrat, i daj da padne ta kosa načrčkana obojana, sva ukrašena; daj da postanu smiješne i neka prođu ismijane u pokori radi tolikih grijeha koja čine i uzrokuju da se čine! Za njih postoji nešto posve drugo od Čistilišta! ... Neka ih kazni dobro, dobro Gospodin i obrati ih na vrijeme od njihovih skandala.

Praksa

Kada vas muči neka bolest ili poteškoća, mislite na užas Čistilišta; prikažite te vaše jadne muke za pokoj duša, a one će vam izmoliti strpljivost u podnašanju boli. Evo vam blaga: ako ćete samo mišlju reći *Isuse, Marijo,* ... zadobit ćete 300 dana oprosta svaki puta kada to izrečete.

Molite danas za jadne zaboravljene duše u Čistilištu.

Litanije ...

10. DAN
O posebnim čistilišnim mukama za neke grijehe

I. Zastrašujuće stvari donose sveci o grijehu nečistoće: Nazivaju ga najvećim vratima za Pakao, jer po njemu se gubi najviše duša, više nego po ikojem drugom grijehu. To je grijeh kojem se najviše raduje Pakao, kaže sv. Bernard. A sv. Augustin: "Oholost je nastanila Pakao Anđelima, požuda ga nastanjuje ljudima. A sv. Alfonz kaže, da svi oni koji su prokleti, ili su prokleti zbog nečistoće, i da svakako ne završavaju u Paklu bez nje. Isti grijeh popunjava mjesta i u Čistilištu. Sv. Marija Magdalena u jednom svom viđenju, vidjevši smrdljivi zatvor u kojem se nalaze nečisti uzvikne: "Gospodine zašto si mi dao da vidim te stvari?" U taj grijeh se uključuju preljubi, nepristojne besramne mode, nepristojne knjige, sve smjele golotinje, običaji popunjavanja salona, gdje su nekada naši preci držali križeve i svete slike sa nepristojnim umjetničkim slikama, sa nedostojnim razglednicama i kipovima : Ah! Katolici sakrili ste križeve i Gospe, pa sada đavao pleše po vašim salonima, a vi ćete morati platit vrlo visoku cijenu za to u mukama!

Neki slikar, kaže Rossignoli, poveden uobičajenošću, iako bijaše diskretan kršćanin, naslikao je taj tip slika. Ostarjevši predao se sav slikanju religioznog karaktera i umrije dok je još slikao u nekom samostanu otaca Karmelićana, gdje ga i pokopaše. Nakon kratkog vremena poslije njegove smrti, ukazao se jednom ocu Karmelićanu. Ovaj ga u čudu upita je li to baš on, dobar slikar. "Da, ja sam, odgovori, ali jao meni! Koliko trpim zbog skandala i što sam dao priliku drugima da griješe! U Čistilištu sam, napose zbog jedne sramotne slike, koju sam naslikao, i dok ne bude uništena, ja ne ću izaći iz te kazne: no onaj koji ju je naručio, ubrzo će izgubiti svoje

sinove od prerane smrti, i ako je ne baci u vatru, jao si ga njegovoj duši!... Rekao mu je gdje se nalazi ta slika i vlasnik je pristao da se uništi. No kako je slikar rekao, dva sina bogatog gospodina umriješe ubrzo nakon toga, a on prestrašen provede zadnje godine svoga života u velikoj pokori. Evo, ovdje primjera žalosnih plodova za grijehe nečiste, za koje se je zadovoljilo! Oni pak koji ne zadovolje na vrijeme, neka se sjete strašne Pavlove osude: "Nitko od požudnih neće ući u Kraljevstvo Božje!"

II. Od nečistih, Svetica je prešla u Čistilište licemjernih i pretvaralaca te je u ekstazi uzvikivala: "Oh! Kako je strašno ovo mjesto, kako je puno nevjerojatnih muka!"

Poslije ovih vidje druge duše nemirne i zadihane pritisnuti kao od neizmjerno velikih tereta; to su bili nestrpljivi i neposlušni: Tada povika od straha kad uđe u zatvor lažljivaca, jer Bog najveća istina, neizmjerno mrzi laž, napose, ako vrijeđa ljubav koja se mora gajiti prema bližnjemu.

Oholice su bile uronjene u neprobojne tmine. Jadnici, poviče, radi toga jer ste se htjeli uzdignuti nad druge, sada ste osuđeni na dim koji vas osljepljuje! ... Oni su bili tamo s licima na zemlji i poniženi.

Govori zatim o kazni radi hladnoće u izvršavanju dobra, kao i za dobra djela kao i za ona učinjena loše. Na to se vraća kada pripovijeda, kako se je jedan dan zadržala u molitvi pred Presvetim, vidje iz zemlje kako izlazi jedna redovnička duša; došla je na kor kraj nje i reče: "Sestro moja, ti koja si dobra, preporuči me Isusu! Ja sam bila jako hladna u mojim Pričestima i zapustila sam one zapovijedane. Isus hoće da ga se ljubi i služi sa žarom, a ja jao! kako me je kaznio! Svaki dan dolazim ovdje klanjati se pred Presvetim i osuđena sam na vatru već dugo vremena. Ah! Plaćam vrlo skupo svoju nemarnost!..."

O toj nemarnosti kod primanja svetih Sakramenata, Alix pripovijeda o jednom svećeniku, koji je zbog predrasude o zadnjim Sakramentima, toliko dugo čekao da primi posljednje Sakramente, da je umro bez njih. To je bio i te kako loš primjer. Dok su se molile molitve za pokojnike, on se podiže s odra i zamoli sve za oproštenje zbog lošeg primjera što ga je dao i reče: "Da sam primio Sveto ulje ozdravio bih od one moje bolesti i živio bih još dugo ovdje. Smrt me otela u milosti Božjoj, ali za dugo vremena morat ću plakati i trpjeti radi moje nemarnosti."

I pravedno je. Sv. Sakramenti su zadnji izljev Isusove ljubavi, i Isus ne može podnijeti da ih se prezire!

Vrlo je stroga kazna za grijehe učinjene protiv ljubavi i pravednosti. Primjeri su upravo zastrašujući! Brojne duše koje su se ukazale sv. Margareti iz Cortone, velikoj pokloniteljici duša u Čistilištu, potvrdile su tu strogost. Bog je sama ljubav i pravednost. Kao da se ne pomišlja na tu strogost, jer i kada bi je imali pred očima, riječi zavisti, mrmljanja, izrugivanja, ismijavanja, oduzimanja časti našem bližnjemu, svi bi izbjegavali. Prestrašeni radi računa što ćemo morati predati Bogu, pobrinimo se da ispunimo naš život djelima ljubavi i pravde, kako su to činili svi sveci!

III. Što se tiče svakodnevnih manjkavosti protiv svojih obaveza, ispričat ću jedno ukazanje od 1871. u samostanu Redemptoristica iz Malinesa, koje je potvrđeno od Crkvenog učiteljstva. Otac jedne redovnice toga samostana, prešao je na drugi život; kroz tri mjeseca se ukazivao toj kćeri da bi je molio za molitve i zadovoljštinu za pokojnika. Tokom prvog mjeseca bijaše uvijek okružen vatrom i plačući vikaše: "Smiluj mi se, kćeri moja, smiluj mi se! Jednog dana joj reče, pogledaj kćeri ovu cisternu vatre: tu sam uronjen skupa sa stotinama duša! Ah! Nitko na svijetu nema smilovanja s nama!"

Često noću čula je kako plače. Tokom drugog mjeseca nije ga više vidjela uronjena u vatru, iako je još uvijek podnašao strašne muke. U to vrijeme reče kćeri: "Teolozi su dobro rekli tvrdeći da muke svetih mučenika su puno lakše od ovih naših. Ajme, ljudi ne vjeruju previše da je čistilišna vatra slična onoj paklenoj! Kad bi to vjerovali čuvali bi se jako dobro i samo jednog jedinog lakog grijeha!" Jedan drugi dan joj reče: "Čini mi se da sam čitavu vječnost ovdje. Žeđam za tim da vidim Boga, ne mogu to više! Obraćam se, bacam prema njemu, ali uzalud, moja muka nije još završena."

No on je svakog dana postajao sve svjetliji. Bilo je vrijeme blizu Božića, njegovo oslobođenje bijaše blizu, jer je postao skoro posve svijetleći. Napokon pod Podizanjem kod sv. Mise Ponoćke, ukaza se zadnji puta sav obasjan svjetlom i blaženošću, zahvali se kćeri i redovnicama rekavši: "Izmolit ću vam posvemašnje predanje volji Božjoj i milost da ne idete u Čistilište! Ja napokon izlazim!"

To su bile zadnje riječi; jedva su mogle vidjeti njegovo lice, jer bijaše sve uronjeno u svjetlo.

Ovdje se treba naglasiti da je taj čovjek odgojio dobro svoju obitelj, pred ljudima je glasio vrlo dobar kršćanin, no tko može spoznati sudove Božje?

Dakle ako za svaku pogrešku i grijeh moramo trpjeti posebne muke, ispitajmo se dobro i pripremimo se s tom svetom vježbom za smrt.

Praksa

Upoznavši kako je težak i dug period spašavanja duša iz Čistilišta, nemojte nikada prestajati zadobivati zasluge za vaše rođake, i učinite za njih mnoga djela ljubavi. Učinite djela ljubavi prema bolesnicima i siromasima Utješite rastužene duše, poučavajte dobro, molite i sve to prikazujte za vaše

pokojnike. Smatrajte izgubljenim onaj dan kada niste ništa učinili za njih.

Molite danas za svećenike u Čistilištu, napose za one koji su poučavali.

Litanije ...

11. DAN
Čistilište svećenika i redovničkih duša

I. Dok pišem ovo osjećam kako mi se trese ruka! Što će biti sa mnom svećenikom? Baš stoga jer je poznato, da onaj koji je mnogo primio morat će mnogo odgovarati, a tko je na vrhu za njega će sud biti užasno tvrd. Prema siromahu upotrijebit će se milosrđe, ali mogućnici će podnijeti teške muke. Evo za nas slike Malahija: Bog sjedi i čeka da on sam pročisti levita sa samom sržju vatre; lijeva je po njemu kao rastaljeno zlato i srebro!

Oh, Isuse, budi i s nama milosrdan, naprotiv upotrijebi mnogostrukost tvoga milosrđa!

S. Francesca Romana u jednom svom poznatom viđenju, vidje Čistilište kao podijeljeno u tri regije. U gornjoj regiji je vidjela da duše ne trpe osjetne muke; već je u njima gorjela vatra želje sjedinjenja s Bogom. Kao slatki miris blizine Neba, njihova želja za Nebom postajala je nepodnošljiva svakog sata sve više, što su se više približavale Nebu. Pa i Bl. Dj. Marija govoraše sv. Brigiti o tom duhovnom Čistilištu , gdje se daje zadnji dodir za ulazak na gozbu u Nebu. U tom dijelu Čistilišta se nalaze najsvetije duše i u njega dolaze samo već sveti, kako se je to vidjelo u prijašnjoj objavi, tu dolaze oni koji polako uzlaze iz nižih čistilišnih dijelova.

Čin je ljubavi moliti i za te duše najbliže Nebu. Ako im mi skratimo pa i za jednu minutu te zadnje patnje, ušavši u

Nebo neće moći a da ne govore odmah o nama, koji smo im pomogli da uzađu gore!

Srednji dio Čistilišta jest najveći u Čistilištu, gdje se nalaze sve one muke o kojima se je govorilo; tu se nalazi najveći broj duša. Sv. Marija Magdalena vidje tu i jednog svog brata te kad je došla k sebi išla je vičući: "Nisam mogla vjerovati da se toliko trpi tamo dolje! Moj Bože, moj Bože, ne mogu više živjeti na ovoj zemlji, ne mogu više razgovarati s ljudima, nakon što sam vidjela sve ovo!" No vidjevši kako su se čistile i kako su postajale sve ljepšima nakon čišćenja uzviknula je: "Oh, čistilišne muke, ja vas ne ću zvati okrutnima, već slatkim i dragocjenima mukama, jer nas vodite k tolikoj slavi!"...

Snaga tih trpljenja je tako jaka da se čuju i najbjedniji i najužasniji jauci tih duša, koje ljudsko uho nije nikada prije čulo. No ipak sve te duše znaju da ih Bog ljubi, znaju da je to trpljenje potrebno da postanu njegove dostojne zaručnice, i to im je dovoljno da ih utješi te da prihvate to trpljenje.

Naposljetku je najniži dio; najudaljeniji je od Neba. O tom dijelu se govori sa velikim strahom, jer se može reći da se nalazi na vratima Pakla.

II. U toj tamnoj regiji sa laicima koji su počinili najteže grijehe, ili koji su čekali smrtni čas da se obrate Gospodinu, nalaze se svećenici i Bogu posvećene osobe. Taj najgori način trpljenja je pravedan, ako se razmišlja; jer one manjkavosti ljubavi, čistoće, dobrog primjera, koji su kod svjetovnih laki grijesi, u crkvenim osobama se smatraju najgorim grijesima, i kako su one morale uzaći gore na veću slavu i biti bliže Isusu u Nebu, pravo je da razmjerno njihovom dostojanstvu, sada moraju biti kao smetlište.

Sl. Božji, d'Avila čuvši da je umro neki svećenik, nakon što je proslavio sv. Misu reče: "Jako se računa, jako se računa ta Misa." Nekoj redovnici, reče duša koja joj se ukazala, da

je zamoli molitve o pokore za njezinu dušu: "Kćeri moja živi sveto, jer je Čistilište za redovnike užasno!

Što se tiče redovnica, ima primjera kako su redovnice bile vrlo strogo kažnjene radi mlakosti, te pomanjkanja vjernosti svojim zavjetima, te zbog neposlušnosti sv. Pravilima."

Sv. Margareti Alacoque jedna sestra od Pohođenja Marijina, ispriča da je bila na rubu da bude prokleta, da je nije spasio zagovor Bl. Dj. Marije, jer je tokom života previše tražila svoje udobnosti, bježeći u samostanu koliko je god mogla od posla. Neka druga sestra ju je došla moliti za molitve toliko jadna, tako da je pokazala koliko trpi, no najveća bol je bila kada je vidjela jednu svoju rođakinju prokletu u Paklu! Ona nije napuštala nikada Sveticu. Poslije sv. Pričesti i ona se je klanjala velikom pobožnošću Isusu, a kada je Svetica ostajala u krevetu zbog trpljenja, stajala joj je uz uzglavlje, te joj je napominjala da trpi dragovoljno za njih; vikala je na nju ako bi se prepustila umoru te bi joj ponavljala: "Vidiš moj krevete je od vatre! Osobito ako bi je Svetica zaboravila poškropiti svetom vodom. (op. ur.)

Jao si ga onome tko ne odgovori na svoj poziv! Oh, koliko moraju misliti na to duše posvećene Bogu!

III. Dakle svaka osoba posvećena Bogu treba jako paziti na svaku svoju riječ, misao i djelo, da jednog dana ne bude osuđena njegovom strogom pravednošću: a što će se morati tek reći o onima koji su po posvećenju postali drugi Kristi, tj. svećenici?

Uzdignuti na tako visoko dostojanstvo da će morati skupa s Kristom Isusom suditi zemaljskim plemenima, baš njima je rečeno: "Siromasima će se suditi milosrđem, no mogućnici će morati podnositi teške muke. Oni su spremnici svetog znanja, ne može im se oprostiti kao svjetovnicima zbog jednostavnog neznanja; imaju vremena za molitvu i svaki dan se hrane

Sakramentima, napose Sakramentom Presv. Euharistije; ne može im se stoga oprostiti u ime slabosti; predodređeni na takovo dostojanstvo u Nebu, ne mogu izbjeći najgorem stupnju muke kada počine grijeh."

Svetoj Margareti Alacoque Isus reče za svećenike točno ove strašne riječi: "*Tako mi ih je malo žao, jer im dajem tolike milosti na zemlji da postignu Nebo!*"... Stoga se sv. Terezija bojala uvijek kada je čula da je umro neki svećenik, iako se vjerovalo da je dobar. Sv. Franciska vidje biskupe i svećenike koji su težili samo za častima, te nisu dobro raspolagali dobrima Crkve, župnike koji nisu s više žara bili na pomoć bolesnicima, kako trpe i više od trideset godina Čistilišta. Za dva svećenika, što su ih smatrali dobrima te su ih svi hvalili, tako se piše o njima u spisima za beatifikaciju službenice Božje Diomire Allegri iz Firenzuole: "Moleći se ona, vidje u ekstazi jednu bijednu i spaljenu poljanu: Tu i tamo iskakali su plamenovi krvave boje; sav zrak je gorio. Ajme, među tim plamenovima, zaboravljeni od svojih rođaka oni plakaše. Drugima pak sv. Mise namijenjene njima nisu pomagale, radi pravedne kazne Božje. Neki su osuđeni ostati u Čistilištu sve do kraja svijeta! ... Dok je ona tako promatrala u boli te jadne duše, ču kao iz dubine strašne jauke i vidje podignuta ona dva svećenika. Pred njima stajaše jedne dugačke ljestve, koju su oni morali preći; svaka prečka je donosila nove muke. Na vrhu su bila jedna zlatna vrata; oni su težili k tim vratima gore, i više su gorjeli od želje da ih dostignu nego od vatre što ih je palila; ipak nisu mogli uzaći. Blaženica poče moliti i prikazivati Ocu Nebeskom Predragocjenu Krv Kristovu; izgledalo je da ih je to uvelike tješilo te im je pomagalo da se uzdignu gore do Neba.

O Vječni Oče i mi ti prikazujemo tu Svetu Krv, tvoga Sina Isusa za duše jadnih svećenika! Imaj smilovanja o Oče sa siromašnim svećenicima u Čistilištu!"

Praksa

Prikazivanje Predragocjene Krvi Ocu Nebeskome je jedno od najlakših sredstava koje imamo na raspolaganju za pomoć dušama Sl. B. Doimira je to činila svakog sata. Sv. M. Magdalena po pedeset puta na dan, a Isus joj jednog dana kaže da je s tim sredstvom oslobodila mnoge duše iz Čistilišta a neke na Božjemu Sudu čak i od Pakla.

Naučite ovu molitvu i ponavljajte je često: *Vječni Oče prikazujem Ti Predragocjenu Krv Gospodina moga Isusa Krista, kao naknadu za moje grijehe, za potrebe tvoje Svete Crkve i za pomoć svetim dušama u Čistilištu* (Oprost od 300 dana).

Molite danas za one duše koje iz Čistilišta mole za posvećenje svećenika.

Litanije ...

12. DAN
O mukama glede nekih posebnih grijeha kod svećenika

I. Ne nalazim u ovim ukazanjima svecima neke posebne čistilišne kazne za svećenike koji su bili nečisti; možda stoga, jer će svi oni umrijeti u završnoj nepokori ? Sama pomisao na to je strašna, no svakako nečistoća otvrdne srce, te ono postaje nesposobno slušati unutarnje pozive milosti kao niti grižnju savjesti. Strašna svetogrđa sv. Mise i Sakramenata stvaraju pravu perverziju i urezuju u nesretnike fatalne biljege vječne propasti! Nad ovima možemo samo plakati!

Ako se mlakost u Božjoj službi Bogu ne sviđa kod svjetovnih ljudi, koliko će ga tek smetati kod svećenika. Sv. Bernard priča o svom jednom monahu, vrlo nehajan u dobru, koji mu se ukaza noć nakon smrti, te mu se vruće preporuči da

mu pomogne, jer je kažnjen zbog svoje mlakosti; Gospodin ga je ostavio na milost i nemilost bijesa đavola, koji su ga stiskali i okrutno mučili najgorim mukama. Monah je jaukao da se srce paralo. Sveti opat smilovavši se nad njim objavio je svoje viđenje ostalim monasima te ih je pozvao na molitvu i pokoru za pokojnika; ujedno im napomenu da nauče od žalosnog primjera služiti Bogu sa žarom i revnošću.

Neki svećenik jer je služio sv. Misu i uzeo Presv. Euharistiju rukama imajući laki grijeh na duši, te se na brzinu križao bl. Franciska Pomplona ga vidje jezikom i rukama crvenim od ogavnih rana koje su izjedale crvi. On je bio uronjen u svjetleću i jasno prozirnu vatru, koji je zaista izgledala kao srž plamene vatre, tužno zaboravljen, a da mu nisu pomagale molitve Crkve; čekao je da prestane ta njegova strašna muka.

Možda je ta velika kazna, da se ne sudjeluje u milostima oprosta Crkve, bila baš određena kao kazna svećenicima, koji iz običaja nisu cijenili sv. Misu i brevijar koliko su vrijedili!

Koliko svećenika radi sličnih nepoštivanja će se naći u sličnim užasnim mukama! Jer koliki žar i koliku čistoću srca, koliku pažnju da se izbjegnu i najmanje pogreške, mora imati onaj koji uzlazi svako jutro na oltar da bi prikazao Presveto Tijelo Jaganjca Božjeg, Bezgrešnog Isusa!

II. Velika obaveza svakog svećenika jest da moli za povjerene mu duše. On je kao ambasador Crkve, i dok narod radi, odlazi po radionicama i po poljima, rastresa se i zaboravlja na Boga; dok se umirući bore sa smrću, napastovane duše popuštaju i gube milost, tisuće jadnika i siromaha plače, on kao Aron mora zagovarati kod Gospodina za njih i mora moliti za njih, te mora postići da svi oni kojima je potrebno zadobiju nebeski blagoslov. Oh! Jao si ga svijetu, ako taj povik zamolbe prestane, a svećenik kako Mojsije na gori spusti ruke!

Evo dakle velike odgovornosti za svećenika kojeg se smatra kao izaslanika za javnu molitvu. Poznato je što Damiani iznosi u svom pismu opatu Dezideriju ; priča o biskupu sv. Severinu iz Kölna. Ovaj je proširio svojim žarom i revnošću vjeru; podnio je velike poteškoće, čak je učinio i čuda i vidio dušu sv. Martina kako ulazi u Nebo; čuo je radost Anđela koji su ga dočekali; no ipak poslije smrti ukaza se jednom od svojih bogoslova preporučivši se vruće u molitve, jer je molio rastreseno brevijar, sada je jadno plakao u Čistilištu.

Čita se o jednom redovniku franjevcu da je bio kažnjen jer nije sagnuo glavu u molitvi *Slava Ocu*...Sv. Bernard tvrdi da je vidio na koru đavla kako zapisuje svaku rastresenost i svaku riječ psalama koja nije bilo dobro izrečena od njegovih monaha, da ih optuži na sudu Božjem!

I tako kao što je obavezan moliti za spas duša, svećenik ih mora poučavati i pasti sa Sakramentima, te trčati za grešnicima, da ih spriječi svom svojom snagom u grijehu. Koliko jadnih svećenika, za koje mi vjerujemo da su u Nebu, radi njihovih mnogobrojnih manjkavosti u obavezama, još se nalaze u dubokoj regiji Čistilišta!

To ja govorim za tebe, da se ti trudiš, o pobožni čitaoče, i da ne zaboraviš na njih! Imaj smilovanja s jadnim svećenicima u Čistilištu, moli za jadne svećenike u Čistilištu!

III. Sv. Terezija je običavala reći da se treba uvijek bojati za svećenike. I zaista mnoge pripovijetke i povijesti svetaca donose stravičnih ukazanja i viđenja: svećenici što su osuđeni na godine i godine Čistilišta, jer su bili previše strogi ili previše popustljivi; nekoji pak, jer su previše ljubili svoje komotnosti, ili su samo nastojali dobiti imenovanja; Neki pak, jer su šutjeli pred bahatima i nisu branili dovoljno hrabro slabe i nevine; nekoji pak radi pomanjkanja ljubavi, nekoji radi nauka vjere, radi lošeg primjera. One koje ti vidiš,

reče Anđeo čuvar sv. Brigiti, napuštene gore od svih drugih, bijahu svi crkveni ljudi i nisu teško sagriješili, no počinili su mnogobrojne manjkavosti, i sada ovdje snose kaznu kako vidiš, iako trebaju jednog dana uzaći na veliku slavu.

Ova riječ *napuštene* se mora shvatiti u strogom smislu. Da, jednog će dana oni sjati kao zvijezde na Nebu u velikoj slavi u Kristovom Kraljevstvu, no sada nema nikoga tko je tako napušten kako oni. Svećenik koji umre obično nema više na zemlji niti oca niti majke, a više puta niti bliže rođake, i umire sam. Svjetovnjaci imaju dobru kćer, dobrog privrženog sina, obitelj, koja, ako su je kršćanski odgojili, im sada pomaže i poslije smrti, moli za njih, mole Krunicu svaku večer, svaku večer prisustvuju za njih na sv. Misi; no svećenik umire sam. On oko sebe nema već samo nasljednike! Narod slijedi svoga svećenika do groblja, sada kada ga nema više čak ga i hvale, a zatim naraste trava nad njim, pa i oni privrženi, nakon nekog vremena ne misle više na njega. Jadni napušteni svećenik! Na njega bi morali, već radi pravde misliti nasljednici kojima je ostavio plod svoje uštođevine; No tko očekuje molitve, godišnjice, djela pokore od njih, rod proždrljiv zavidan, taj bi dokazao da je jadni iluzionist. Nasljednici se možda svađaju među sobom radi nasljedstva; govore da su zakinuti i samo prouzrokuju skandale: onaj jadni pokojnik može lijepo čekati!

Može se svakako prezreti ta bijedna nezahvalnost prema ljudima koji toliko rade za spas duša, no zaista je podobrano glup tko ne misli sam na spas svoje duše još za života.

Praksa

Prihvatite kao običaj prikazivati Bogu svećenike u Čistilištu. Svaki puta kada uđete u crkvu, sjetite se svećenika koji vas je krstio, koji vas je poučavao i ispovjedio; molite za

one koji su učinili neko dobro vašoj obitelji, preporučite im da se mole za brojne svete svećenike u Crkvi.

Molite danas za one duše koje mole za naše misionare i za naše katolička misije.

Litanije ...

13. DAN
O svetosti duša u Čistilištu

I. Nakon što smo čuli toliko toga o strogosti Božje Pravde prema jadnim dušama zatvorenicama u Čistilištu, moglo bi se pomisliti da se Bog na te ljuti. No, ne nije tako, Bog ih samo pročišćuje, baš zato jer ih ljubi, a ljubi ih stoga jer su svete. I zaista radi Njega su se borile protiv đavla, odrekle su se svijeta i tjelesnih želja, stoga gore žarkom ljubavi prema Njemu. Ah! Mi ne možemo shvatiti s koliko ljubavi Ga one ljube!

Za njih izvan smrtnosti, u kojoj bi im mogla biti korisna samo pokora, ne mogu ništa zadobiti za sebe, niti zadovoljiti svojim trpljenjem za svoje grijehe, kako to možemo mi ovdje: kada bi to one mogle učiniti, one s tolikim žarom ljube Boga da bi se istog trena ispraznilo Čistilište, mole Ga i potpuno se predaju prihvaćajući čistilišne muke.

Ljubav koju one gaje prema Bogu čini ih sličnima svecima. Jedan predivan neprekidni zbor glasove se diže odozdol da ga slave, uvijek jednako, uzdižu se čini čiste ljubavi dan i noć iz tog zatvora obasjanog nadom. Ponizne pokornice su utvrđene u milosti te stoga ne mogu griješiti, slave samo Boga, ljube samo Njega, i ništa drugo ne žele već samo Nebo.

Jedna duša ukazala se nekom redovniku te mu reče, da u mukama što trpi, ne može ne ponavljati te čine ljubavi, okrenuta Bogu ,svom jedinom dobru: "Oh, Bože daj mi

ljubav srca Prečiste Djevice! ... Daj mi ljubav kojom ti ljubiš sebe sama!"...

A kaže sv. Katarina da Bog da dovede te duše do one čistoće koju su imale u početku, povlači ih neizmjernom snagom k sebi, tako da one, da bi bile dostojne njegove ljubavi istog onog časa, kad bi postojalo još gore Čistilište one bi se istoga časa bacile, da se očiste od svojih grešnih mrlja, te tako stigle što prije Bogu i odmarale se u Njemu!

U Ripatransonu 1658. g. neka duša se počela ukazivati nekoj vrlo pobožnoj djevojci. No kako je djevojka ostajala sva zgrožena vidjevši je kako trpi u strašnim mukama: "Posve drugo, posve drugo je naša muka! reče ova. Kad bi ti znala što to znači biti daleko od Boga!... Biti daleko od Boga! Biti daleko od Boga!.." ponavljala je dok je nestajala! ... A sv. Franciska Rimska piše u svojim zapisima o njenim odnosima sa tim dušama, da svaki puta kada se je spomenulo Ime Božje, ili Ime Isusovo ili Presv. Dj. Marije, pognule bi glavu s velikim poštovanjem, a radost posve nebeska obasjavala bi njihova lica, da se je moglo jasno vidjeti kolikom žarkom ljubavi ljube Boga. Oh! Bog ne može nego nježno ljubiti te duše!

II. Junačka je isto tako u Čistilištu sveta podložnost volji Božjoj, koja nama tako često toliko manjka. Mi vršimo vrlo rado volju Božju kada se ona slaže s našom; kada smo dobro potpuno smo podložni; no ako nadođu bolesti, klevete, smrti, onda Bog nije pravedan! U Čistilištu ta podložnost je potpuna. U tolikim mukama, tamo se ništa drugo ne želi već samo vršenje volje Božje. Svaka teška napuštenost, ona velika je muka od vatre, izbačenost iz Neba, svaka bol, muka njima je draga jer tako hoće Bog. Kada bi mi bili upola tako podložni i ljubili volju Božju, kako se to čini tamo letjeli bi među najljepšim anđeoskim korovima.

Ta junačka podložnost proizlazi iz duboke poniznosti koju

one posjeduju, kao što svaka naša nestrpljivost se rađa iz oholosti!

Jadne duše se vide grešnicima, srame se da su došle do toga, no one se ponizuju kako se nitko od nas ne bi ponizio. One jako dobro shvaćaju što to znači biti grešnik!

Iz te njihove velike poniznosti proizlazi ta radost duha, krepost koju Bog i ljudi toliko ljube. Ona iz našeg srca izbacuje svaku žalost, učvršćuje se u vjeri, te nas čini dobrima.

U Doleu, kaže Raynaud, življaše neka dobra djevojka već dugo vremena bolesna. Započe joj ukazivati neka duša u tišini kada je bila sama, te joj je pomagala i brisala znoj, podizala bi joj glavu da lakše diše. Svetom vodom nije je mogla udaljiti. Ma tko si ti? upita je jednog dana bolesnica. "Ne boj se, odgovori ova, nisam zao duh, ja sam duša tvoje tete Leonarde. Jer si pobožna Majci Božjoj, i tu si napuštena, Ona me je poslala da ti budem na pomoć!" Ti moja teta Leonarda? Kako je moguće da si to ti? Ona je bila tvrda i nestrpljiva, ti si tako blaga i brižljiva sa mnom! "Ah! Draga moja sedamnaest godina Čistilišta je dovoljno da te nauči blagosti i strpljivosti! Ja sam sada naučila tu krepost, na moj vlastiti račun, jer se nisam vježbala kada sam bila na životu!... Da, bila sam zločesta, i da me nije spasila Presv. Bogorodica, radi moje oholosti bila bih se izgubila!"

Nastojmo kršćani vježbati se i mi i na vrijeme u toj kreposti, jer tko nije strpljiv, kaže sv. Augustin, ne zaslužuje se zvati kršćaninom.

III. Junačka krepost strpljivosti u Čistilištu je isto tako ljubav. Živi često zaborave. Vrlo često se događa, da ovi radosno uživaju njihova dobra, te čak odbijaju da izvrše njihovu posljednju volju; one se ipak ne žale, ne ljute se, već iz onog zatvora u kojem žive, podižu pobožno oči na njihovo prijašnje prebivalište, gdje stanovaše, radiše i ostaviše sinove

i nasljednike, i njih kada vide u opasnosti, pomažu im koliko im je to dozvoljeno, a u potrebi im pomažu, vruće moleći za njih.

One su uvijek zauzete za naše dobro i napose za dobrobit duše; tko zna iz koliko opasnih situacija su nas već spasili, a da mi nismo ništa niti naslutili! Kćeri moja, govorio je jedan pokojni otac svojoj kćeri, kćeri moja, ja se molim za tebe, uvijek sam molio i nikada se ne ću prestati moliti! ....

S istom bratskom ljubavlju se vole međusobno. Smatrajući dobrobit drugoga kao svoje vlastito, raduju se za svaku od njih koja uđe u Nebo.

Danas je bilo slavlje kod nas, govorila je jedna duša sv. Francischi, mnoge su duše danas otišle u Nebo!

Na isti je način tvrdila sv. M. Magdalena, da se u Čistilištu slavi svake subote; da svake subote kao jedan val svjetla i slave prolazi kroz sve dijelove Čistilišta Presv. Dj. Marija; silazi na taj dan da obiđe svoje štovatelje, dok jedan dio vodi sa sobom; zahvalnost, ljubav, radost se očituje u svim dušama s živim izrazima ljubavi prema njoj njihovoj Kraljici i Majci.

Najžarča ljubav prema Bogu je podložna strpljivost, stalna i žarka molitva za vojujuću Crkvu, to su velike kreposti Čistilišta.

Muke podnesene podložno i u šutnji, blagost dobrih je već spektakl tu na zemlji to je još veći u Čistilištu. Na tisuće svetih duša trpe kao Isus u svojoj muci, ali kao i kod Njega ne izlazi iz njihovih usta jedan jedini povik, osim molitve praštanja i ljubavi!

Praksa

Jeste li blizu vašoj crkvi? ...To je milost Božja! Ne propustite dan a da niste ušli tu: Isusu je tamo koji vas čeka!.. Daleko ste od vaše crkve? Pozdravite je sa vaših njiva iz vaših

kuća. Recitirajte svaki puta kada je vidite: *Neka bude hvaljen i slavljen svakog časa Presv. i Božanski Olt. Sakramenat* (300 dana oprosta)

Molite danas za vaše prijatelje i drugove iz mladosti, koji su umrli prije vas.

Litanije ...

14. DAN
Milosrđe Božje u Čistilištu

I. Kako Nebo tako i Čistilište propovijeda o mudrosti, snazi i slavi Božjoj; duše u Čistilištu su tako zaljubljene u Njega i određene da budu s Njime u njegovoj Sljedbi u Nebu, pjevaju pobožno taj svečani njegov himan. To je himan hvale i zahvale, jer spoznavši koliko je čist taj Bog koji ih čeka, i spoznavši da ne mogu biti primljene na taj banket u Nebu, ako nisu posve čiste od svake prljavštine, blagoslivljaju Čistilište, kao jedino sredstvo da uzađu gore, te blagoslivljaju Boga što ga je stvorio.

Tako se spoznaje kakvo je Čistilište u stvarnosti, ono je čitavo djelo ljubavi Božje.

Da bi to mogli razumjeti sv. Katarina iz Đenove, govori o tome kako one stvari koje ljudi smatraju savršenima u očima Božjim nisu uopće savršene, te zbog pokvarenosti ljudskog srca, mnoga naša djela nisu niti savršena niti čista; kako bi Bog, nakon što ih je spasio od teških grijeha mogao, po svom milosrđu, ostaviti na dušama teret svih tih nečistoća i prljavština za čitavu vječnost? Zar je mogao pustiti da grijeh kao guba pogrdi te njegove zaručnice za vječnost? Sve to skupa nije bilo moguće i evo pune ljubavi pažnje Božje, koja ih s njih skida, tako da nestaju čirevi i rane. Tako jadne grešne duše mogu još uvijek težiti, da budu ubrojene, a da se ne

srame ući u veliku obitelj svetaca. Iz tog razloga Bog pokazuje svoju mudrost i milosrđe i kao što Nebo, tako isto Čistilište propovijeda slavu o Njemu! Crkva na zemlji i ona na Nebu se ujedinjuju kao karike zlatnog lančića, s jadnim stanovnicima one regije muka; hodočasnici zemaljski i stanovnici nebeski se ujedinjuju da pripomognu toj svojoj braći; Anđeli lete noseći molitve živih i po crvenkastim podnebljem od vatre iskre se njihova bijela krila, tamo gdje se duh čisti u ljubavi i žrtvi, te postaje dostojan uzaći u gledanje Boga. O svijete pun prljavštine, kao zaražena močvara, gdje ti ožalošćuješ i činiš da postaju bijedne besmrtne duše u blatu, uništavaš prekrasnu nevinost, ti si onaj koji pretvara to mjesto u strahotni zatvor a ne Bog!

II. Čistilište, naravno, najprije nam ukazuje na strašnu strogu pravednost Božju.

To su duše koje su izašle iz života provedenog u ljubavi; možda su neke i mnogo radile za Gospodina; dobre majke koje su odgajale svoju djecu za molitvu, vodile su ih u crkvu, na Marijin oltar; utvrdile ih u vjeri; svećenici koji su istrošili svoj život u ispovjedaonicama, koji su širili Kraljevstvo Kristovo; redovnici koji su napustili i oca i majki iz ljubavi prema njemu, te prođoše svoj život u žrtvi; siromasi koji nisu žudili za stvarima drugih, već tisućama poteškoća, neimaštine trudeći se u znoju vlastita lica zarađivali kruh; djevice čiste, bogati milostinjari... svi su oni dobra djeca Crkve Božje.

Tu nije kao u Paklu duh buntovništva i urlanje psovki i vikanje samo od bijesa protiv Boga; to su pobožne duše, izabrane duše, izabran narod što moli, plače i trpi...No ipak, i oni su djeca Božja, oprani u Krvi Isusa Krista hodočasteći po ulicama svijeta pokupili su mrlje, pokrili su se prahom svijeta. Ajme, to malo dostatno je bilo da ih udalji od Neba! Bog ne dopušta kraj sebe niti najmanju nesavršenost; njegova svetost

se nikako ne može složiti pa i s najmanjom sjenom grijeha. Potrebno je, da sve ono što je ponio iz svijeta prođe kroz vatru. Nebo je lijepo, lijepe su zone gdje se pjeva svira, no njegova vrata ostaju zatvorena! Bit će uzaludna svaka bolna jadikovka. Bog ne otvara svoje Kraljevstvo, dok duša nije posve sveta! Ništa nečistoga se ne može naći u tom Kraljevstvu!

Izgleda da u Čistilištu se obnavlja svakog sata napuštenost Isusova na Kalvariji. Kao što je Isus obučen u jadnu odjeću grešnika, te postao žrtva ljubavi za svoju braću, isto tako duše pobožno viču sa svojih križeva: Oče moj, Oče moj, zašto si me ostavio? No Isus, preuzevši grijehe ljudskog roda, trpio je za svakoga od nas; jadne duše u Čistilištu trpe samo za vlastite grijehe!... One trpe kao Isus njihov učitelji čekaju Očevo milosrđe!

III. Vidjevši strogost Božanske pravde to milosrđe Očevo se očituje i u Čistilištu, i to na više načina. Zar nije već to veliko milosrđe da se te duše uopće nalaze na mjestu spasenja? Tolike među njima su živjele u grijehu i mogle su biti osuđene na prokletstvo! Dobri teolozi smatraju da između onih koji žive zatvoreni u svoje predrasude te žive daleko od Crkve, da se mnogi od njih spašavaju po direktnoj intervenciji samoga milosrđa Božjeg, tako da postaje zaista ogromno i bogato Otkupljenje Isusovo koje je izneseno za nas u Svetom Pismu; sada i za one kršćanske duše, a sigurno ih nema malo, kojima će veliko milosrđe osigurati vječnost u Nebu, iako će morati trpjeti teško Čistilište?

Na drugom mjestu treba uzeti u obzir, da i najgore muke u Čistilištu su uvijek lakše od grijeha koji ima svoje izvor u neizmjernom zlu, ujedno je veliko milosrđe što Bog prihvaća da dobra djela živućih budu naplata za grijehe pokojnicima. Duše u Čistilištu ne mogu moliti za sebe, niti si pomoći, ali im mogu pomoći drugi, a Bog je zadovoljan time. U primjerima

koji su se naveli, vidjelo se, koliko molitvama živućih se skraćuje Čistilište, po dragocjenom daru Božjem danom Crkvi, tj. Općinstvom svetih.

Cilj tisuća ukazanja duša mnogim svecima, nije ništa drugo već to skraćivanje čistilišnih muka. Isto tako posebna je milost i samo ukazanje, koja bi bila češća kada bi ih se znalo cijeniti. Smrzavajući vjetar skepticizma uništava sušeći mnoge lijepe biljke u vrtu Crkve!

Bog dakle ljubi svoje duše. Mrzi njihov grijeh, uništava žarom vatre bez milosti svaki ostatak grijeha, no nježno ljubi, očinskom ljubavlju, svaku tu dušu. Ukazavši se tako jednom naš Gospodin sv. Gertrudi reče joj ove riječi: "Svaki puta kada mi oslobodiš jednu dušu iz Čistilišta, tako mi je drago, da mi ne bi bilo draže niti u slučaju da mene samoga izbaviš!" A to je Isus mnogo puta i pokazao, ukazujući se mnogim svecima upravo za njih. U samostanu sv. Katarine u Napulju, piše u životopisu služb. Božje sestre Paole; postojao je običaj da svake večeri recitiraju u spavaonici Večernju za pokojne. Jedne večeri radi neke nepogodnosti što se dogodila ispustili su taj običaj i otišle spavati. Svetica je noću čula sa kora neku skladno moljenje. Digla se je i otišla u crkvu; vidje je svu obasjanu svjetlom, te Anđele Čuvare sestara, umjesto njih, kako pjevaju tu Večernju. Bio je točan broj anđela koliko sestara.

To pokazuje koliko naš Gospodin cijeni naše molitve za duše, isto tako koliko pazi na to da se one završe, kao i anđeli koje smo već spominjali.

Praksa

Dajte kruha i odjeću siromasima za pokoj vaših pokojnika. S. Pier Damiani, priča da se Ivan Patricio oslobodio vrlo teških muka po molitvama jedne siromašne ženice, kojoj je

on poklonio jedno krzno; a za P. Illariona d'Anversa se čita u Augustinskim kronikama, dok je stavljao za stol nekog jadnog umornog starog siromaha, vidje svog oca onoga časa kako izlazi iz Čistilišta.

Molite danas za one duše koje su živjele siromašne i jadne, te radi siromaštva nemaju tko će za njih moliti.

Litanije ...

15. DAN
O smilovanju Bl. Dj. Marije prema dušama u Čistilištu

I. Između počasnih naslova koja se daju Bl. Dj. Mariji može se dodati isto tako i Kraljica Čistilišta. Ja sam, reče jednog dana Isus sv. Katarini, kao onaj bolesnik, koji jer voli sunce, moli da ga se iznese van, i čeka sunce, no ne osjeća ništa drugo do vjetra i hladnoću. Svakako to izraženo stanje je vrlo jadno, i dokazuje svu ljubav koju Isus gaji prema nama! Gospodine, poče ponovo Svetica, zašto toliko ljubiš ta jadna stvorenja? Jer su to moja stvorenja, odgovori, jer su to moja stvorenja!

Iz tog razloga se razgaljuje i Srce Bl. Dj. Marije. I ona kao Isus ponavlja, vi ste moja stvorenja.

Ona nas je začela na Kalvariji pod Križem, i od tog dana sve nas ljubi kao svoja stvorenja. Ljubi čiste djevičanske duše, ljubi i plače nad grešnicima, dolazi u pomoć umirućima, i onoga koji ne razumije, nastavlja ljubiti svu svoju djecu i nakon smrti. Ona među mnogim titulama koja ima na Nebu, najviše voli da je se naziva Majkom; u početku je bila samo Majka Isusova, no na brdu Kalvarije postaje Majkom i onih koji povjerovaše u Njega, te tako postade i Majkom Čistilišta. Ja sam, reče jednom sv. Brigiti, Majka svim onim koji su u

Čistilištu, i po mojim zagovorima njihove muke se ublažuju.

Koliko dogodovština bi se moglo pripovijedati!

Pripovijeda bl. Alan da je neka dama od Aragone po imenu Alessnadra, bila uzrok mnogim ljubomorama i mržnjama među mladima onoga grada. Obratio ju je sv. Dominik; iz mržnje bacili su je u jedan bunar, a Svetac joj je pomogao u časovima smrti; preporučio ju je u molitve Bratovštine Ružarija, te i on sam moljaše mnogo za nju Gospu. Ta njegova kći mu se dođe zahvaliti, i u ime duša koje su trpjele skupa s njom u Čistilištu, zamoli ga, da propovijeda svagdje da se moli Gospina Krunica za pokoj duša, jer po toj molitvi su osjećala najveće olakšanje muka; Majka Božja pak, je posebno voljela one koji su molili Krunicu na tu nakanu. Ona po toj molitvi letjela je u Nebo, dok bi bez nje bila ostala tko zna koliko godina u Čistilištu!

Koliko duša kada bi započele na vrijeme moliti Krunicu i stavile se pod zaštitu Bl. Dj. Marije izbjegle bi ne samo Pakao, već bi i tu strogu čistilišnu kaznu!

II. Jednu potvrdu o toj Marijinoj nježnoj brižljivosti prema Čistilištu, imamo u ukazanju sv. Šimunu Štoku u XII. st.

Tom gore navedenom Svecu Ona donese Karmelski škapular , te zapovijedi da se objavi po cijelome svijetu, da će Ona štiti na poseban način one koji tokom života i na času smrti, budu pobožno nosili to njezino odijelo, te da će ih osloboditi iz Čistilišta prve subote iza njihove smrti; no samo ako ga budu nosili na vratu i s njim umrli te izmolili njezin Brevijar, te budu čuvali čistoću svaki prema svom staležu.. U Papinskoj buli koja potvrdi sve to, dodane su ove riječi od strane Kraljevske osloboditeljice: *Ako će među redovnicima ili subraćom biti onih koji će umrijeti zasluživši Čistilište radi vlastitih grijeha, ja ću sići među njih prve subote iza njihove smrti i povest ću ih sa mnom na Svetu Goru vječnog života.* A

ja, završava sv. Otac, potvrđujem tu na zemlji taj Oprost.

U naše vrijeme taj predragocjeni dar, je još mnogo olakšan, jer umjesto Gospinog brevijara može izmoliti 7 Oče naša, Zdravo Marije i Slava Ocu, na čast sedam radosti Bl. Dj. Marije na Nebu, ili samo 7 Zdravo Marija. Za škapular; papa Pio X. dopustio je da se nosi samo Medalja Bl. Dj. Marije i Presv. Srca. Ostaje obaveza očuvanja svete čistoće prema životnom staležu; u slučaju pada, treba se ispovjediti odmah vrativši se tako u milost Božju; ostaje isto tako obaveza da se registrira u bratovštinu kanonski priznatom Karmelskom samostanu. Ništa više za tako dragocjeno blago!

Vjerna svojim obećanjima, svake subote Majka milosrđa silazi u Čistilište i vodi u Nebo one koji su održavali te obaveze. Bl. Paola od sv. Terezije, dominikanka, reče, da kako bijaše u ekstazi baš subotom, bi odvedena u Čistilište; vidje ga svega preobraženog, osvijetljen velikim svjetlom i pun anđela koji letješe radosni među duše. Velika Kraljica Čistilišta siđe dolje u svoje Kraljevstvo i tješila je ostale duše koje su tako žudile za slobodom; druge je razveseljavala svojom prisutnošću i svojim majčinskim suosjećanjem.

III. Da se svakom subotom posvećenoj Mariji slavi u Čistilištu, a još mnogo veće slavlje se događa u svetkovinama, u danima Oprosta! U tima danima veličanstvena Kraljica podjeljuje još više svoje darove i čete četa duša po njezinom zagovoru uzlaze na Nebo.

(Sve o škapularu možete saznati u knjižici Mali put br. 6, koju možete nabaviti u našem Centru, op. ur.)

S. Pier Damiani kaže da je najsvečanija svetkovina blagdan Uznesenja Presv. Dj. Marije. To je dan koji je podsjeća na njezin slavni ulaz u to Kraljevstvo nebesko, i svake godine izgleda kao da obnavlja taj blagdan i uzvišenu radost.

On navodi glede toga jedno autentično viđenje. Ima jedan

starinski običaj Rimljana da posjećuju te noći s bakljama i upaljenim svjetiljkama crkve: tako se dogodilo jednom da dok je neka dobra gospođa, vrlo pobožna Bl. Dj. Mariji molila u crkvi Sv. Marije na Kapitolijumu, vidje između ostalih ispred Presv. Djevicu, s nekom ženom; ta žena bijaše jedna njezina rođakinja umrla prije dosta vremena.. I pokojnica je moljaše i bijaše sva ražarena u licu. Ali, niste li vi Maroncija? reče joj sva u čudu što je vidi. Da ja sam! Pa zašto ste ovdje? Do danas bijah uronjena u prevruću vatru, najviše radi grijeha taštine i ljubavi za svjetskim, no na ovu svetkovinu Uznesenja Marijinog, Gospa me je oslobodila zajedno s mnogim drugim dušama. Svake godine naša Kraljica ponavlja to milosrđe i oslobađa mnoge duše da od tuda uđu u Nebo, na dan njezinog slavlja. Da joj se zahvalimo i mi prolazimo po njezinim crkvama skupa s vama i pratimo vas u vašim pohvalama našoj uzvišenoj Božanskoj Majci. Ti ne vidiš, već samo mene, no nas ima mnogo ovdje koje slavimo i hvalimo Bl. Dj. Mariju. I tako pripremi se, jer ćeš druge godine biti zajedno s nama. To te želi obavijestiti Bl. Dj. Marija.

Isti sv. Damiano navodi, da se dobra gospođa pripremala tokom one godine molitvom, milostinjama i raznim kreposnim vježbama za smrt; i kako joj je bilo proročeno razboljevši se par dan prije svetkovine Uznesenja Marijina umrije.

Radi te majčinske dobrote Marijine, Crkva predaje njoj stvari koje se odnose na jadne duše u Čistilištu: da duše koje su otišle s ovoga svijeta po zagovoru Blažene Djevice Marije i svih svetih, dođu u vječno blaženstvo. Stoga mi ne smijemo propustit niti jedan dan bez žarke molitve da nam pomogne tokom života i bude na pomoć u času smrti, no neka nas isto tako ne napusti u užasnom plamenu Čistilišta.

Oh, Kraljice Čistilišta, u času naše potrebe ne zaboravi na nas!

Praksa

Upišite se već sada u Bratovštinu karmelskog škapulara, ako to niste već učinili.

Svi upisani, 16. srpnja, na isti način kao u oprostu sv. Franje Assiškog, oni koje se ispovjede i pričeste, za svaki posjet oltaru Presv. Djevice Marije, šalju jednu dušu u Nebo! Pričestite se i vi na blagdane Bogorodice.

Molite danas za one koji umriješe bez milosti svetih Sakramenata.

Litanije ...

16. DAN
Anđeli, sveci i demoni u Čistilištu

1. U tom zadivljujućem bratstvu Katoličke Crkve, koje ujedinjuje u jednu jedinstvenu obitelj sve duše vjernika, nitko nije zaboravljen, i jedan drugome su na pomoć; živi mole za pokojnike, po zasluženim djelima, a pokojnici pomažu živima po učinkovitosti njihove molitve; oni s Neba dolaze u pomoć živima i pokojnima sa svojom zaštitom. Tako se je vidjelo kako Presveta Djevica Marija pomaže onima koji su joj pobožni; to isto vrijedi i za zaštitu svetaca. O pomoći s Neba onim plačućima u Čistilištu govore mnoge objave, a primjeri nam daju svjedočanstvo. Već sam ispričao o kralju Dagobertu, koje je bio čudom oslobođen po svojim svetim zaštitnicima Dioniziju, Mauriciju i Martinu.

S. Franjo Asiški je uvjeravao svoje fratre. Da ako budu vjerno vršili svoje sv. Pravilo, napose glede siromaštva, da će im izmoliti odmah oslobođenje iz Čistilišta, a kronike Male Braće su pune tih predivnih objavljenih događaja.

U Bollandisti /kronološki životopis svetaca nekog reda/ se čita, da kada je umro fra Egidije, sveti prijatelac sv. Franje,

da je po Franjinim molitvama zadobio milost, da sa sobom povede jednu četu duša, koje su bile oslobođene iz Čistilišta po njegovom zagovoru.

Mi dolje se moramo preporučiti našim svetim zaštitnicima, da nam pomognu, ne samo u životnim potrebama ovoga života, već isto tako, da nas ne zaborave u Čistilištu, te da nas zagovaraju kod Gospodina, da nas brzo uzmu gore u Nebo. Izaberite među svecima vaše Zaštitnike, častite ih svakim danom zazivima i molitvama; oni vas svakako neće zaboraviti, u raznim životnim potrebama, a isto tako, možemo se nadati, i u Čistilištu.

Neki strogi i principijelni teolozi poučavaju da sveci ne mogu više ništa zaslužiti za sebe, isto tako niti zadovoljiti za druge, te da nam ne mogu pružiti pomoć u Čistilištu kod plaćanja naših dugova; no naši sveci uvijek ostaju prijatelji Božji, i kao takovi uvijek će Ga moći moliti, da bude milosrdan prema nama. Stoga neka naša molitva bude: *«Sveta Marija i svi sveti neka mole za nas kod Gospodina da od Njega zadobijemo pomoć i spasenje.»* O dragi naši sveci ne ostavite nas same niti u jednoj našoj životnoj potrebi, no isto tako niti u strašnoj vatri Čistilišta.

2. Mislimo da naši anđeli čuvari, kako smo to već vidjeli, imaju još veći utjecaj u Čistilištu. To im dolazi po tome što su čuvari naših duša, jer su im bile povjerene od Vrhovnog Milosrđa, da se brinu o nama, smatraju, da ih ne smiju napustiti, dok nisu stigle u Nebo. I još više, oni vole i poštuju naše duše, jer su stvorene od Boga, da ispune napuštena i prazna mjesta u Nebu, kao družice u slavi, umjesto pobunjenih anđela. Svi korovi anđeoski se brinu stoga o tim dušama, i prema njihovoj moći im pomažu. Sv. Mihael, izgleda da prihvaća duše i da ih vodi k Bogu. Tako odzvanja Liturgija Crkve, koja u sv. Misi za pokojne, nakon što je molila Isusa Krista Kralja

Slave, da se udostoji osloboditi duše od dubine Pakla i ralja lavovskih, nastavlja moliti da sv. Mihael i Anđeo Čuvar tih duša, da ih dovede na svjetlost svetosti, koja bijaše obećana Abrahamu i njegovom potomstvu, u Zajedništvo svetih, do kraja vremena.

Anđeli koji okružuju naše oltare su nam na pomoć kada ih se moli. Oni, vjerne sluge milosrđa Božjeg, sakupljaju suze uplakanih, molitve onih koji mole; ti Anđeli koji nas od kolijevke okružuju svakom pažnjom, skoro nas nose na svojim rukama, da se ne spotaknemo i ne padnemo, ti isti ne mogu nas nikako ostaviti u Čistilištu.

Iz mnogobrojnih događaja, možemo čak reći da duše znaju za naše potrebe; znaju tko moli za njih i spremne su nam pomoći kada ih se moli; To se događa posredstvom i zagovorom naših Anđela, koji im donose sve spoznaje o našim potrebama, jer one ne gledajući Boga nemaju još uvida u događaje na zemlji .

To je mišljenje sveopće utvrđeno, te stoga još više volimo naše Anđele, koji se toliko brinu o nama, te nas drže u zajedništvu s našim dragim pokojnicima.

Kako smo to već rekli; sv. Franciska Rimska, nam tvrdi, da na samrti svakog od nas, Anđeo Čuvar prati na njegovo mjesto u Čistilištu, tješi ga i donosi Bogu sv. Mise, molitve i dobra djela učinjena za njegovu dušu.

Njezino je mišljenje da i demon ulazi u najdublje Čistilište, i to je pravi užas za duše; gledati neprestano to strašno viđenje i čuti od njega predbacivanja svih grijeha na koje ih je on potakao. Završivši zadovoljštinu donjeg Čistilišta, duša uzlazi u srednje Čistilište, tada je taj demon napušta, dok dobar Anđeo ostaje s dušom. Oh! Budimo vrlo pobožni prema našem Anđelu Čuvaru, koji nam toliko može pomoći i koji nas toliko ljubi!

3. Iz ovoga se razaznaje što ta Svetica, koja je imala toliko korisnih rasvjetljenja za kršćanski svijet, misli o pitanju, da li je demonima dopušteno ući u Čistilište i mučiti dušu. Što se tiče ulaska, bar u nekim zasebnim prilikama, to je objavljeno, ali ne mogu je mučiti, no već je teška muka samo da ih se vidi. Sv. Katarina iz Đenove, koja je samo jedan puta vidjela tu užasnu spodobu kraj sebe, toliko se prestrašila, da je zamolila Gospodina, da joj radije dozvoli da hoda po užarenom ugljenu, nego da ga vidi drugi puta!..

Uz to ona mržnja koju oni pokazuju prema Bogu, ono predbacivanje uvrjeda koje su počinile te jadne duše, i to toliko puta ponovljene, a za koje se tako duboko kaju, tolika im je sramota, tako da je ta muka gora od same vatre!

Izgleda pak, da demon ne može ući već samo u donje Čistilište, za kaznu onim dušama koje zadovoljavaju za teške grijehe, za koje su se pokajale, ali za koje Bog dopušta i tu kaznu; od tuda se shvaća koliko su ti demoni tvrdokorni u mržnji koju nose u sebi!

U gornjim dijelovima, napose oni koji su griješili iz neznanja ili iz slabosti imaju blizu sebe samo Anđela Čuvara koji ih tješi. Isto sv. Marija Margareta Alacoque, je vidjela duše obuhvaćene vatrom kako mole za njihove dobrotvore, a Anđeli su im držali podignute ruke u vis, te su ih poticali da ne sustanu u svojim molitvama.

Ove objave se slažu sa teolozima koji tvrde da je služba Anđela Čuvara dovesti nas, na mjesto koje nam je odredila Božanska Pravda; te nadahnjuju žive, da se mole za duše pokojnika, a kada je zadovoljština završena, da nas dovedu u Nebo. Svaki puta kada su sveti imali milost da vide Čistilište, uvijek su ga vidjeli s mnoštvom Anđela koji tješe, rasvjetljuju i služe dušama.

Oh! Budite dakle, ljubljeni i blagoslovljeni o dobri Anđeli, radi djelotvorne ljubavi i dobra koje nam činite.

Praksa

Često pozdravljajte Anđela vaše kuće. Sv. Franjo Saleški, uzlazeći na propovjedaonicu, pozdravljao je anđele svih svojih slušača; to je pomagalo da je njegova propovijed bila toliko blagotvorna. Povjerite svaki dan neko dobro djelo svom Anđelu, da ga odnese vašim pokojnicima. Nemojte sumnjati, on je siguran poslanik.

Molite danas za one duše za koje ste Vi i vaša obitelj obavezni moliti.

Litanije ...

17. DAN
O trajanju Čistilišta

Kršćanska duša mora obaviti dvije stvari istovremeno, tj. vlastitu proslavu i čišćenje.

Nedjeljive su jedna od druge, jer svako dobro djelo nam povećava zaslugu za slavu u Nebu, te nam se oprašta dio muke koju smo zaslužili našim grijesima. Dok prva prestaje istog trena nakon smrti, a mi ćemo morati ostati kroz svu vječnost na onom stupnju zasluga u kojem ćemo se naći toga časa, jer smrt nas zatvara u ono tajanstveno stanje, u kojem se ne može djelovati. Druga stvar, tj. čišćenje od grijeha traje i još se povećava iza groba, sve dokle god se u stvorenoj duši ne uništi svaka ljudska navezanosti na stvorenja i svaka sjena te navezanosti, da bi duša bila što sličnija Bogu, preobrazivši se i postavši posve čista za svoga Stvoritelja. Tijelo i krv će nestati; i dobro je, da ono što je propadljivo se obuče u nepropadljivost, i ono što je smrtno u besmrtnost.

O toj posvemašnjoj preobrazbi našega bića, ukazuje ona opominjujuća zapovijed Isusa Krista: *Podložite se zakonu Božjem, tako da ne padnete u ruke krvnicima, koji će vas*

zatvoriti u one zatvore iz kojih se ne izlazi dok se ne isplati i zadnji novčić; evo riječi sv. Pavla, apostola Čistilišta, koji viče cijelome svijetu u ime Isusa Krista; *sveta je i zdrava, pa i sama pomisao, da se moli za pokojne da se oslobode svojih grijeha.*

Luter, koji je živio dvadeset godina zahvaljujući milostinjama koje su vjernici davali za svoje pokojnike, podiže pobunjenički glas: *Ne postoji Čistilište, Isus Krist je trpio dovoljno za nas!... To je Papina izmišljotina !....*

Mi naprotiv raskajani moramo uzviknuti sa svetim kraljem Davidom: *Imaj milosrđa sa mnom, o Gospodine, jer moji grijesi prijeđoše zbroj mojih vlasi, i kao težak teret pali su na mene!...* jer kolike tašte misli, koliko samo beskorisnih riječi, ili još gore, zlih riječi, koliko samo zlih nakana u našem djelovanju; koliko samo uvreda u ljubavi, čistoći, koliko žalosnih primjera; koliko smo našeg života proveli u grešnim navikama!... A pokora za sve to, gdje je? Naše prihvaćanje i strpljivost, da bi zadovoljili za te grijehe, gdje su?... Živimo li mi blago, podvrgnuti volji Božjoj, spremni za dobro, puni ljubavi, dobri u siromaštvu, kada smo oklevetani, u mukama radi potrebe duše?... I ako su ti zahvati posvemašnjeg preobraženja od čovjeka grešnika, bile prisutne i tako bolne kroz tako dugo vrijeme kod svetaca, a bile su potrebne pokore da se treseš od njih, kako će biti teško i dugo, o Bože, moje Čistilište?....

Potrebno je shvatiti da u odnosu na unutarnje čišćenje sve su duše jednake u Nebu Jedna će imati više ili manje slave, no svaka mora biti posve čista! U tome moram biti sličan svecima i anđelima! Niti jedna mrlja niti jedna nesavršenost, niti trunak praha! Morat ću postići savršenu čistoću, do krajnjeg uništenja! Sveci su izvršili tu bolnu preobrazbu na zemlji, žrtvujući sebe same na križu boli, ja ću je morati

izvršiti na drugom životu, samo golo čišćenje, bez zasluga, bez uvećavanja slave, bez ikakvog dobitka, samo ostaje golo čišćenje! Dok sada svako moje dobro djelo uvećava u meni svjetlost za čitavu vječnost; Čistilište će me mučiti, prihvatiti će me s neizrecivim stupnjevima boli, no kada izađem od tuda, imat ću iste zasluge koje sam imao ušavši tamo! Morat ću platiti zadnji novčić! O moj Bože, kako će biti potrebno da se sve to uništi u meni? Ne samo grijesi, ne samo nesavršenosti, već sve ono što me veže za ovaj svijet, da bih bio uronjen u gledanje Boga? Koliko će trajat to moje Čistilište?

2. Trajanje Čistilišta je proporcionalno, kako se to dobro shvaća, broju i težini počinjenih naših grijeha, isto tako, o pokori koju smo izvršili za njih. No kako je ta pokora vrlo mala a grijesi su brojni, mora se zaključiti da Čistilište traje vrlo dugo.

Sv. Vinko Ferreri je imao jednu sestru koju je nježno ljubio, jer je bila dobra i nevina. No nesretnica, jednog dana, padne u teški grijeh, kojeg se je sramila ispovjediti; tokom mnogo godina ispovijedala se nevaljano. No prije no što je umrla ispovijedi sve svoje svetogrdne ispovijedi te se tako spasi. Njezin brat je jako molio za nju, te jednog dana dok je služio sv. Misu bi u ekstazi, tu ju je vidio svu obuhvaćenu užasnom vatrom. Što je to, sestro moja? upita je Svetac. Nesretnica mu ispripovjedi svoj grijeh, te mu reče, da ako se ne bude molio za nju, biti će osuđena na tu vatru do sudnjega dana!

On udvostruči svoje molitve, te zadobije za nju veliko skraćenje muka. No ta svetogrđa su bila užasni grijesi, te su muke trajale još mnogo vremena. Ukazavši mu se nakon dugo vremena reče mu, da će zadobiti potpuni oprost ako odsluži trideset sv. Misa. Svetac se požuri služiti sv. Mise, te kada je služio zadnju vidje je napokon slobodnu kako uzlazi u Nebo.

Ova riječ sve do sudnjega dana izgleda nevjerojatna, no i

bl. Beda donosi primjere drugih tako osuđenih duša. Ono što užasava je što među te, sv. Lujtgarda smjestila je čak i jednog svetog Oca, jednog od najvrjednijih i najrevnijih za dobro u cijeloj povijesti Crkve, Inocenta III. Ukazao se toj Svetici te joj reče: "Ja sam papa Inocent, zadovoljavam za grijehe, za koje bih bio u Paklu, da mi Presv. Djevica Marija, Majka milosrđa nije izmolila u času smrti savršeno pokajanje! No morat ću ostati u Čistilištu, ako mi vi ne pomognete do kraja svijeta."

Svetica je molila jako puno, no koliko god je preklinjala milosrđe Božje, nikada nije primila nikakav znak da je bio oslobođen.

Sve to je impresionirajuće, a sv. Balarmin ispričavši to uzvikne: "Oh, jadnog li mene! Ako jedan sveti Otac tako veliki i dostojan hvale, koji je radio samo na slavu Crkve, a osuđen je tako strogo, što će biti od mene!"... No i Balarmin je bio čovjek Božji: što će onda biti s nama?

3. Ta viđenja nas trebaju zdravo prestrašiti, glede nas samih, jer zbog teške pokvarenosti ljudskog srca, neprestano samo sakupljamo grijehe; moramo se jako brinuti što će biti s našim dragim pokojnicima, za koje mi vjerujemo da su već odavno u Nebu, dok se mogu nalaziti još uvijek u čistilišnoj vatri.

Na žalost, bilo za nas, bilo za njih Čistilište neće nikako moći biti kratko, ako, kako smo to već rekli, ne mislimo već sada da ga skratimo dobrim djelima.

Faber u *Sve za Isusa* donosi kako je jedna plemkinja iz Martignata u Francuskoj, postala redovnicom od Pohođenja, po savjetu sv. Franje Saleškog, pod imenom s. M. Dionizija. Ova pobožna redovnica, vrlo pobožna prema dušama u Čistilištu, imala je običaj da se moli posebno za plemiće i bogate u Čistilištu, a vrlo često za najzaboravljenije.

Na blagdane Bl. Dj. Marije zadobivala je oslobođenje mnogih duša. To se slaže s onim što smo rekli o vlasti Presv. Dj. Marije nad Čistilištem.

Jednog dana poslije sv. Pričesti vidjela je dušu jednog francuskog princa odmetnika, svoga rođaka, koji je bio ubijen u dvoboju.

Viđenje ju je znatno prestrašilo. Sestra poglavarica ju je poslije upitala što joj se dogodilo, a ona joj opiše viđenje koje je imala. Duša toga nesretnog princa, za koju su mislili da je izgubljena, nalazila se je, po velikom Gospodinovom milosrđu u Čistilištu. Umrijevši tako nesmotreno, zaslužio je Pakao; no reče ona Svetica, u zadnjem času osjeti kao prodorni val ljubavi i milosrđa Božjeg; ta je milost djelovala na njegovo srce, a zadobio ju je po molitvama dobrih duša, koje se mole za obraćenje jadnih grešnika. Umirući grešnici imaju samo časak života da sudjeluju s milošću Božjom; taj časak je dovoljan za savršeno pokajanje... Mora se uvijek moliti Isusa, Mariju i svete zaštitnike za taj zadnji čas prosvjetljenja i milosti! Pa i ako izgleda da su nesretnici izgubili vjeru, vjera je kao mina spremna zapaliti se; jedna iskra milosti je pali i raspaljuje vatru ljubavi. Milost Božja je mnogo aktivnija no što mi to možemo zamisliti. U jednom treptaju oka Bog djeluje u toj duši od koje traži samo suradnju; istom brzinom i duša odgovara na tu milost, onda tek zaista osjeća u sebi kako je predivno stvorena i to samo za Boga!

Tako je govorila Svetica, uzdrmana užasno teškim i dugim mukama, koje je trpjela duša tog Princa . Provela je devet godina u molitvi i teškim pokorama, da bi pomogla toj duši. U drugim viđenjima napokon je saznala, da je uspjela vrlo malo skratiti muke Čistilišta toj duši.

Jao si ga u Čistilištu zadrtim grešnicima!

Praksa

Priučite se da često mislite na Nebo. Ferreri donosi u svojim propovijedima, o nekoj ženi koja je morala trpjeti godinama u Čistilištu, jer nikada u životu nije poželjela doći u Nebo. U poteškoćama ponavljajte: *Nebo! Nebo!* I trpite dragovoljno za Nebo.

Danas molite za one duše koje će vam pomagati na času smrti.

Litanije ...

18. DAN
Kako se vrednuje vrijeme u Čistilištu

1. Vraćam se na pripovijest o s. Dioniziji od Martignata, jer je neizmjerno važna. Sva začuđena njezina Poglavarica, da devet godina muka, prikazanih tolikih sv. Misa, Pričesti, Oprosta, nisu onom jadniku mnogo pomogle, tek mu nešto skratile čistilišne muke odgovori: "Ah! Majko moja, već je mnogo ono što smo zadobili. Vrijeme u onom životu nema istu vrijednost kako kod nas. Godine žalosti, rada, siromaštva, bolesti na ovome svijetu, ne mogu se uopće usporediti samo s jedni satom Čistilišta!"

U tom slučaju dvije su stvari za razjasniti i potruditi se da ih se shvati. Iznad svega, mogu biti naša djela pokore, ili naše molitve za pokojne koje su zapravo beskorisne, i možemo reći kao izgubljene? Ne, nikako; budimo uvjereni da se kod Boga ništa ne gubi. Ako su ostale kako beskorisne glede te određene duše za koju se je molilo, nisu zato beskorisne općenito za Čistilište, a to se odnosi na tajne odluke Božje Pravde. Molitve i dobra djela koja se vrše za određenu osobu, svakako idu posebno u korist te osobe: no može se dogoditi da onomu za koga se moli ne trebaju te molitve, a isto tako

može se dogoditi da radi tajnih Božjih sudova, sam Bog ne dozvoljava da te molitve idu u korist te duše, te idu u korist duše koja ih više zaslužuje.

Brojna su svjedočanstva svetaca o tome. Po pravednom Sudu Božjem, sv. Mise koje su se služile za svjetske bogataše, a koji su ih mogli dati služiti za života, te pobožno prisustvovati na njima, a to nisu učinili; te sv. Mise su bile dodijeljene jadnim siromasima, koji nisu imali sredstava da ih ostave za služenje sv. Misa. Sv. Marija Margareta Alacoque donosi da sv. Mise za određenog pokojnika, od strane rođaka, vrlo visokog roda, a koji je tokom svoga života bio vrlo nepravedan, ona je vidjela kako su te sv. Mise bile dodijeljene onima koje je on povrijedio i nepravedno oštetio.

Tako Bog uvijek providencijalan, pravedan i milosrdan, ako je negirao djela zadovoljštine od strane dobre Dionizije za pokojnika, on ih je sigurno uputio za oproštenje onim dušama koje su bile zaslužnije i dostojnije tog oprosta! A tko može reći Gospodinu: "...podaj račun o onome što si učinio?"... Ono što je sigurno i nema o tome diskusije glede nas samih, niti jedno naše dobro djelo se ne gubi. Mi se samo moramo brinuti da ih s povjerenjem stavimo u ruke Božje.

2. Druga stvar koja nas se tiče glede vremena u Čistilištu jest da se ne uspoređujemo s onim što se radi ovdje na ovom svijetu. Kako smo to čuli od ove kćeri sv. Franje Saleškog, samo jedan sat u Čistilištu izgleda dulji no mnogo godina teških pokora na ovome svijetu. To je radi teških trpljenja koje trpe te duše, te radi neizdržive čežnje za Nebom. Jeste li ikada probali kako je biti bolestan? Kako su duge te noći!... Pa ipak nismo bili u vatri!

U ljetopisima otaca Kapucina od 1618. god., iznaša se da je o. Hipolitu iz Scalva, u nekom samostanu u Fjandrama umro neki mladi novak, kojeg je on jako volio. Ostavši, noć kasnije,

na koru iza službe čitanja, da se pomoli za njega, najednom ga vidje pred sobom svega uplakanog i tužnog. Ja jako trpim oče moj, no Isus mi je dao tu milost, da se vratim te Vas zamolim da zadovoljite pokorom za moje propuste koje sam počinio; kada izvršite tu pokoru ići ću u Nebo. "Sine moj, reče mu Poglavar, što dati kažem? Učini pokoru pa ostani malo tako. Molit ćemo za tebe kada siđemo u kor za molitvu pohvala." Nije još preostalo dugo do svanjivanja, no jadni Novak poče užasno plakati, te poče očajno vikati:

Zašto me oče tako okrutno kažnjavate? Nisam ništa učinio, no male propuste!...

Otac sav uplašen htjede popraviti ono što je učinio, no Novak je nestao. Sa srcem razderanim od bola probudi samostan, te pozove fratre u kor; nadajmo se da je to bilo dovoljno da spasi toga jadnog Novaka od teških muka. Od tuda se vidi, kako su vrlo razboriti oni kršćani, koji misle na dugove koje mi svi imamo kod Boga; nastoje ih platiti strpljivošću, milostinjama, nađu vremena za Sakramente, te mirno podnose križeve i patnje na koje nailaze. O caru Mauriciju, kaže Povijest Crkve, znajući da je puno sagriješio, molio je vrlo često Gospodina da mu da milost da zadovolji za njih tokom ovog života. Izgleda da ga je Gospodin dobro uslišao, jer ga izda i zbaci s prijestolja njegov general Foca; vukli su ga po Konstantinopolu u lancima, odveli ga u cirkus gdje mu Foca stavi noge na vrat te dadne zadaviti pred njegovim očima sinove, napokon ubije i njega. Govori se da je tokom tog krvavog zločina pobožan Car, svakako misleći na svoje grijehe i na ono što bi morao platiti za njih Bogu, išao samo ponavljajući: "Gospodine ti si pravedan i pravedni su svi sudovi tvoji!"

Sretni mi, ako ćemo biti tako pažljivi pri zadovoljavanju naših grijeha već na ovome svijetu.

3. Govori se o jednom sličnom događaju, kako nam prenose Ljetopisi Male Braće, a dogodio se 1285. god. Jedan od fratara bio je vrlo pobožan svom Anđelu Čuvaru; razbolio se i bolovao vrlo dugo; kako mu je dojadilo, počeo je moliti svoga Anđela Čuvara, da mu izmoli da umre. Poslije mnogobrojnih molitava ukaza mu se Anđeo te mu reče: "Ako hoćeš izvršiti svu tvoju pokoru ovdje, još ćeš bolovati jednu godinu; ako hoćeš umrijeti, bit ćeš osuđen na tri dana Čistilišta." Redovnik koji je trpio već dugo godina zamoli da umre, i zaista umrije, ili je tako izgledalo da je umro, dok su njegova subraća oko njega molila; no na čuđenje sviju malo poslije vrati se u život. Moj Anđeo me spasio, reče, bio sam dobrano lud! Tri dana Čistilišta odgovaraju za godine i godine trpljenja ovdje na zemlji. Postavši strpljiviji i bolji, sretan redovnik rastao je u pobožnosti prema svom Anđelu, te je podnosio s velikom radošću ostatak svoje bolesti.

Tako je potvrđeno da se u Čistilištu gubi pojam o vremenu, ako samo jedan sat izgleda kao godine, što će biti s onim a koji će morati ostati tjednima, mjesecima, pa i godinama?... Ah! Moj Bože, ta pomisao je zastrašujuća te dovodi u pamet riječi sv. Katarine što piše u svom «*Čistilištu*»: "O jadnici, zašto dopuštate da vas tako zaslijepi svijet, tako da uopće ne mislite više kako se riješiti okrutnih muka u kojima ćete se naći? Vi ste sigurni da ćete postići oprost Božji! Bijednici! Vi radite sve protiv njegove svete Volje, no njegova Pravda neće vam uzmanjkati, i bit će potrebno na jedan ili drugi način zadovoljiti je potpuno. Nemojte se varati govoreći: Ispovjedit ću se, zadobit ću Potpuni Oprost, te ću se tako spasiti. Samo da pomislite na patnju koja je tako teška, a kada bi to zaista znali, drhtali biste od straha!

Praksa

Jeste li vi možda oni kršćani kojima je uvijek dosadna crkva, dugačka sv. Misa, dugačka Krunica, Evanđelje, pokora od ispovjednika, sve je previše dugačko, kada se radi o dobrim djelima? Nesretnici! Vjerojatno će vam se činiti predugačko i Čistilište! Odlučite činiti dobro za vaše dobro. Ako se radi silom đavao se smije nama i našim dobrim djelima!

"Bog ljubi vesela darovatelja."

Molite danas za one duše koje su bile najpobožnije Presvetom Sakramentu i Presvetom Srcu Isusovom.

Litanije ...

19. DAN
O muci grižnje savjesti u Čistilištu

1. Govorio sam o dvjema strašnim mukama u Čistilištu, muka radi uskraćenja, što se ne može uživati gledanje Boga, te muka osjećaja a to je vatra. Osobe razdirane, pa i od najteže boli ovdje na zemlji, nisu niti slika ovoj dvostrukoj boli. Sve ono što se trpi tu na zemlji, kaže sv. Ćiril bio bi samo predah, za one osobe tako izmučene onom dvostrukom boli, ona užasna vatra i ona napuštenost od strane Boga.

No tim dvjema mukama, pridružuje se i treća: grižnja savjesti. Taj neumoljivi crv koji proždire srce, taj nemilosrdni pratilac, koji neprestano grešnu dušu truje za svaki čas grešne sreće u svijetu. Svi ti propušteni blaženi pozivi milosti koju nam je Bog pun milosrđa slao da nas privede k sebi, te nas stavi na put vječnog spasenja; sada u drugom životu, kada ih više ne možemo prihvatiti, užasno su mučenje.

Duša koja se čisti posve svjesna sebe same, prebire u mislima te ima pred sobom i pred svojim očima svaki čas svoga života. Počevši od časa kada počinje upotrebljavati svoj

razum, vidi koliko je puta uvrijedila Oca Nebeskog, koliko grijeha mišlju, riječima, zlim djelima! Nad tim grijesima se je milosrdno naklonilo milosrđe Božje i s očinskom ljubavlju ih je sve oprostio; no baš ta svijest toga milosrdnoga čina nam prouzrokuje da još bolje upoznamo njegovu dobrotu, te se stoga povećava bol i sram što smo ga uvrijedili. Iz ljubavi prema njemu, koliko tih neurednih osjećaja srca mogli smo ušutkati; koliko smo mogli bolje i više moliti, te bolje poučiti, izbjeći tolika društva, neke špekulacije, taštine, nedozvoljene strasti! Koliko sam ožalostio Boga za jedno ništa! Koliko sam zla učinio samom sebi!....

Zaustavi se čitaoče, s tobom samim hoću razgovarati i čuti radi kojih tvojih grijeha ćeš ti osjećati tu grižnju savjesti u Čistilištu; sada imaš još vremena popraviti se.

2. No duša prosljeđuje dalje u svom neumoljivom ispitivanju.

Koliko je dobra mogla učiniti tokom svog dugog života, a ona naprotiv koliko je vremena izgubila! Kada bi bar sada mogla ponovo imati te blagdanske dane, one Marijine mjesece, one crkve uvijek otvorene kao očeva kuća, ona milosna blaga sv. Pričesti! Koliko je dragocjenog vremena potrošila u gluposti, u beskorisnim razgovorima!....Bog joj je ipak davao dobra nadahnuća i poticaje na dobro. S tolikim pomoćima mogla je trčati kao div prema najvišoj svetosti, ona se je naprotiv zaustavila u hodu; ljubila je svijet i ostala je uživati u njemu, a sada je i to izgubljeno! Ohladila se u svojim pobožnim vježbama, te je propustila mnoge milosti i planove, koje je Gospodin imao s njom i koji će sada ostati zauvijek neizvršeni. Kakva grižnja! Kako je malo trebalo i mogla je biti u Nebu, a za to malo stvari nalazi se sada ovdje!... Oh, Bože, Bože naš, vikala je jedna jadna duša, Ti si, Ti si previše dobar s nama; mi ti nismo služili, zaslužujemo Pakao!...

Neki monah iz Opatije u Moscheti, piše tako u povijesti, jer je odbio neke lijekove, umrijevši, po noći, čuli su ga kako plače i moli pomoć radi svoje neposlušnosti. Radi takove malenkosti plakao je Monah, mučim se u vatri i ne ću izaći iz te vatre dokle god me moja braća ne spase sa sv. Misama! Ajme, za tako malo nalazim se sada tu i trpim! Ta poslušnost koja me je toliko nervirala, bilo je to tako malo u odnosu na ovu užasnu vatru!...

Tako za nekog brata laika, koji iz straha nije htio primiti sveto Ulje, u pola pjesme usred sv. Mise za pokop koji se je služila za njega: "Ajme, ajme, poviče podigavši se sa svog odra, koliko trpim, koliko patim, jer sam odbio sveto Ulje! Kako nas strogo Bog sudi!... Oh, da sam primio sveto Ulje sada bih bio u Nebu! Ajme, glup sam li bio, mogao sam biti u Nebu!...

Oh, davat ćemo račun za propuštene milosti Božje!

Neki nesretnik proklet ukazao se jednog dana sv. Umbertu, reče da je najgore trpljenje koje ga muči u Paklu, pomisao za kako malo je proklet, i kako je malo trebalo da se spasi! Nesretnik je rikao te ustravio Sveca užasom! S tim razlogom plaču i duše u Čistilištu. Sv. Marija Magdalena u svojim vizijama, dok je promatrala kako ta duboka bol muči jadne duše, tako ih je žalila i toliko suosjećala s njima da je osjećala kao da će umrijeti.

3. Duša koja se čisti nastavlja svoje preispitivanje. Sve joj stoji neumoljivo pred očima! Svaka molitva, svako dobro djelo, pridonijelo bi njezinoj slavi, svaka pobijeđena napast približila bi je Bogu za cijelu vječnost.

Da je više voljela Isusa, da ga je više nasljedovala u trpljenjima, sada bi je On više volio, ah, kad bi je Isus ljubio samo jedan stupanj više! Pretrpjela bi mučeništvo, bila bi rado sve do kraja svijeta u vatri!...

No, na žalost, sve je svršeno. Anđeo Gospodnji je izgovorio sud: *Kunem se onim koji živi u vijeke nema više vremena!*

Jadne ljudske duše, kakva tama se zgušnjava oko nas!... Kažu da nesretna Elizabeta Engleska, jednog dana u zlom deliriju reče: "Daj mi, o Kriste, četrdeset godina kraljevanja, i ja ti prepuštam Nebo!" Bog ju je uslišao, te je imala svoje kraljevstvo, no sada što radi? Kakva grizodušja za tu bijednu zamjenu!... (Jednom se je ukazala sva u plamenu.)

No koliki od nas će morati osjetiti isto grizodušje, jer smo toliko puta zapustili ljubav i služenje našem Bogu radi naših strasti!

Koliko ćemo morati plakati, kad vidimo tolike naše poznanike, tolike siromahe što ništa nisu znali na ovome svijetu, ali su znali služiti Bogu; koliko jednostavnih duša, no koje su, mudrije od nas, znale su osigurati sebi visoko mjesto u Nebu blizu Isusa, koji ljubi jednostavne, siromašne i dobre, a mi ćemo sjediti sa nesmotrenima ovoga svijeta na zadnjim mjestima!...

Oh! Braćo moja, ako smo u prošlosti odbacili uzalud vrijeme koje nam je milosrdni Bog dao za naše dobro; ako smo u prošlosti bili toliko ludi da si kupimo vatru, ne nastavljajmo i dalje biti ludi, da ne bi morali plaćati tako skupo uvrijede Bogu, kad se kasno pokajemo, te budemo prisiljeni samo uzviknuti sa glupima: *Smatrali smo život dobrih bez časti, a evo oni su ubrojeni među sinove Božje i dijele zajedništvo sa svetima a mi ostajemo daleko!...*

O Hortenziji Borromeo, nalazi se u franjevačkim legendama, da kada je umrla u cvijetu mladosti, ukaza se sva sjajna i lijepa svojoj Poglavarici, u bijeloj svečanoj vjenčanici te joj reče: Kad bih bar još mogla živjeti! Koliko grizodušje osjećamo jer nismo dovoljno ljubili Isusa! Molite da ubrzo idem vidjeti ga u Nebu! Oh! Koliko se trpi daleko od njega!...

Oh! Braćo! Ako toliko grizodušje poslije ovog života osjećaju dobri, koliko će taj crv nas jesti, ako živimo mlaki i rastrojeni?

Praksa

Ako niste učinili generalnu životnu ispovijed, požurite se. Da dobro uspijete kroz osam dana svaki dan izmolite *De profundis*[1], za duše , a zatim ne bojte se. U pola sata gotova je svaka najveća ispovijed! Sv. Terezija je govorila svom ispovjedniku: "Oče moj, oče moj, propovijedajte, propovijedajte protiv svetogrdnih ispovijedi! Mnogi prešućuju svoje grijehe iz srama... a zatim su prokleti! Jedna generalna životna ispovijed popravlja sve."

Molite danas za one duše koje su griješile iz slabosti i neznanja.

Litanije ...

20. DAN
Naše dužnosti prema dušama u Čistilištu

1. Dakle, Bog ljubi vrlo nježno te kćeri u Čistilištu, te stoga ništa drugo ne želi već da ih što prije postavi u onu slavu koju su zaslužile.

One pak, na žalost ništa ne mogu učiniti za sebe same; no ako si je On pridržao u ruci pravdu, radi koje je neophodno da zadovoljština bude potpuna i savršena, stavio nam je u ruke svoje milosrđe, te je povjerio nama na neki način ključeve Čistilišta, dozvolivši nam da im možemo pomagati dobrim djelima.

I tu se pokazuje veliko milosrđe Božje, no isto tako velika je naša odgovornost pred licem Crkve.

---

1 Psalam: Iz dubine Gospodine vapijam Tebi.

Mnoge su obaveze kršćana, te jadni niti ne misle, na njihovu nesreću, te u tim obavezama zaboravljaju na one prema pokojnicima.

Naša je vjera slaba. Ako oko ne vidi, srce ne vjeruje Ako neki naš susjed legne u krevet, spremni, što je vrlo pohvalno, nudimo mu našu pomoć, zovemo liječnika, provedemo noć bdijući kraj njega. Ako se dogodi neka nesreća, eksplodira auto, zapali se kuća, stotinu ruku se brinu kako pomoći, pomaže se ranjenicima, skače se u vatru. To se sve čini, i to je dobro; ali zašto mi, koji znamo da se tisuće i tisuće duša naše braće nalaze u najgoroj nesreći koja im se može dogoditi, prema kojoj sve nesreće ovoga svijeta su ništa, mi kažem, koji smo tako spremni i rado se iskažemo u tim djelima ljubavi, ne suosjećamo već nešto malo, ili ništa prema dušama?

I najgora trpljenja na ovome svijetu kratkotrajna su. Na kraju svoje muke duša se odjeljuje od tijela i odlazi. Za ta trpljenja nađu se olakšanja lijekom, prijateljstvom ili suosjećanjem. Vidjeli smo pak kako su strašne muke u Čistilištu, kako su dugotrajne i kako im nema olakšanja. Oh užasnog li ljudskog propusta! Što na svijetu smatramo ljude dostojnim naše pažnje, a svete duše ako nas ostavljaju indiferentnima u njihovim bolima, koje, ako ćemo imati tu sreću da se spasimo, bit će nam družice i prijateljice zauvijek?

To poštovanje ne možemo osjećati radi naše slabe vjere, jer kada bi se mislilo, da samo mi, samo mi im možemo pomoći, dobro bi shvaćali našu odgovornost. Kako im se može pomoći, sa tako malo žrtve! Jednom Krunicom, milostinjom, sv. Misom, oprostom, kratkim molitvicama uzdasima, i kada bi se na to mislilo, gledalo bi se više na veliki račun koji ćemo morati davati Bogu zbog tih naših propusta, te bi se mislilo na vrijeme kako prakticirati taj veliki čin ljubav. Ah! Gospodine, i ovdje možemo uskliknuti, umnoži našu vjeru, umnoži našu vjeru!

2. Osuda koju će nam Bog dati na danu suda, jer Bog od nas iziskuje milosrđe, bit će nepromjenjiva; tko nije bio milosrdan milosrđa neće primiti. Sluzi dužniku, onome kojem je mnogo oprošteno, a ne oprašta svom dužniku onaj mali dug: Zli slugo, viče ljutit gospodar, zar nije bilo potrebno da ti budeš milosrdan s tvojim drugom, kako sam ja bio milosrdan s tobom? Uzmite ga i predajte ga krvnicima. To će se dogoditi onima koji nemaju milosrđa, napose onima koji nemaju milosrđa s dušama, koje On toliko mnogo ljubi, koje toliko trpe, a koje su tako dobre. Baš tu Bog postaje osvetnik radi napuštenog i siromašnog.

Neka svjetovna gospođa ukazala se poslije mnogo godina iza svoje smrti jednoj svetici. Ona je skupo plaćala zaboravnost radi primljenog dobra, i za lijepi život kojeg je provodila! Već je bila dugo godina u Čistilištu i nije znala do kada će biti, radi pravednog suda Božjeg, bila je zaboravljena od sviju. Ja nisam molila, govorila je, tokom mog života; za moje pokojnike, pripremala sam raskošne pokope, kitila ih cvijećem, učinila sam sve kako se to radi u svijetu; na Uskrs i na njihove godišnjice, nisam nikada uplatila sv. Misu za njih; nisam ništa drugo učinila, samo sam tu i tamo davala male milostinje, i sada me je Bog kaznio. Nitko ne misli na mene, moji sinovi žive u zabavama i raskoši, kako sam ih odgojila. Tako radi pravedne kazne, sve sv. Mise i molitve od mog pokopa, Bog nije dao za mene! Na taj način je uglavnom kažnjen onaj koji nije imao milosrđa prema svojima!... Koliko ću još morati ostati ovdje zaboravljena?... To ni sama ne znam!

Ta priča bi nas morala dobro prosvijetliti.

Sastanci, vijenci, pompozni pogreb služe više da zabave žive, nego što pomažu pokojnicima; isto tako preuveličani plač, žalopojke, jadikovke, što se tiče pokojnika ne pomažu mu ništa.

Tomas iz Cantipratesea priča da jedna njegova prabaka, jer je izgubila jednog sina, nije prestajala plakati. Jedne noći ukaže joj se žalostan i strog sin: "Daj! Prestani već jednom uzaludno plakati, već radije moli za mene; tu sam bez pomoći. Je li to ljubav koju osjećaš prema meni?..." Oh, kolikim dušama bi bilo potrebno više sv. Misa, milostinje siromasima i oprosta, nego plač, crnina i razni javni vanjski izražaji pijeteta! Nadajmo se, o moj čitatelju, da se nitko neće morati na taj način žaliti na tebe!

3. Sveci, koji su bolje od nas razumjeli tu zapovijed ljubavi, bili su svi vrlo pobožni prema Čistilištu, a svoju pobožnost su popratili s najvećim i najtežim pokorama. Mi koji smo nježne konstrukcije, nikada nećemo niti sanjati nešto slično! Sv. Gertruda je svaku bolest poklanjala dušama u Čistilištu, davala je sve zasluge preko dana, odričući ih se, tako da je na času smrti došao đavao mučiti je govoreći joj da je prokleta, jer nije učinila ništa dobrog za sebe; i morao je sam Isus doći utješiti je! Sv. Filip Neri zamolio je da trpi od bolnih gnojnih čireva na nogama, tako da ima svaki dan nešto prikazati za duše. Sv. Dominik je vršio pokoru bičujući se do krvi, moleći za njih Krunicu, koju ga je poučila moliti Bl. Dj. Marija. Sv. Lidvina ostala je 38 godina bolesna na daskama, te je i poslije smrti obećala ići ih obradovati i olakšati im muke. A tko može reći što su sve učinili sv. Vinko Ferreri, sv. Bernard, sv. Magdalena i stotine drugih za Čistilište?

O službeniku Božjem Nierembergu piše; kako je bila bolesna njegova penitenkinja, ili od straha pred smrći, tvrdila je da će umrijeti u očaju, čak je odbijala primati svete Sakramente; on da je oraspoloži u nadi preuze na sebe da će zadovoljiti umjesto nje sve muke u Čistilištu; i zaista predana i pomirena s Bogom umrije, no od toga dana mučile su tog herojskog patra najgore boli, te umrije nakon šesnaest godina u teškim mukama.

Sv. Nikola iz Tolentina da se pri svakom koraku sjeti njihovih muka, nosio je preko pasa jedan opasač sa željeznim prstenjem, koji su mu kod svakog koraka prouzrokovali jake bolove, te su ga razdirali do krvi.

Bl. Franjo iz Fabriana osim strogoće pravila, spavao je na podu, izlagao se najgoroj hladnoći, te je prikazivao svaki sat Ocu nebeskom agoniju Isusa Krista na križu, te je preporučivao svima, da se mole za duše u Čistilištu. Kad nije govorio drhtao je od straha! Mnogobrojne duše koje je spasio svjedoče kako su njegove pobožnosti bile dobro prihvaćene.

Tako bezbrojne pobožne duše herojski su prikazivale Gospodinu njihova trpljenja, koja izgledaju nadčovječna; to je zato, jer je njihova vjera bila živa, te su razmišljali da oni sami neće naći milosrđa kod Gospodina, ako neće i sami biti milosrdni. A što mi mislimo? Svecima se činilo sve to malo, te su umirali drščući pred sudom Božjim, a nama se čini previše jedna sv. Misa, post, malo milostinje, Krunica, djelo milosrđa! Bijednici! Bijednici! Dok gubimo naše vrijeme u ljenčarenju, ili u djetinjastim mislima, smrt nas čeka a Anđeo će intonirati: Nećete naći milosrđe, jer niste bili milosrdni!

Praksa

Kod sv. Pretvorbe podignite oči prema svetoj Hostiji, te spustivši ih odmah kažite: *Gospodine moj i Bože moj!...* zadobivate 7 godina Oprosta. Isti Oprost ćete zadobiti ako kažete kada je izloženo Presveto, ta ako izmolite tri Zdravo Marije na kraju sv. Mise, *Presveto Srce Isusovo smiluj nam se.* Stvorite iz toga svoje blago! Poučite i vašu djecu!

Danas molite za duše koje najviše mole za sv. Oca i za povrat u Crkvu protestanata i otpadnika od vjere.

Litanije ...

21. DAN
Naše obaveze pravednosti prema dušama u Čistilištu

1. Iz onoga što se je reklo jasno se odaje neosporiva istina: Tko ne ljubi pokojnike, mora ih se bojati, naime mora se bojati Boga njihovog osvetnika! Još više će se morati bojati Boga, kada se protiv tih duša ogriješimo bilo povredom same ljubavi, ali još više protiv same pravde, ako se ne bude vodilo računa o obavezama koje su se prihvatile, ili koje su nam ostavljene, a koje nam leže na savjesti i nad svim našim dobrima, ili po naravi ili po prihvaćenim obavezama.

To je svetogrdna krađa, to je izdajstvo prema onima koji su imali povjerenja u nas. Takav čovjek se hrani na žrtvama pokojnika i drži u vatrenom jezeru svoje dobročinitelje; on ih pokrada i otima im sve. Koje kriminalno djelo može biti gore od ovoga?... Tko je ukrao ne može se pridići tek tako, samo nadoknadom štete koju je prouzročio svome bližnjemu: onaj koji pokrada pokojnike, kako će mu vratiti?...

Ta okrutnost se uglavnom plaća već u ovom životu, a svi već znaju, da ta dobra koje su krivo stečena neće nikada donijeti sreću niti na ovome svijetu.

Koliko obitelji jednom tako bogate i cvjetajuće vidimo kako se rastapaju i najedanput; padaju u siromaštvo poslije onog nasljedstva, koje je trebalo udvostručiti njihovo dobro! Koliko smrti, bolesti, nesreća u nekim obiteljima! Koliko cvjetajućih vlasništva nestaju kao dim, nestaju kao prah na vjetru! Zašto? Onog dana kada će se sve objaviti, vidjet ćemo kako je pohlepan nasljednik trčao preuzeti to nasljedstvo, nakon što je sramotno trgovao s onim malobrojnim sv. Misama, koje su uobičajene kod smrti; nije zadovoljio vezanim obavezama uz nasljedstvo, izbjegao uredbe /misli se na potvrdu o potpunom

pripadanju vlasništva/, milostinjama: vidjet će se, da su ta tako kupljena vlasništva bila zapravo vlasništva Crkve, bolnica, samostana, ostavljeni iz pobožnosti njihovih predaka za sv. Mise, za dobrobit naroda, za smještaj siromaha i bolesnika, za vječne molitve za pokojnike. To dobro nije učinjeno, a našlo se je mnogo razloga i prekrasnih argumenata za to, da se to ne izvrši; tako ona stara uništena utemeljenja prouzrokuju mnogima, radi potkradanja duša, nesreću u obitelji.

Puna je povijest tih priča: uništavajućih tuča, pomora životinja, nadošlih žalosti, dugih i uništavajućih bolesti, nadošle baš radi krađa počinjenih dušama.

Uvijek je tu nezaobilazna pravda Božja koja dostiže počinitelja, tako da je postala prava poslovica; Crkveno vlasništvo ne donosi dobra nikome, pravi Katolici se suzdržavaju od takove trgovine.

2. No svakako Bog ne popravlja sve ovdje. Ovdje se daju samo male akontacije!

Oni bijednici koji radi odvratne škrtosti, ili radi otvorene zloće, ostavljaju da se njihovi dobročinitelji tako muče, morat će na žalost i te kako gore račune plaćati.

U vrijeme Karla Velikoga neki stari vojnik umirući ostavi ono što je imao svome nećaku, pod uvjetom da proda konja, te da od dobivenog podijeli milostinju za dobro njegove duše. Nećak mu obeća, no poslije si ostavi konja. Šest mjeseci iza toga jednog jutra dok je htio zajahati konja, vidje pred sobom svoga strica jako ljutog. Bijedniče, reče mu, radi tebe do danas sam morao trpjeti neopisive muke. Bog mi se napokon smilova, ma jao si ga tebi!... Nakon par dana onaj mladić umrije. Ispovjedio je svoj grijeh i umrije raskajan, no što je bilo poslije s njime?... Koliko je morao trpjeti u Čistilištu?

Nije samo dužnost pravednosti izvršiti napisanu izjavljenu volju, no potrebno je to učiniti odmah, a ne ostaviti da prođu

mjeseci i godine. I to je neka vrsta okrutnosti. Kada bi neko stvorenje palo u vatru, možemo li naći isprike da čekamo da ga spasimo iz vatre? Mi smo već vidjeli što moramo zaključiti o onim obiteljima, koje, da ne potroše malo novca, da bi dočekali dok se skupe rođaci, da molitva bude svečanija, čekaju tjednima da se služi sv. Misa za pokojnika!... Takvi propusti nerijetko se pronalaze i u kršćanskim obiteljima. Uvijek se radi o istom pomanjkanju vjere!

Sv. Elizabeti Ugarskoj, poslije smrti ukaza se majka; stavši ispred nje plačući ju molila da joj odmah pomogne milostinjama, postom, pokorom i sv. Misama; odmah jer je trpjela užasne muke radi grijeha koje je počinila dok je bila kraljica. Isto bi nam rekao svaki naš pokojnik kada bi imao tu milost da nam se ukaže.

Tako Dionizij Cartuzijski donosi, da kada mu je umro otac, utučen od velike boli, nekoliko je dana plakao, a da se nije baš mnogo molio za njega. Noć kasnije učini mu se da ga je vidio u snu, te mu se učini da ga dva demona htjedoše baciti u neku duboku jamu iz koje je sukljala vatra, a on je vikao: "Sine moj zašto mi ne pomogneš? Zašto si me zaboravio? Pomozi mi, spasi me iz te vatre!..." Taj dobar redovnik sav smušen pokaje se za ono što je učinio, što je i razumljivo, poče za njega moliti i pomagati mu sa mnogim dobrim djelima i pokorama.

Dakle, neka nam bude zaista na srcu da odmah pomažemo i da učinimo sve moguće, da vršimo dobra djela, već prema tome koliko smo obavezni moliti za pokojnike. I još više stoga, jer čekanje mnogo puta odgovara kao da nisi učinio ništa! I tu dobro stoji ona Isusova riječ *blaženi siromasi,* jer dok u kućama bogataša, iza smrti jednoga od njih, pridaje se važnost nasljedstvu i tisućama gluposti te potpuno beskorisnim stvarima, siromasi se kleknu i mole oko pokojnika, te započinju moliti Krunicu za njega!

3. Ovo što se tu iznijelo je od životne važnosti, te ję dužnost svakoga da dobro razmisli o dobrima koje je primio od svojih roditelja, ako nad tim dobrima stoje neke vezane obaveze, ako se je dozvolilo da se uruše uzdignute kapelice, ako se je prestalo plaćati sv. Mise. Ako smo se ogriješili budimo sigurni da će naša obitelj i te kako platiti, no iznad svega budimo sigurni da si pripremamo jedno užasno mjesto u Čistilištu, i ako uspijemo izbjeći vječnu propast naše duše! Imajte stoga milosrđa, o braćo, sa samima sobom, i to vam ne govorite samo tako da se primirite: Učinit ću, no sada nisam u mogućnosti! Uvijek je bilo teško čekati nešto, bit će gore čekati u zatvoru, u tminama i mukama! Da bi se izbjegle te štetne posljedice, treba savjetovati vjernicima da si osiguraju dobra tokom života, te da čine mnogo, a ne samo ono malo što je striktno potrebno, i nikada ne ostavljati te obaveze koje smo mi dužni učiniti svojim nasljednicima. Od tuda proizlaze dva dobra, ono dobro koje ste vi izvršili tokom života bit će vam još od veće koristi, kako što je korisnija baklja što gori pred vama , od one koja gori iza vas; Na drugom mjestu nećete otežati savjesti vaše rodbine obavezama, koje najvjerojatnije oni sami neće izvršiti. Ako ćete biti tako glupi da ne nađete nikada novca za milostinju, za molitvu, da obučete nekog siromaha, za Misije, za sveto Djetinjstvo, za jedno od tisuću Katoličkih djela ljubavi koje vrše dobri ljudi, a mislite da će taj novac vaši nasljednici potrošiti na vas, vjerojatno ćete se jako prevariti! Pa i ako vaši nasljednici ne budu toliko nezahvalni, kako možete tražiti da oni vode više brige o vašoj duši no što ste je vi imali tokom života?

U samostanu Fulda, donosi Tritemije, poslije smrti svakog monaha davalo se kroz trideset dana siromasima pokojnikov ručak. Godine 830. kako je umro veliki broj monaha administrator, koji se je izgleda bojao da će previše

potrošiti, nije podijelio ništa. Mislio je da su njegove nakane dobre, no navečer kad je išao u crkvu, vidio je sav u čudu sve one monahe! Mrtvi monasi mu rekoše: Evo onoga koji nas je potkrao! Radi te okrutnosti prema nama, Bog će ga tražiti račun!... Ujutro kada su redovnici išli na kor, našli su ga na podu svega utučenog, pa iako su zaista molili mnogo za njega nakon tri dana je umro.

Naučimo se biti mudri na tuđim nesrećama.

Praksa

Svake godine dajte moliti Brevijar za pokojne, a ako ste siromašni, bar jednu sv. Misu za zadovoljštinu obaveza koje možete imati u vašoj obitelji, ili neki vaši pređi. Vi možete spasiti iz Čistilišta nekoga koji je tamo ostao zaboravljen od sviju.

Ostavite taj lijepi primjer vašoj djeci.

Molite danas za duše koje se mole za širenje vjere i za sv. Djetinjstvo.

Litanije ...

22. DAN
Za koje duše u Čistilištu se mora najprije moliti

1. Kada šaljemo po našim dobrim djelima duše u Nebo, mi učinkovito surađujemo zajedno s Isusom Kristom u otkupljenju; i kao njegovi suradnici ne možemo nego činiti djela koja su mu neizmjerno draga, stoga nas uvelike blagoslivlja; no to djelo suradnje mi moramo vršiti po zakonu pravde.

Nema sumnje da smo prije svega obavezni moliti i sjećati se naših roditelja i naših predaka. To je prirodni zakon i kao takav ne može se ukinuti.

Prema sv. Pavlu, *ako netko nema srca za svoje, a posebice za one iz njegove obitelji, taj je gori od pogana.* Naši roditelji i bake i djedovi mogli su zapustiti neke važne obaveze, te su stoga možda osuđeni na duge muke. Jadni naši predci , možda su nas previše voljeli! Koliko njih je počinilo nepravdu, jer su htjeli dobro opskrbiti djecu! Jadni roditelji sada plaćaju za to mukom, a tko bi im morao pomoći da ih se izbavi iz muka, ako ih mi zaboravljamo? Sveci nisu nikada prestajali moliti za njihove roditelje. Službenica Božja Katarina Paluzzi, saznavši da se njezin otac nalazi u Čistilištu, bila je strašno utučena; poslije svih pokušaja pokore za zadovoljštinu, žrtvovala se je da će trpjeti u svom tijelu muke koje su preostale njenom ocu; i Gospodin je usliša. Od toga dana njezin život je postao produljeno mučeništvo. No na žalost ne možemo svi imitirati svece! Moja kći je na zabavi, žalila se iz Čistilišta jedna majka; ja sam toliko trpjela za nju, puno sam radila da bi zaradila kruh za nju, te da je dobro odgojim!.... Obećala mi je, da me neće zaboraviti nikada, zaklela se kod mog umirućeg kreveta, da neće na ništa drugo misliti već samo na mene!... Sada odlazi po zabavama, plesovima, a ja tu plačem jer me muči bol radi njezinih grijeha, i zbog vatre u kojoj se nalazim!...

Evo glasa stotine i stotine jadnih duša! Daj, da ne plaču tako naši pokojnici!... Isuse pošalji svoja sveta nadahnuća onima pozaspalima, kazni one koji griješe, tako da se prava pobožnost probudi u srcima sviju!

2. Na drugom mjestu naša obaveza, isto tako važna kao i prva, jest moliti za naše duhovne oce. Već smo rekli o Čistilištu svećenika, i o obvezi koju imaju vjernici da im pomognu s njihovim najboljim molitvama; između tih dobročinitelja svijeta ima nekih za koje moramo moliti baš mi. Među njima je i onaj koji nas je krstio....Kad se ulazi u crkvu moralo bi se pozdraviti tu krstionicu gdje smo postali kršćani, no iz srca

pomoliti se za starog svećenika, za kumove koji su sada već umrli! Bio je isto tako jedan svećenik koji nas je propustio na sv. Pričest, te nam je dao uspomene, ako ih nismo zaboravili! Bili su i oni drugi koji su se očinskom ljubavlju brinuli za naše duše, koji su sjedili za nas u ispovjedaonici, te su strpljivo slušali toliko puta naše grijehe. Onim starim župnicima, možda baš moramo njima zahvaliti što nismo izgubili vjeru! Ma nad njima stoji teški teret, užasno opterećenje u tako uzvišenoj službi, i mogu se naći u teškim mukama!... Sada tko misli više na te stare svećenike?... Možda nitko! Pa ipak vidjeli smo kako je veliko i užasno Čistilište svećenika!... Molimo, molimo, bar mi za čije se je duše brinuo, za one koji su nas obogatili darom dragocjenijim od suhoga zlata i topaza, vjerom!

Imamo jednu drugu obavezu, da se molimo za one za koje smo mi skrivili da su Čistilištu. To se na žalost moglo dogoditi, jer još od djetinjstva mogli smo biti sredstvo skandala! Ako je netko sagriješio zbog nas, jasno da zbog nas sada trpi. Tko sumnja da takovome ne treba pomoć? Oh, dobro pazimo da nikome naš život ne bude kamen smutnje, jer ako će biti užasan Pakao za prokletnika, ništa manje neće biti strašno Čistilište za onoga koji skandalizira druge, a uspio se spasiti!

3. Na posljetku moramo moliti za naše dobrotvore, i tu moramo smjestiti sve one, koji iz Čistilišta mole za naše potrebe. Vidjet ćemo poslije koliko dobra nam čine duše iz Čistilišta, i ako nam uzvraćaju stostruko za svako dobro djelo koje učinimo za njih; to su naši pravi dobročinitelji: Mi moramo žarko moliti za sve one koji mole za nas.

Raspravljaju da li je više potrebno moliti za duše u Čistilištu, da se oslobode njihovih grijeha te idu u Nebo, ili se moliti za grešnike u svijetu, da se spase i da ne završe u Paklu? Svakako čini nam se važnije moliti za ove zadnje, no

ipak sv. Toma je rekao. Molitve za pokojnike, molitve za njih su draže Bogu nego molitve za žive, jer ovi prvi si ne mogu nikako pomoći sami. Uostalom grešnici ne gube ništa. Znaju mnogo bolje one duše, zaljubljene u Boga, te postavljene, po milosti Božjoj, da se mole za grešnike i za one koji su nam na srcu, no što mi znamo o njima za čije bi se spasenje htjeli preporučiti Bogu. Moramo još dodati da je pomoć tim svetim dušama vrlo draga Isusu i Presv. Djevici kao i anđelima i svecima, tako da tom molitvom zadobivamo isto tako Srce Božje za obraćenje grešnika.

Molimo dakle, i zadobivajmo oproste za našu rodbinu, za svećenike, za one koji imaju pravo na našu molitvu, za one koji su nam se preporučili u molitve; molimo se za one koji su umrli iznenadnom smrću, bez Sakramenata, za one koji su u svijetu živjeli vrlo teško i ožalošćeni; molimo za naše prijatelje, za one koji se mole za nas. Tako ćemo zadobiti dobre prijatelje, kako nam savjetuje Isus u svom Evanđelju, u molitvama za umiruće.

Praksa

Neki određeni trgovac vrlo bogat govorio je dok je umirao: Bio sam siromašan lutajući preprodavač; moj otac, po ulici, dao mi je da molim Krunicu za pokojnike; prije no što je stavio robu za preprodaju na klupe; po sajmovima vodio me na sv. Misu, a kad je bio neki vašar, pa se dobro zaradilo, nosio je milostinju župniku za kojeg bolesnika. Na Uskrs, za fašnik, kada je bilo malo blagdanskog veselja govorio je: razveselimo i pokojnike, pa platimo jednu sv. Misu za njih. Ja sam se držao toga pravila, dok oni koji su bili puno bogatiji od nas, vidio sam ih kako su sve izgubili; ja ostavljam svoju djecu u blagostanju. Je li vam se sviđa ova pripovijest? Ne bi li vi mogli tako poučiti vašu djecu, da tako čine?

Danas molite za duše posebno pobožne Presvetoj Djevici Mariji.

Litanije ...

23. DAN
O prekidu naših zasluga za duše u Čistilištu

1. Svako dobro djelo koje izvršimo u milosti Božjoj, donosi sa sobom dvije stvari zasigurno, zaslugu, tj. plaćanje dugova za grijehe koje smo počinili, te povećanje zasluga za Nebo. Ta zasluga za Nebo ostaje isključivo za one koji čine dobro djelo i nitko to ne može oduzeti, ako to ne izgubimo mi sami po smrtnom grijehu; tu zadovoljštinu za dugove može se, velikodušnim činom ljubavi i po dobrohotnosti sv. Crkve predati za duše u Čistilištu. Kažem, velikodušni čin, jer predajući tu zadovoljštinu, mi ostajemo bez toga.

No, kako bi se mi sami mogli razumno odreći tako važne stvari za našu dušu?... To je heroizam ljubavi, to je imitiranje svetaca, koji su davali cipele i mantile da bi obukli siromahe; davali su čak, kao milostinju, vlastiti krevet, dok su oni sami spavali na podu! Dobri kršćani znaju da u rukama imaju to dobro, i da mogu pomoći svojim pokojnicima, oni zato čine vrlo rado dobra djela, daju milostinje, idu na hodočašća, te se pričešćuju, strpljivo podnose svoje bolesti, klevete, mole i sve prikazuju Gospodinu za njih, ništa ne zadržavajući za sebe. Zar će sve to biti na njihovu štetu?...

Oni sveci puni ljubavi koji su dali svoja odijela, svoj krevet, oh, kako ih je poslije Otac siromaha obukao u predivna sjajna odijela u Nebu! Oni su dali jadna svoja odijela, a zadobili su prekrasna odijela slave! Isto tako će se morati reći o ljubavi u našim dobrim djelima. Mi dajemo malo iz ljubavi; to je Bogu drago, a ono malo što dajemo, on to uzima kako da

činimo njemu samome; tako isto za pomoć koja se donosi tim njegovim predragim kćerima u Čistilište, on to sve naplaćuje vrlo velikodušno svojim blagoslovom. Ti blagoslovi padaju na nas kao dobra blaga kiša, te nas sprječavaju da počinimo ponovo mnogo grijeha, tako se spašavamo od Čistilišta, te nam se povećava slava u Nebu.

Dakle, očito je, da ako tako predamo naše dobro, ono nam samo još više daje, a da ne pomislimo da će nas duše, koje smo pomogli u kršćanskoj ljubavi, ikada zaboraviti više.

2. No kršćanska ljubav ide još dalje.

Mnogi su tako predali zasluge za sva svoja dobra djela cijeloga života, bez ikakvog zadržavanja, ili rezervi; čak su predali i dobro koje će im se dati nakon smrti i zavjetovali su se za to. To se zove: *Herojski čin ljubavi za pokojnike.*

To je zaista herojski čin, kojeg se mi usuđujemo učiniti sa svim našim zaslugama, shvaćajući dobro, da nama ne ostaje ništa osim milosrđa Božjeg; herojski čin stoga, jer po njemu se odričemo sveg onog duhovnog bogatstva zadobivenih po dobrim djelima, te onih molitava za pokojne koji će nam biti jedino dobro i nada na našem smrtnom času!

Pa ipak da se učini takvo nešto nije potrebno biti svetac, bilo bi dosta da se zaustavi malo misleći na to što je to Čistilište! Oh! Kada bi se zaista zainteresirali malo više, čitav život bi proveli svetački u strogoj pokori imajući smilovanja za te duše! To je zavjet kojeg nam Crkva preporuča, jer se ne radi o tome da se poklanjaju zasluge za dobro djelo koje se čini, što se tiče nagrade u Nebu, no samo glede zadovoljštine za muke. Osobna zasluga da smo to dobro djelo učinili ostaje isključivo nama. Ne bojmo se, Isus je onaj koji dobro plaća.

Učini tu žrtvu po rukama Presv. Djevice Marije, da ona raspolaže kako ona hoće s tim našim dobrom. Zovi ga zavjetom, no možemo ga povući kada se to nama svidi, ne

veže nas teškim grijehom. Da bi učinili takvo što nisu potrebne posebne formule, dosta je htjeti to učiniti. Nije potrebno ponavljati ga, no svakako korisno je, jer nam u srcu raspaljuje žar da umnožimo što više dobrih djela.

Kada učine taj zavjet, ti vjernici mogu zadobiti Potpuni Oprost svaki puta kada primaju sv. Pričest i svakog ponedjeljka (dan posvećen dušama u Čistilištu) kada su prisutni kod sv. Mise; svećenici pak uživaju povlastice osobnog Oltara, svakog dana u godini. To znači da kod svake od tih sv. Misa i svakog Potpunog Oprosta, jedna duša kida lance i leti u Nebo!

3. To veliko dobro nas potiče da budemo što marljiviji, te nam isto tako mora biti poticaj ono što se dogodilo sv. Gertrudi glede toga zavjeta. Kako je ona u svojoj velikoj ljubavi sve poklonila, kako se je to već prije reklo, sva svoja dobra za duše u Čistilištu, demon na času smrti dođe napastovati je očajem, strašeći je, da je učinila vrlo loše ne ostavivši si nikakvo sredstvo za vlastito spasenje od velikog i užasnog Čistilišta. "Ti si bila glupa i ohola, govorio joj je demon, Isus ne može biti zadovoljan s tobom!"

Strah ju je uhvatio za ono što je učinila, no Gospodin joj se smilovao. Ukazavši joj se sam Isus, da je utješi, oslobodio ju je od svake sumnje te joj reče: "Znaj, da radi ljubavi koju si pokazala prema dragim dušama, ja ću te osloboditi od Čistilišta; sve duše koje si poslala u Nebo doći će ti radosne u susret, i zajedno s njima ući ćeš u Nebo."

Svetica sva radosna ispriča poslije čitavu viziju, a zatim umre, otišavši uzeti si nagradu za tako veliko dobro djelo što je učinila.

Požurimo se dakle u dobrim djelima, prikazujmo Bogu za pokoj duša cijeli naš život, muke, i rad. Bl. Marija Villani, nikada nije vršila izvanredne pokore, samo strjelovitim molitvicama, te čineći sve iz poslušnosti, pa čak i najmanje

stvari, i prikazujući svakodnevno zasluge za ta dobra djela, uspjela je poslati u Nebo mnogobrojne duše. Na Dušni dan su joj zapovjedili da ostane kopirati cijeli ubogi dan neke samostanske rukopise, te tako nije mogla moliti kako je to ona običavala za pokojnike; snašla se je tako, da je tu poslušnost prikazala Bogu, a molila je kako je mogla. Tolika je bila zasluga za tu njezinu poslušnost, te je tako bio Isusu drag taj njezin posao, da joj se navečer ukazao Isus, da joj zahvali, te je uvjeri da je baš takvim načinom dala mnogo utjehe mnogim dušama.

Sv. Filip je prikazivao svaki dan težinu ispovjedaonice, te svoje studije, kao i sve svoje noći kod kreveta bolesnika, napose za svoje penitente i pokojne učenike: sl. B. Allegri zamišljao se je kako uzlazi i silazi niz stepenice, da je kod Isusa u Pretoriju; jutarnje sate posvećivao je bičevanju, dok je kod zalaska sunca pozdravljao umirućeg Isusa, ptice, stupovlje svoga klaustrala, riječi iz njegovog Brevijara sve ga je to na neki način podsjećalo na Muku Isusovu, te je sve to prikazivao za duše. Sv. Leonard je 33 puta netom prije sv. Mise prikazivao vječnom Ocu predragocjenu Krv Kristovu!...

Neka nam primjeri svetaca ne budu sterilni primjeri za naše duše!

Praksa

Ako želite učiniti *Herojski čin ljubavi* možete se približiti Presv. Sakramentu te zatim reći ovako:

Predanje u volju Božju za čas smrti

Gospodine Bože moj, već sada spremna i draga srca primam iz tvoje ruke svaku vrstu smrti, koja se Tebi svidi da mi je pošalješ, i to sa svim njezinim bolima, mukama i tjeskobama!

Tko barem jednom u životu, pošto se ispovjedio i pričestio,

izmoli tu molitvicu, predajući se potpuno u volju Božju, dobit će na času smrti potpuno oproštenje svih vremenitih kazni, što ih je za svoje grijehe zaslužio.

Molite danas za one pokojnike koji se nalaze na vašem groblju.

Litanije ...

24. DAN
O mrtvljenju i milostinjama za duše

1. Na mrtvljenje bi se trebalo gledati s velikom pažnjom, jer to je krepost koja najviše utječe na naše vječno spasenje, jer je Isus Krist izvršitelj naše vjere rekao, da se ne može uzaći u slavu Božju, ako se dnevno ne uzima svoj križ. Na žalost pokora i trpljenje su tvrde riječi, no mrtvljenje je djelo zadovoljštine samo po sebi najbolje. Kada se mrtvimo, tj. kada strpljivo podnašamo, glad, žeđ, zimu, siromaštvo, bolesti, kada ponizno podnašamo poniženja i klevete, te sve to opraštamo i prikazujemo Bogu za duše u Čistilištu, tada Boga privlačimo da nas usliša te nam bude milosrdan. Što mi trpimo više pomažemo dušama da u Čistilištu trpe manje.

Tko bi htio iznijeti što su sve pretrpjeli sveci, morao bi iznijeti život svakoga od njih, jer njihov život nije bio ništa drugo nego jedna duga, duga pokora i mrtvenje.

Službenica Božja Marija Franciska od Presv. Sakramenta, postila je o kruhu i vodi za Čistilište skoro cijelu godinu, i nosila je danonoćno oko pasa cilicij...Sveti Župnik iz Arsa, prikazivao je svojih deset dvanaest sati u ispovjedaonici, demonska mučenja koje je trpio po noći, svoje dugačke postove, te je poučavao svoje duhovne kćeri; trpite nešto malo za te jadne duše! Ma mi ne smijemo našim postovima niti cilicijima štetiti našem zdravlju, mi nismo sveci...

Dakle budimo sigurni, da i bez oslabljivanja našeg zdravlja i bez cilicija, možemo svakako prakticirati dobro naša mrtvljenja i zadobiti mnogo toga, jer Bog gleda zaista srce, tj. na našu ljubav. Koliko malih pokora i mrtvljenja nam nadolaze svakog sata! Koliko malih križeva! Život je stalno mučeništvo po malim tajnim ubodima! Koliko samo prilika prakticirati strpljivost u obitelji, u susjedstvu, koliko malih odricanja i neugodnosti! Bl. Emiliji iz Vercellia ukaže se, nakon tri dana iza smrti, neka redovnica, sva blistajuća od sreće. Zašto? Jer je bila, žedna jednog dana,, zamolila da ide piti vode u blagovaonu. No kako joj pravilo nije dozvoljavalo da uzima bilo što izvan obroka, poglavarica joj odgovori:"Prikažite Isusu svoju žrtvu na sjećanje njegove žeđi koju je osjećao na križu". Ta dobra kći je to poslušala, te je sada to ispunjavalo radošću! Jako pazimo dakle, na mala mrtvljenja, mrtvimo naše grlo uoči blagdana i na dane pokore koje nam Crkva naređuje; mrtvimo naše oči udaljavajući ih od opasnih predmeta, mrtvimo naše sebeljublje s poniznošću Isusa Krista, ne ljenčarimo u krevetu, ne rastresajmo se u igri, budimo spremni ići u crkvu... Uglavnom trpimo nešto svakoga sata, te to predajmo u ruke naših Anđela Čuvara, da to odnesu jadnim dušama!...Oh! Kako ćemo ih utješiti, koliko će tek one moliti za nas!

2. Navezanost na svijet i na stvari, moramo mrtvjeti milostinjom. To je još jedan izvor milosti za Čistilište. *Kako voda gasi vatru, tako milostinja izbavlja iz grijeha. Ona je ta koja čisti grijehe, te nam daje da nađemo milosrđe,* to su riječi Duha Svetoga.

Milostinja je bila uvijek povezana kao primarna kod pomaganja pokojnima; kada se obavljao pogreb, uvijek se ja pazilo da bude povezan sa siromasima. U antiknim Opatijama, na kršćanskim Prinčevskim dvorovima, iza smrti svakoga

člana, običavalo se davati kroz trideset dana siromasima njegova porcija ručka, tako da siromasi mole za tu dušu. Tako se je smatrala važnom tj. potrebnom molitva siromaha!

Poučne i vrlo učinkovite su napomene Crkvenih očeva o milostinjama. Tako kaže sv. Ambrozije, kada vam smrt otme sina ili oca, a htjeli bi mu još poslužiti nekako, a to sada ne možete više, zapamtite, da ništa ne može biti tako dragocjeno pokojniku, kada vi to sve učinite njegovoj braći, tj. siromasima. Pomažući tako duši u osobi siromaha, brzo ćete ga dovesti do vječnih dobara.

Ako hoćete, govorio je sv. Župnik iz Arsa, da ne zakažete u vašim milostinjama, zamislite si u tom jadnom bolesniku, ili u siromahu što kuca na vaša vrata, da je to netko od vaših pokojnika, koji dolazi moliti vas milostinju, tako nećete imati napast da mu je ne date!

Misao je vrlo lijepa. Vaši pokojnici zaista mogu čekati vašu milostinju s većom čežnjom od jednog bijednika koji vam lupa na vrata. Mislite malo na to!

Već od IV. st. Krisostom je poučavao da se drži jedna mala vrećica obješena na krevet, te da se svake večeri u tu vrećicu ubaci koji novčić. Taj novčić sutradan ćete dati nekom jadnom proscu, tako će nekome od vaših pokojnika to pomoći, a vi ćete zadobiti blago u Nebu. O tom blagu na Nebu govorio je sv. Augustin kada je pisao: Ako hoćete dobro upotrijebiti vaše bogatstvo, razdajte ga svega u milostinji. Takvoga jedino možete sačuvati zauvijek.

Sretni mi ako se znamo okoristiti ovim poukama, dajući za milostinju novac koji ćemo ubrzo ionako morati napustiti, no osigurat ćemo si ona dobra na Nebu koja nikada ne prestaju.

3. Dakle milostinja je potrebna za žive i za mrtve. Bogatašima ne preostaje drugi put ozdravljenja nego davati milostinju, jer tko je više primio više će odgovarati; no da

se podvostruči vrijednost, bez obzira u koju svrhu se daju te milostinje, ili za koju potrebu društva, uvijek bi trebao biti na prvom mjestu nakana za pokojne u davanju tog milodara ljubavi. Milostinja siromahu za pomoć nekom pokojniku je korisna dva puta; tu bi se isto tako svaki puta moralo moliti siromahe da se mole za tog pokojnika.

Vidjeti siromaha kako čeka na našim vratima kruh i moli, to je zaista dirljiv prizor. Tu molitvu siromaha, Bog uslišava gore na Nebu, slušaju ga duše naših pokojnika u Čistilištu, i svi se slažu da na našu kuću siđu blagoslov i milost.

A o vama siromasima što će se reći?

Bog ljubi siromahe, a Isus je dobro rekao siromasima, ali pazite morate biti dobri i strpljivi, ne smijete zavidjeti, mrziti bogataše, morate moliti iskreno za duše vaših dobročinitelja. I vi ste obavezni davati milostinju: bogataš će vam dati kruha, lijekove, odgoj, utočište, a vi dajte vašu molitvu. Stavite ih na stranu skupa s vašim trpljenjima, molite za pokojnike. To je uzajamna milostinja a potrebe se mogu izmijeniti: Kada vi ne bi voljeli bogataše i ne bi molili za njih, vi bi bili zli siromasi, isto kao i bogataši kada vam ne bi pomagali, bili bi zli bogataši.

Dajmo, dakle, naše milostinje vedra srca, s vjerom i brižljivošću, te će one postati ozdravljujući i osvježavajući balzam na ranama koje izjedaju duše naših dragih pokojnika plamenovi vatre.

Praksa

Savjetujte siromasima da po putu mole Krunicu "*Isuse moj milosrđe*" za pokojne u vašoj obitelji. Molite je i vi sami svakog dana 3 ili 5 puta, već prema vremenu koje imate na raspolaganju. Pobrinite se da poučite moliti one koji je ne znaju moliti. Često prikazujte Predragocjenu Krv Kristovu.

Molite danas za one duše, koje se mole za obraćenje zlih svećenika.

Litanije ...

25. DAN
O molitvi i sv. Misi za pokojne

1. Ljudi koji mole su najveći dobročinitelji društva; tako je rekao neki kršćanski filozof. Tako se moraju proglasiti i najvećim dobročiniteljima Čistilišta. Ubrajamo li se mi u taj broj? To moramo biti, jer molitva za Čistilište mora biti opća molitva, ustrajna i žarka. Mora ju pratiti žrtva protiv naše udobnosti, jer se radi o plaćanju dugova neumoljivoj Pravdi Božjoj, za duše koje ništa više ne mogu ispraviti.

Dokle god će postojati Čistilište, bit će potrebni i ljudi koji se mole i to se mole mnogo, jer je potrebno silom udariti na Srce Božje. O moj čitaoče, izaberi od mnogobrojnih molitava one molitve i one pobožnosti koje se najbolje uklapaju s tvojim duhom, i prema kojima osjećaš najveću naklonost, jer iznad svega potrebno je da duša čuje. Duša mora suosjećati.

Sveta molitva Crkve je *De profundis*[2]. Ta je zaista molitva plač duše, uzdah za spasenjem. Sl. B. P. Corneille je molio tu molitvu svaki puta kada je izlazio iz kuće, ili si je prao ruke, ili se je probudio noću,, ili je pak vidio neki Križ na putu. Neki sveti redovnik ju je molio na koljenima pred tabernakulom, te propustivši je jedan puta prolazeći kraj groblja čuo je ovaj jauk pokojnika koji se uzdigao iz zemlje: *Ah! Onaj koji je prošao nije molio blagoslov Božji za nas!* Nekog katoličkog vojnika slijedili su Kalvinisti, i priča se, da su ga skoro dostigli; on se zaustavi kod nekog tabernakula da se pomoli, kako je to uvijek običavao; no vidje kako vojnici koji su ga

2Psalam: Iz dubine Gospodine vapijam Tebi.

slijedili prolaze naprijed pokraj njega, a da ga nitko od njih nije zapazio; tako se je spasio.

Kratka molitva vrlo korisna je *Requiem aeternam.* Ponavljajmo je često i mi, svakog sata: *«Pokoj vječni daruj im Gospodine, i svjetlost vječna svjetlila njima, počivale u miru, Amen.»*

Molitva bogata oprostima jest Križni put. Sam Isus Krist savjetuje tu molitvu sl. B. Mariji iz Antigna, te joj reče da je vrlo korisna za oslobađanje duša iz Čistilišta. Sv. Leonard širio je među vjernicima tu sv. Vježbu, kaže da se nekom čovjeku vrlo pobožnom prema Muci Isusovoj ukazao Isus Krist, misli se da je taj čovjek bio isti sv. Leonard, rekavši mu: Prakticirajući Križni put napunit ćeš me utjehom, kao da mi ti sam pomažeš nositi križ! Čitajte po koji puta dobru knjigu, koja će vas poučiti da dobro izvršite tu pobožnosti razmatrajući Isusovu muku, te izmolite ovu pobožnu vježbu. Trećoreci sv. Franje mogu moliti Križni put gdje hoće, i koliko puta hoće izmolivši jednostavno šest Oče naša, Zdravo Marije i Slava Ocu, za Crkvu i za Papu!

2. No ima jedna molitva u Crkvi , koja po svojoj vrijednosti u sebi samoj nadilazi po važnosti sve druge molitve, a to je sv. Misa. Sv. Misa je obnova Muke i Smrti Isusove U sv. Misi ne prikazuje čovjek Bogu Ocu svoje raskajano i ponizno srce, te se poklanja pred Božanskim Veličanstvom, već je sam Isus Krist koji moli i ponizuje se za nas. Stoga sv. Misa uzdignuta u Nebo užasava demone, te drži Crkvu u njezinim olujama, a u Čistilištu je prva nada!

Sv. M. Magdaleni koja je dnevno pedeset puta prikazivala Predragocjenu Krv Vječnome Ocu za pokoj duša, Božanski Spasitelj jednog dana joj dade da vidi, mnoge obraćene grešnike, te mnogobrojne duše izbavljene iz Čistilišta, baš po tim zazivima; zar može biti da to nije obnova Isusove Muke i

Smrti? Stoga u svim vizijama svetaca jadne duše traže milost sv. Mise; uvijek je sv. Misa koja će platiti njihov dug, koja će im dati da uzađu u Nebo i to u onoj mjeri u kojoj su i same za života prakticirale i prikazivale za druge sv. Misu – Žrtvu.

Pokoji puta ista Svetica ih je vidjela kako dolaze na sv. Misu i prisustvuju, oh! S kolikom pobožnošću su gledale Presveti Sakrament!

Ah! Zašto kršćanski narod nema te pobožnosti za taj Presveti Sakrament?... Zašto svakodnevno to blago u rukama svećenika ne prikazuje Bogu, za tolike duše koje čekaju i podižu ruke, vičući, da se ima milosrđa za njih? Koliko bi im se muka olakšalo!

U vrijeme Mučenika, kada su u zatvorima ispovjednici vjere ležali u okovima i lancima, poneki kršćanski svećenik je uspio sići dolje potajno, da bi služio sv. Misu, te se događalo po koji puta, da među mnogim milostima koje je Isus činio, svojim velikodušnim vjernicima, oko svećenika celebranta, da su padali lanci s ruku i s nogu jadnih zatočenika, te su ostajali slobodni. Tu istu milost Gospodin udjeljuje i zatvorenicima u Čistilištu. Mnogim svecima duše su dolazile povjeriti da su tokom sv. Mise bile oslobođene muka. **Oh, koliko su molile da ta sv. Misa bude što dulja i pobožnija!**

Jednako tako trebamo i mi računati na velike milosti što ih primamo na sv. Misi. Sjetimo se onoga što su nam rekli: "Da na zemlji nema već samo jedna sv. Misa, pa makar to bilo na kraju svijeta, bilo bi vrijedno hodati, čitavi život da se može sudjelovati na toj sv. Misi!" A mi s koliko nehajnosti gubimo tolike sv. Mise!

3. Ako toliko vrijedi kad im je dozvoljeno da sudjeluju kod sv. Mise, koliko će im tek pomoći prikazana sv. Misa za pokoj njihovih duša. I zaista, sv. Misa ima zajedničko dobro za sve vjernike, no na poseban način za osobu za koju

se prikazuje ta sv. Misa. Mi moramo nastojati dati služiti svake godine sv. Misu za obaveze koje možemo imati prema nekima: Sv. Misa ima neizmjernu vrijednost, i bila bi dosta samo jedna, da oslobodi iz Čistilišta sve naše pokojnike, i još više da isprazni potpuno Čistilište; no dragi Bog ne daje svu vrijednost, već samo jedan mali dio, prema našim zaslugama, i prema njegovim sakrivenim naumima. Stoga se naša ljubav ne smije zadovoljiti s ponekom sv. Misom, već kako se može, potrebno je dati da se što češće ponovi sv. Žrtva, tako da uvijek po novim zaslugama darovane milostinje i po vjeri pokazujemo, da možemo postati dostojni plaćanja svakog duga. Tako je to radio sv. Augustin za svoju majku, i to stoga jer ne znamo u kojoj se mjeri ta sv. Žrtva primjenjuje; Crkva dozvoljava godišnjice, te da se prikazuju sv. Žrtvene Mise i za samo jednog pokojnika. To je ono što obraća na katolicizam i najbolje protestante. Oni sami kažu, naša protestantska Crkva o našim pokojnicima šuti zaleđenom šutnjom; Katolička Crkva naprotiv skida sa groba tu strahovitu šutnju, nastavlja komunicirati s njima i poslije u zajedništvu sa žrtvama, te se tako utješnije živi, kao da ostaju u stalnoj blizini sa svojim dragima koje su izgubili. Hoću postati katolikom, rekao je neki učeni Luteran, kako to iznosi Wals, samo zato da mogu svakodnevno ostati sjedinjen sa mojim dragima!

Sakupimo, dakle, naše male štednje i dajmo služiti sv. Mise za one za koje smo možda obavezni moliti. Može nam se vratiti samo sa još većim dobrom.

Neki siromašan dječak, siroče bez roditelja, izubijan i izbačen iz kuće, nađe jednog dana kovanicu. Bio je veoma siromašan, a možda je bio i gladan, ali umjesto da je potrošio za sebe, sjećajući se svojih roditelja, odnese novac u crkvu da plati sv. Misu. Od toga dana, sve se promijenilo za njega. Prihvatili su ga, dali su mu da studira, te je postao svećenikom,

zatim biskupom, a onda kardinalom; branio je vjeru svojim pismima punim mudrosti; umro je kao svetac. Taj dječak je bio sv. Pier Damjani, naučitelj Crkve.

Neki dobar vratar pitao je pobožne osobe i svećenike koji su dolazili u Institut koji novčić za milostinju; šivao je i krpao, te je tako i na taj način zarađivao koji novčić. On je stari škrtac mrmljali su, što radi s tim novcem? No istina je bila ta, da on nikada nije posjedovao jednog jedinog novčića! Do svoje smrti uspio je dati služiti preko četiristo sv. Misa za pokojnike!

Praksa

Prisustvujte što više sv. Misama, te idite na sv. Pričest. To je bila posebna pobožnost sv. M. Magdalene, koja je na taj način spasila iz Čistilišta svoga oca i mnoge druge. Bl. Ivani Karmeličanki, jer je bila bolesna, nije mogla ići na sv. Misu i sv. Pričest, kako je to obećala nekom pokojniku; jedan Anđeo joj donese sv. Hostiju te joj reče: *Tako hoće Isus.*

Danas molite za one duše koje na poseban način preporučuje Presveta Djevica.

Litanije ...

26. DAN
Što sve čine duše za duhovnu dobrobit svojih dobročinitelja

1. Duše u Čistilištu su sjedinjene s nama po srodstvu ili milosti, tako da ne možemo niti mi, po nekoj stravičnoj okrutnosti ostati indiferentni na njihove boli: No ono što i po čemu posebno zaslužuju naše suosjećanje, jer jadnice, kako smo to već naglasili nemaju nikoga tko bi im pomogao osim nas. Siromah na neki način se snađe za komadić kruha,

žalostan nađe uvijek nekoga tko s njim suosjeća, bolesnik lijek: jedino jadne duše nemaju se kome obratiti: Milosrđu Božjem ne, jer je prošlo vrijeme milosrđa; sudružicama u nesreći isto tako ne, jer se sve nalaze u istoj nemogućnosti, svojim molitvama isto tako ne, jer mogu moliti ali uzalud, jer molitva *za njih osobno* vrijedi samo dok žive u svijetu. Sada je došla ona tajanstvena noć po kojoj se ne može više djelovati. One imaju samo nas!

Od tuda proizlazi ta velika obaveza da im pomognemo, a i dragom Bogu činimo veliku radost ako ih ne prepustimo samima sebi. Svaka pomoć koju im pružamo ujedno povećava slavu svetom Utjelovljenju Isusa Krista; zbog časti koja se pridaje njegovim zaslugama, te ulazeći u slavu Božju dovršavamo djelo Otkupljenja. Marija, Majka duša u Čistilištu, te milijuni Anđela nekada njihovi Čuvari, sveti zaštitnici, sav Nebeski zbor, iščekuju s radošću i zanosom njihov ulazak u Nebo!....Vidiš li sada koliko je velika naša odgovornost, o kršćanine, ako se to sve iz našeg nehaja ne ostvari što ranije? Može li sam Bog tako lako oprostiti što smo pustili da tako dugo trpe tolike dobre duše? Što ti radiš ovdje sa svojim vremenom?

Sv. Franjo Saleški nas poučava da se u toj pobožnosti, nalaze sva djela milosrđa, mi tada dajemo jesti gladnima, piti žednima, plaćamo njihove dugove, te ih oblačimo blaženom vječnošću, oslobađamo ih najgoreg zatvora, smještavamo umorne i iscrpljene hodočasnike u kuću našeg Oca, mi tješimo žalosne... Ne prakticirajući tu pobožnost mi ne prakticiramo ništa od svih tih djela milosrđa! A što ćemo moći odgovoriti kada nas neumoljiv Sudac bude na svom sudu opomenuo: "Bio sam gladan i nisi mi dao jesti, bijah bolestan i u zatvoru i nisi me posjetio, bio sam napušten, siromah, tužan i nisi me utješio!"....Ako sada ne počnemo vršiti ta djela milosrđa, tada mu nećemo moći ništa odgovoriti.

2. Ta razmišljanja su podosta ozbiljna i takvog karaktera da je već iz straha pred sudom Božjim, potrebno da kršćanin pokrene mnoga dobra djela; ako nas niti taj strah ne potrese, moralo bi nas pokrenuti veliko dobro neprestane zaštite koju nam daju te blažene duše, da im zahvalimo za svaki čin ljubavi pa i za najmanju našu pažnju prema nama. Nevjerojatna je zahvalnost Čistilišta! Kada mi je potrebna koja milost, govorila bi sv. Katarina Bolonjska, uvijek se obraćam dušama u Čistilištu, jer one mi je zadobiju kod Boga, i primjećujem da sam svaki puta uslišana. I zaista nemoguće je da te duše tako savršene, kakve god da su bile u svijetu njihove mane, ne mogu zaboraviti pobožne svoje dobročinitelje. Nezahvalnost ne kraljuje u Čistilištu. Te dobre duše nisu tako rastresene kao mi, od najrazličitijih osjećaja i misli, traže Bog, ljube sluge Božje, mole za one koji im pomažu, pritiču potrebnima u pomoć i koliko ih više izdižu iz njihovih muka, toliko im ove uzvraćaju podrškama i molitvama.

Tako se je vidjelo mnogo puta kako duše iz Čistilišta poznaju svoje dobročinitelje, te kako isto tako znaju posredstvom svojih anđela za njihove posebne potrebe. Vidjelo se isto tako kako im spremno pomažu i mole za njih.

Lijepa je slijedeća objava sv. Brigite. U jednoj od njezinih slavnih ekstaza, vidjela je jednog velikog i svijetlog Anđela u Čistilištu, koji je vikao: "Neka je blagoslovljen onaj koji sa zemlja šalje molitve i dobra djela tim dušama, jer Bog inače iziskuje da ih, bez pomoći živih, vatra očisti sve do posljednje mrlje!..." Iza njegovog glasa čuo se je kor glasova olakšanja iz raznih dubina i sa svih strana: "O Isuse po tvojem milosrđu nadahni ljubavlju prema nama tvoje svećenike i srca tvojih vjernika, tako da nam pomognu milostinjama, molitvama i oprostima!...Hvala Isuse, oh Isuse povrati svakome tko nam pomogne i dođe u pomoć, ti ga nagradi o Isuse, tko ima

sažaljenja prema našim bolima... Tvoja moć je beskrajna, vratit stostruko tko nam pruži pomoć u našim patnjama!"...

Tako se u Čistilištu moli za nas bez prestanka danonoćno, jer ne odmaraju se od svojih patnji ni danju ni noću. Oh, moja kršćanska braćo učinimo i mi isto tako za njih! Neka se i sa zemlje uzdiže taj kor glasova tražeći milosrđe za njih!

3. Između dobara koji su nam potrebni, svakako na prvom mjestu su duhovna dobra. Stoga te dobre duše najprije mole ta dobra za nas. No na žalost potrebe duše mi čujemo teže od onih tjelesnih, stoga mnoga dobra koja sada primamo, po zagovorima tih duša prolaze nam neprimjetni. U času napasti, strašan čas, u kojem se odlučuje život ili smrt duše, čas borbe u kojoj naš Anđeo i demon očekuju sa zebnjom, a Isus gleda žalostan, naše kretanje prema našoj propasti; taj čas se ponavlja tisuće i tisuće puta na dan; u pomoć svojim dobročiniteljima uzdižu se uvijek spremni zagovori duša kojima smo učinili neko dobro. Molitva tih svetih duša može zadobiti za jadnog napastovanog obilje milosti da pobjedi kušnju. Koliko majki i očeva pomagati će iz Čistilišta na taj način svoju djecu i unuke: Kolika je samo revna briga za njih!

Napose u zadnjem času, u onom užasnom času, kada demon svom snagom nastoji da nas uništi zauvijek, čas plača i užasne napuštenosti tada osjete oni koji su pobožni prema dušama u Čistilištu, nagradu za dobro koje su učinili. U životopisu sl. B. Marije od Presv. Sakramenta, da kako je bila vrlo nježna prema trpljenjima tih jadnih duša, svakog dana je za njih molila časoslov za pokojnike, Krunicu, postila je vrlo često o kruhu i vodi, bičevala se do krvi, te je sve svoje muke prikazivala za njih, čak i demonska mučenja. No kako nije bila zadovoljna svim tim, stvorila je jednu zajedništvo molitve; svaki puta kada je mogla vidjeti kojeg svećenika opominjala ga je i preklinjala da propovijeda o tome i širi tu

pobožnost za duše; skupljala je milostinju i davala da se služe sv. Mise za njih. Zaista je neizmjerno bilo dobro koje je tim djelima činila. Duše su joj uzvraćale dolazeći u njezinu ćeliju, pozdravljale su je kada je ulazila u crkvu najljepšim imenima; upozoravale su je na đavolske prijevare, da se ne boji, te su zajedno s njom žarko molile, te su ljubile križ koji je nosila; ukazivale su joj za koga mora moliti i mnogo drugih stvari da joj olakšaju put.

Trpjela je užasne muke vidjevši ih kako trpe, s njima je plakala, a onda ih je vidjela kako se dižu u Nebo tako sretne i lijepe, te su joj iskazivale mnogo znakova ljubavi, tako da je svako njezino trpljenje bilo nagrađeno. Kada se je razboljela, duše su joj navijestile da mora umrijeti; u mukotrpnoj bolesti pomagale su je stotine i stotine duša. Đavli su bjesnili od jada, lupali su, no nikako se nisu mogli približiti umirućoj. Oh! Zaista je blažena smrt onih koji su bili pobožni dušama u Čistilištu!

Bezbroj svetaca su tako, na času smrti, pomagale duše iz Čistilišta! Tako isto Segala u svom *Trijumfu duša* kaže jedan od najvećih opata sv. Martina u Toursu, bio se je zatvorio u najstroži samostan, s najtežim pokorama, jer je jedne večeri prolazio pokraj groblja, između grobova čuo je moliti: "Imajte milosrđa Gospodine s jadnim Gospodarom Brettagne koji umire. On nam je pomogao toliko puta milostinjama; pomozi mu Gospodine iz ljubavi koju nam je uvijek iskazivao! Dan kasnije čulo se je, da je taj Gospodar zaista umro! Pomozimo što je moguće više jadne pokojnike, tako da nam one budu na pomoći na času naše smrti.

Praksa

Idući u krevet pitajte se: "Što sam učinio danas za moje pokojnike?... Ako niste zaista ništa učinili, izmolite bar *De*

profundis prije no što zaspete! Po noći kada se probudite izmolite *Pokoj vječni daruj im Gospodine i svjetlost vječna svjetlila njima.*

Danas molite za one duše koje će doći pomoći vama na času smrti.

Litanije ...

27. DAN
Što čine duše za naše svakodnevne potrebe

1. Isus je rekao, odnoseći se na onaj strašan dan koji će uskoro i za nas doći, a to je smrt: "Pronađite si prijatelje za dan kada ćete biti u potrebi. Učinite svojim prijateljima pokojnike, tumači sv. Augustin, tako ćete izbjeći lošu smrt, koja nikako ne može pogoditi milosrdne"... Pomozi svojim pokojnicima, nastavlja sv. Jeronim; biti ćeš bliže vječnoj radosti, toliko koliko ćeš biti milosrdan prema njima. Oni će okružiti tvoj krevet u onom zadnjem času, klikćući pratit će tvoju dušu k Bogu. No svakako, neće nas samo u tom zadnjem času pratiti kao svoje dobre prijatelje.

Tješi nas i sama pomisao da ti naši dragi pokojnici mogu provoditi tu blizu nas svoje čistilište, izgleda kao da imamo neku potvrdu, kada vidimo kako nas spremno i tako divno pomažu. Tko je to probao on zna da je to i te kako istinito. Ovaj je razlog. Duše u Čistilištu iz iskustva znaju što znači trpjeti i suosjećaju s tuđim bolima. Njihove užasne boli ih ne sprječavaju da nam budu na pomoći, jer te boli u njima ne uništavaju niti ljubav prema Bogu, niti prema njihovim bližnjima. One nisu vezane statusom zatvoreništva, jer ne znači, da ako se nalaze u tome stanju, da ih Bog ne voli, jer one nisu nepokorne sluge, već ih očekuje prijestolje. One samo nemaju direktnog viđenja Boga, no to ih ne sprječava da

saznaju sve naše potrebe. jer Bogu ne manjkaju sredstva da to njima dadne do znanja; kako Bog hoće da njima pomognu živi u ljubavi, zašto se ne bi poslužio i čudesima svoga milosrđa, da nagradi pobožnost dobrih, koji u poslušnosti i u ljubavi prema Bogu pomažu tim dušama?

2. Događaji spontane zaštite od strane duša u Čistilištu prema njihovim pobožnicima, mogli bi ispuniti cijele anale, kada bi hi se napisalo.

P. Magnanti bio je pravi učenik sv. Filipa Nerija, glede i ove pobožnosti; bio je vrlo pobožan i primao je neprestano darove.

Vraćajući se jednoga dana s nekog pobožnog hodočašća, upao je u ruke vrlo okrutnih ubojica: Svukavši ga i svezavši uz drvo već su bili spremni ubiti ga. Sluga Božji, kao i uvijek preporučio se je dušama u Čistilištu, kada se na cesti ukažu dvojica mladih vojnika, te mu priskoče u pomoć. Razbojnici počeše pucati po njima, no ovi ostadoše živi bez ijedne rane; naprotiv oni krenuše prema razbojnicima s tako strogim izrazom lica, da su se ovi prestrašeni dali u bijeg. Dvoje mladih vojnika odvezaše vrlo pomno jadnog zarobljenika, te su istog časa nestali. Naravno da se je njegova ljubav prema dušama u Čistilištu od toga dana podvostručila.

Rosignoli pripovijeda da je Vojvoda Euzebije od Sardinije bio tako pobožan dušama u Čistilištu, da je rente poreza nekog svoga grada odredio za te duše za njihov pokoj i za sv. Mise.

Tako se dogodi da je Astorgio, kralj Sicilije, započeo s njim rat, te mu oduzeo grad pod prijetnjom još goreg zla. Sav skršen Euzebije se preporučio Bogu, te se jako bojao neprijateljskih snaga, jer su bile mnogobrojnije od njegovih; najednom se ukazala neka velika vojska, te mu dođe u pomoć. Kada je stigla ta vojska Astorgio je uvidio da je izgubljen, te ostavivši oružje i sve što je nosio sa sobom pobjegne. Vojvoda

Euzebije, htio je razgovarati s vojskovođom te misteriozne vojne. Gospodin nas je poslao, odgovorio mu, u tvoju pomoć. Gospodinu su draga tvoja djela milosrđa, i ti ćeš imati uvijek mnoštvo zaštitnika na Nebu, toliko koliko ćeš duša osloboditi iz Čistilišta. Toga časa vojskovođa i vojska nastadoše.

U nagovorima sv. Benedikta XIII. kaže se da je nekog dobrog redovnika iz Družbe Isusove, počeo okrutno napastovati đavao. Utekao se Bl. Dj. Mariji, dobroj Kraljici Čistilišta; Ona mu reče da se pobožno moli za duše u Čistilištu. On je započeo moliti, i ubrzo je bio oslobođen od napasti.

Ovaj čudotvorni događaj može izgledati nemogućim, a ispričao ga je Nicio.

Godine 1620. živio je u Rimu neki čovjek vrlo raskalašenog života, a bio je jako osvetljiv. No već kao mladić bio je pobožan prema dušama u Čistilištu; davao je služiti sv. Mise za svoje pokojne i često je pohađao njihove grobove, davao je u tome pravi primjer. Idući on tako prema Tivoliu nađe u šumi nekog jadnog ubijenog čovjeka. Sišao je sa svog konja i kleknuo da izmoli molitvu za pokojne nad njim. Sav prestrašen vidje kako je mrtvac otvorio oči te se dignuo. Pričekajte me ovdje i nastavite moliti za mene, reče. Uzađe na konja od tog čovjeka, te nestane u šumi između drveća. Malo zatim odzvonila su četiri pucnja u šumi. Onaj, tako čudnovato uskrsli mrtvac se vrati sa njegovim konjem, te mu reče: "Vi ste trebali umrijeti i već sada biti osuđeni na Pakao, radi Vaših grijeha. U ime Čistilišta koje je tako zahvalno radi dobra koja činite za njih, ja sam došao spasiti Vas. Sada providite za Vašu dušu, da Vam se što gore ne dogodi. Te se vrati mrtav, kao i prije.

Onaj mladić sav sleđen od straha vrati se u Rim, pomiri se sa svojim neprijateljima te se povuče u zatvoreni samostan gdje je i umro.

3. Kršćanine u tvojim potrebama obrati se dušama u Čistilištu, i ubrzo ćeš dobiti potvrdu njihove pomoći. Ako si se posvadio s nekim i to te jako uznemiruje, te ti može jako naškoditi, izmoli časoslov za pokojne, daj služiti bar jednu sv. Misu, a zatim se probaj pomiriti. Jesi li izgubio neki predmet, hoćeš se probuditi u neki neuobičajeni sat po noći? Izmolite *De profundis*, daj milostinju siromahu za duše u Čistilištu. Koliko njih iznenađeni burom na moru, snijegom ili maglom na brdima, primili su tu milost da se vrate u svoju obitelj samo po čudu; to je bila zasluga onih stotinu *Requiema* onih stotine *O Isuse moj, milosrđe*, ono obećanje *Križnog puta, Pričesti, posta* koji su ih spasili...

Ta ljubav naših pokojnika, je svakodnevna, ali ako nam ne pomažu to je stoga, jer se ne vrši pokora, ne moli se za njih; malo dobrih djela se čini za njih, ako ih još ne sprječavamo i našim grijesima da nam pomognu, što one mogu učiniti?

Zamišljajmo da uvijek imamo kraj sebe svoje pokojnike. Pavla, govorio je sv. Jeronim, imamo uvijek kraj nas, jer tko ide Gospodinu ne prestaje biti dio naše obitelji. Zamislimo si da ih imamo tu blizu, toliko puta, koliko puta žarko molimo za njih!

Praksa

Budite točni kod moljenja *Anđela Gospodnjeg* kada zazvoni zvono; neka vam bude uobičajeno isto tako moliti *Litanije BL. Dj. Marije* za pokojne. Tako donosi otac Corora da je neki pobožan čovjek svake večeri molio na koljenima na podu prije no što je išao u krevet, za pokoj onih duša koje će moliti za njega: Neki okrutni ubojice uđu mu u sobu po noći, išli su oko njega, ali ga nikako nisu vidjeli.

Sjetite se da je BL. Dj. Marija ***Kraljica Čistilišta!***

Danas molite za duše koje su posebno pobožne Presv. Srcu Isusovom.

Litanije ...

28. DAN
Što moramo učiniti da izbjegnemo Čistilište

Brižnost da se spasimo iz Čistilišta morala bi nam biti vrlo velika, jer sam strah od Čistilišta će nas lakše spasiti od Pakla u koji će na žalost upasti mnogi koji vjeruju da nije potrebno za to previše se brinuti! Svatko zna da je spasenje vrlo lako za onoga tko smatra da je to teško, a da je to zaista teško za onoga tko smatra da je to lako!... U svakom slučaju, kažem, bojmo se Čistilišta, nastojimo se spasiti od Čistilišta!... Ono što nas tamo čeka je užasno!

Sv. Brigita je vidjela dušu jedne djevojke svu u mukama; stajala je uzdignutih ruku kao pred Sucem u središtu Čistilišta, te je vikala ispovijedajući mu svoje grijehe: "Oh, nesretne mene, izgubila sam mnogo vremena, te stoga toliko trpim!.. Zaboravila sam na moje ispovjedne pokore i stoga trpim!... Bila sam ohola i tašta, te sam si dopuštala neke senzualnosti i stoga ja trpim!...Govorila sam neke duhovite uzrečice, nisam bila dobra prema bližnjemu; iz nehaja propustila sam mnoge molitve i stoga ja trpim!...

Kršćanine moj, evo zašto se ide u Čistilište, i evo prvog načina kako izbjeći onu strašnu vatru; izbjegavajući male grijehe, za koje se vjeruje da je to ništa. Ako se ne pazi, ti grijesi se umnožavaju do nedogleda, a moramo misliti na to da se ništa ne zaboravlja, ništa se ne gubi; koliko dobrih djela toliko nagrade, koliko zlih djela toliko kazne. Stoga jao si ga mlakim dušama, ako se ne budu brinule da izbjegnu bar hotimične grijehe; jao si ga luđaku, ako kaže samom sebi: "Pa što je to?... To nije nego laki grijeh!..."

Laki grijeh potpomaže stalno oslabljenje svih živih snaga duše, budi u srcu strasti, a ove te odvuku na kraju u teški grijeh. Mnoge duše u Čistilištu morat će ispovijedati: "Umrle smo na

vrijeme!" Široki i komotan put koji su bile uzele možda bi ih bio doveo do Pakla! U kakvu užasnu odmazdu bi ih bili doveli ti brojni mali grijesi, i onaj nesretni široki put svakako ih ne bi bio doveo do Čistilišta!

Treba bdjeti nad malim stvarima. Te su kao one sitne lisice iz Pjesme nad pjesmama, koje uništavaju vinograd, i kao male zmijice koje neprimjetno truju pobožan život. Sv. M. Magdalena nam govori da za tri male pogreške koji se u svijetu ne bi uopće uočile; njezina susestra morala je trpjeti 16 dana u Čistilištu.

A što reći o teškim grijesima, čitajući sv. Francisku Rimsku, da svaki oprošteni teški grijeh a za kojeg se nije dala zadovoljština, donosi sa sobom sedam godina Čistilišta?... Crkva nam o tim užasnim pokorama ništa ne govori, no bilo bi zaista strahovito smijati se na riječi svetaca! **Oh, jao si ga onome, koji smatra da za spasenje nije potrebno baš previše se brinuti!...**

2. Drugo sredstvo da se spasimo od Čistilišta jest da se pobrinemo da činimo već ovdje pokoru za naše grijehe vježbajući svoju strpljivost! Strpljen spašen! To svi govorimo ali nas malo to u životu provodi! No ipak tko će bolje provoditi tu krepost veću nagradu će primiti za to od Isusa: vidjet ćemo smještene jednostavne duše među Anđelima samo stoga jer su prakticirale tu krijepost, te su se podvrgavale volji Božjoj!

Nastojmo dakle uvijek vršiti volju Božju!... Često ponavljajmo: "Strpljivo danas, sutra će biti ono što Bog hoće!... Tako je obično govorila sv. Terezija.

U čemu moramo biti strpljivi?

U svim poteškoćama, znajući da su nam poteškoće potrebne. Bog ti zagorčava svijet, veli sv. Augustin, a ti ga ljubiš; on ti pomuti vode tvojih želja a ti ih piješ, stavlja ti trnje na cvijeće a ti ga ubireš; što bi se dogodilo s tobom kada

ti Bog ne bi zagorčavao taj svijet?.... Oh! Jadna priča bogatog Epulonija!

Neki monah sv. Bernarda, poslije svečeve smrti, postao je hladan u vršenju dobra. Jedne noći sv. Bernardo mu se ukaza u ćeliji. Reče, ovaj je postao zao, no spasit će ga muke. Ujutro su ga našli bolesnog. Tako bolestan i trpeći vratio se starom žaru!.Više vrijedi jedan "Neka bude volja tvoja" kada smo u teškoćama, od tisuću dobrih djela dok smo sretni. Tako tvrde sveci.

Sv. Bona, učenica sv. Dominika ležala je bolesna puna rana i čireva. Svetac, dok ju je pričešćivao htio joj je maknuti jednog crva iz jedne rane; crv mu se omota oko prsta i postane zlatni prsten! Neki slijepac ozdravivši na grobu sv. Bedastija, zatraži sveca da se vrati u prijašnje stanje sljepoće, ako je ta bolest potrebna za njegovo spasenje, i dobri čovjek ponovo oslijepi!

Strpljivost u nesrećama i poteškoćama.

Sv. Ivan Cancijski uletjevši među lopove, koji mu oteše sve, pozvao ih je natrag, već kada su odlazili, te im dade zadnju kovanicu što ju je našao u džepu; tada su mu iznenađeni lopovi vratili sve! Sv. Libertin, opat našavši Gote, na cesti koji su mu ukrali konja, dade im ostruge, te im reče: "Uzmite, dobro će vam doći, i hvalite Boga što vam ih je providio! "...

Sv. Franjo Borgija, vrativši se u noći, nije se mogao javiti u samostan, te je ostao cijelu noć na snijegu, tako zadovoljan kao da je u svojoj ćeliji, jer je tako Bog htio!

Strpljivost u klevetama i ljudskim zloćama. Bog se može poslužiti sa našim bližnjima da isproba našu strpljivost, a ponizan kršćanin zna da sve dolazi od Boga.

Sv. Rajmunda neki zao monah optuži da ga je pokrao; sveti starac izvrši pokoru koju su mu naredili. te se molio za svoga klevetnika. Vidjevši toliku krepost. zao monah bi pobijeđen,

pred svim monasima ispovijedi istinu i prizna klevetu; dobrota i blagost toga svetoga starca bila je veliki poticaj za sve njih!

Strpljivost i podložnost volji Božjoj, je zaista sol koja daje okus svakome našem djelu; bez te soli, svako naše djelo gubi svoju zaslugu.

No kako uspjeti posjedovati tu strpljivost? Vjerom!

Neki kralj iz antiknih vremena, išao je po zimi nositi svojim siromasima kruha, Sluzi je bilo tako zima da nije mogao izdržati. Stavi svoje noge na tragove mojih stopala, reče mu njegov sveti gospodar. On ga posluša, a iz snijega je izlazila takova toplina da je sve okolo grijala. Evo kako bi mogli shvaćati svijet i njegove poteškoće. S mirom; hodajmo po Isusovom primjeru, radimo sve što radimo zajedno s Isusom i neće nam manjkati strpljivost!

Mislimo samo koliko je trpio Isus za nas! Neki bogati mladić otišao je u monahe; no ubrzo se poče kajati za to; habit mu se činio preteškim, kruh tvrd, a ona njegova subraća izgledala su neotesana. Napastovan tako od neprijatelja, izađe jedne noći iz samostana, no prolazeći ispred crkve, začuje nutarnji glas da se zaustavi. U tom času vrata crkve se otvore, crkva se rasvijetli, a na oltaru vidje Isusa kako ga zove k sebi. Kuda ideš, reče mu Isus, kuda ideš sine moj?... Težak ti je taj habit tvoga samostana?... Ma ja sam nosio križ!...Kruh je tvrd?...Gledaj moja prsa, teče krv iz njih; natopi tu svoj kruh i postat će ti sladak...Izgledaju ti neotesana tvoja subraća? Ma mene su moji osudili na smrt!...Gledaj mene, misli na mene, i svaka tvoja muka postat će ti laka!...

Monah se vrati u svoj samostan, i ostatak svoga živote proveo je u svetosti.

3. Moram ovdje naglasiti za našu utjehu, da ne samo po križevima i pokorama, već i po najneznatnijim stvarima možemo zadobiti zaslugu i dati zadovoljštinu za naše

počinjene grijehe. Rad koji žrtvujemo Gospodinu, znoj, putovanja, pošteni poslovi, san, rekreacije, odmor, kada ih ujedinjujemo s Isusom, milost Gospodinova prolazi kroz njih, te u njih upečaćuje pečat svoje Božanske volje, te ih prihvaća kao da smo ih izvršili na njegovu slavu, te nam tako postaju zaslužne. Dobrota Božja prihvaća svako naše najmanje i najjednostavnije djelo. Sv. Gertruda bolesna uzimajući malo svježeg grožđa, žrtvovala ga ja Isusu govoreći mu: "Da sam ti ga bar mogla dati kada si bio žedan, o Isuse!... ukazao joj se Gospodin te joj se zahvalio! Samo maknuvši jednu slamčicu na moju slavu, rekao je jednom istoj Svetici raznježi me! Sv. Alojzija Gonzagu, dok se igrao, upitao ga je njegov poglavar: Alojzije, što bi ti učinio da ti dođe sada smrt? Nastavio bih se igrati! odgovorio je. A zašto? upita opet ovaj. Jer se igram misleći na Boga. Tako sv. Bernardin iz Siene, jedne večeri za vrijeme Karnevala, smije se i razveseljuje svoje drugove, izgleda kao neki obješenjak. Zazvoni napokon šutnja a Bernard ode u svoju ćeliju; prolazeći pokraj Gospine slike, zaustavi se, sav se ražari i ode u ekstazu! Tako je sve dobro kada se radi zajedno s Bogom i za Boga. Učinimo svetu odluku, da sve činimo na slavu Božju i za pokoj duša naših pokojnika; tako ćemo se obogatiti zaslugama i za naše duše.

Praksa

Posvetite vaš dan počevši odmah ovako: Presveto Srce Isusovo, ja ti prikazujem po Prečistom Srcu Marijinom, sva djela, molitve trpljenja i pokore ovoga dana, za zadovoljštinu za sve uvrede koje ću počiniti ja i svi ljudi, te za nakane na koje se ti žrtvuješ neprestano na oltarima.

Danas molite za vaše ispovjednike i vaše učitelje.

Litanije ...

29. DAN
Zadnji pogled na čistilišne muke

1. Milosrđe, milosrđe...viču nam zaboravljeni jadnici u Čistilištu! Koliko ih ima? To samo Bog zna. Djeca, svjetski bogataši, svećenici, djevice, crkveni dostojanstvenici, umrli nenadanom smrću...

Što traže od nas? To je zbor koji izaziva sućut, i uvijek jednako tamo u plamenu moli nas da imamo smilovanja u ime Božje!... Koliko trpe? Tko može shvatiti njihove boli?

Vidjeli su Boga, svoga Oca, gorili su od ljubavi prema njemu; vidjeli su Isusa, osjetili su kako je drago njegovo Srce, no morali su otići daleko od te istine. Ah! Vi ne znate, govorila je jedna duša sv. Brigiti, vi ne znate što to znači uživati u Bogu!...Nema više utjehe za njih niti na Nebu niti na zemlji, one moraju provesti svoje Čistilište, među neutješnim jaucima i tužnim uzdasima. To je bol, koju narav ne može podnijeti, govori sv. Terezija: na samu pomisao na to kosti mi se odvajaju, i osjećam se unutra kao da sam isječena na komadiće, moje ruke su otvrdnule, probodene su velikom boli, kao da mi se cijelo tijelo nekom čudotvornom snagom odvaja iz zglobova! Dok njihova braća na zemlji, bez trunke milosrđa ih zaboravljaju, a nesretnice viču, trgaju se i plaču u plamenima vatre!...

Iz one strašne vatre ispržene, čuju u sebi svaki udarac, sve bolove koje bi osjetilo tijelo u svakom svom udu! Ova vatra čija priroda nam je nepoznata, stvorena je samo da djeluje na duše, da uđe u rane duše te očisti trag svake nečistoće koju je tamo ostavio grijeh; ta vatra je i produhovljena te djeluje na memoriju, na intelekt, na volju i na tijelo! Ajme! Bog si je izabrao osvetu dostojnu njegove pravednosti! Nema boli veće i jače od ovoga strašnog elementa. Kada bi izabirale duše,

one bi izabrale najteže muke koje se mogu trpjeti tu na zemlji i to tokom godina, radije nego ostati u toj vatri samo jedan dan. To je zaista užasno! Ako bi po čudu neki čovjek mogao i morao živjeti u peći, komu se ne bi smilovao, kada bi ga vidio! Pa ipak tamo su tisuće i tisuće osoba koje plaču i čekaju na smilovanje.

2. Njihovo je srce priklješteno. U takvoj potrebi one ne mogu više činiti pokore, niti bilo što zaslužiti, niti zadovoljiti, niti zadobiti oproste, niti moliti da im se olakšaju muke, da se bar za jednu iskricu ublaži ta vatra!

Tu na zemlji koliko sv. Misa, koliko oprosta, kolike molitve, kolika dobra djela, bi se mogla učiniti za njih!...Kolike dobre duše bi mogle trčati u crkvu da se mole za njih!...Pa ipak to se ne čini!...

Tvrda je to bol, biti zaboravljen tu na zemlji, a koliko je tvrđa biti zaboravljen u Čistilištu? Koliko nezahvalnosti, kolika tvrdoća srca! One jadnice se muče, a mi nemamo smilovanja prema njima; zovu nas a mi zatvaramo uši. Kakva okrutnost! Kada bi htjeli, mi bi mogli ugasiti onu vatru, ma nama to ne pada na pamet.

One jadnice dižu oči k Nebu, ne traže osvetu, plaču i podvrgavaju se volji Božjoj, a ti, kršćanine; promisli da je njima pripadala kuća, zemlja i stvari koje posjeduješ! Ne misliš da jedeš i spavaš te se provodiš onim što su pokojni zaradili? Zašto dopuštaš da tako trpi onaj koji ti je učinio samo dobro?... Kakav račun ćeš morati predati Bogu!

Kada bi bar mogle sakriti među onim plamenim jezicima one svoje mrlje! Oh! Kakva sramota kada moraju stati pred prečisto lice Božje i lice Presv. Majke svojih Anđela, tako prljave! Rasvijetljene svjetlom Božjim, shvaćaju koliko su Boga uvrijedile, pred licem njegovog Veličanstva, te mrlje postaju uzrok teške sramote!

U vrijeme kuge u Milanu,, mnogi i mnogi ljudi su bili pokopani bez molitava za pokojnike. Dva sveca su neprestano molila za te duše, sv. Karlo i sl. B. arhiđakon Arona, to su bili pravi spasioci Milana.

Dok se ovaj zadnji, jedne večeri umoran od bolesnika i mrtvih, vraćao kanoniku moleći za njih, zajedno sa guvernerom Arona, vidio je mnoge od tih umrlih siromaha pokopanih, kako se dižu te mu dolaze u susret plačući i dižući ruke, preporučujući se u molitve. I guverner ih je vidio kako plaču i mole se! Sveti Arhiđakon, zaboravivši na svoj umor, poče zvoniti zvona, pozove narod i cijelu noć su molili za pokojnike.

To bi bila svakidašnja pripovijetka kada bi naši pokojnici mogli doći k nama: no oni tamo onemogućeni kao paralitičar kraj bazena, koji je godinama čekao da ga netko uzme i odnese do bazena, tako su i oni nemoćni zatvorenici, ne od Boga, već od vlastitog grijeha! Kada ću izaći, viču one jadne, kada će zazvoniti da se odmorim u miru? O, Isuse, o Marijo, o Bože naš, kada ću te moći vidjeti, kada?... Ne još, ne još, čuju kako se ponavlja. Ne još, ponavlja im dobar Anđeo, možda će netko, moliti, možda će ne se netko sjetiti tebe!... O milosrdni Isuse, operi ih u svojoj Krvi, stresi ih iz njihovog zimskog sna te zaboravne, pozaspale kršćane, da pritrče tim dušama u pomoć!

3. Živeći tako uronjene u tolike strašne boli, tko će moći shvatiti zahvalnost i ljubav tih duša prema onima koji im pomažu? Tko će moći shvatiti radost koju one probaju kada vide kako se uklanjaju, po molitvama živih, one odvratne mrlje grijeha, radi kojih su se toliko crvenjele? Tko će pak moći shvatiti usklik što će im proći dušom, kada osjete kao da ih se vodi gore; osjetit će kao svježi povjetarac koji prolazi kroz one tužne plamenove; kada vid otvorena vrata, iza kojih

se nalazi Nebo? Koje će ljudsko srce i um moći shvatiti taj val sreće i ljubavi koje će ih sve zahvatiti, te odvesti sva ta sretna stvorenja prema Bogu, nakon što su završile svoju zadovoljštinu? Postat će lijepe i čiste po muci koju su podnijele, vidjet će ona vrata kako se otvaraju za njih, napokon će moći ući u slavu...

S kojom radošću će Anđeli navješćivati novim Kristovim Zaručnicama, da je njihovo hodočašće završilo, da ih Isus čeka,, da im je Nebo otvoreno! Tko može opisati spektakl ljepote koja će istog časa obuhvatiti njihovu dušu? Sv. Katarina piše da to oblačenje u slavu je tako uzvišen trenutak, tako uzvišen, da kada bi ga čovjek i moga vidjeti, umro bi od radosti. Ljudsko oko nikada ne vidje, niti uho ne ču ništa sličnoga. A što možemo mi jadni hodočasnici na zemlji znati kakovu nam nagradu na Nebu čuva Isus i za sve one koji ga služe i ljube? Ako u danima velikih Crkvenih slavlja kada stotine vjernika s mirom u srcu i entuzijazmom vjere popunjavaju crkve, te se pjeva i svira i klanja se velikom Veličanstvu Božjem, u miomirisima cvijeća i tamjana, osjećamo se dirnutima i kao uzneseni, što će tek biti i vidjeti; pravo Nebo? Kako će izgledati ono svjetlo od milijuna svetaca, onaj trenutak kada ćemo ugledati Isusa, našeg Spasitelja svega ražarenog ljubavlju, u onom moru pjesama od sreće, tako ćemo morati ostati uvijeke?...

Tamo duša pronalazi svoje drage, tamo se ujedinjuju obitelji, stara prijateljstva; to je posve nov narod, sve je sveto; no u toj velikoj sreći duša misli na one koje su joj pomogle da uđe gore. Bez onih svetih Pričesti one djece i onih pobožnih duša; bez milostinja onoga velikodušnog gospodina, Krune i strjelovitih molitava onoga jadnoga bolesnika, sada bi još uvijek trpjela. Dva čina duša mora učiniti istog časa kada stigne u Nebo, zahvaliti Gospodinu, i preporučiti svoje

dobročinitelje. To je molitva koja ostaje beskrajna: Gospodine dajte stostruko našim dobročiniteljima, kako su oni odvezali naše lance, tako ih ti odriješi od njihovih grijeha; kako su oni nama otvorili ta vrata, tako ti njima daj da te oni hvale i blagoslivljaju skupa s nama u vijeke vjekova. Gospodine udijeli mir njihovim obiteljima. Gospodine pomozi im u njihovim poslovima, oslobodi ih svih nesreća. Gospodine imaj milosrđa s našim dobročiniteljima!

I ta molitva, kažem, neće prestati nikada više!

Praksa

Često molite *Blagoslovljen budi Bog!* Po toj molitvi dobivaju se mnogi oprosti. Recitirajte tu molitvu po putu, po noći kada se probudite... a zatim odlučite da ćete izbjegavati užurbanost i brzopletost u vašoj molitvi. Pomanjkanje razmišljanja uništava najveći dio molitava; čuvajte se brzopletosti!

Danas molite za duše koje vas prate u vašim poslovima i čuvaju vašu obitelj.

Litanije ...

30. DAN
O ustrajnosti u molitvi za duše u Čistilištu

1. Sve ono što se je reklo o dužnostima da se molimo i da činimo dobra djela za naše pokojnike, je vrlo, vrlo ozbiljno. Tko ima zaostatke sv. Misa ili brevijara za pokojne, tko posjeduje Crkvena dobra, Darovnice, ili Kapele sa određenim dužnostima koje su ostavili utemeljitelji, i radi prljave škrtosti, ili nehaja ne izvrše se te dužnosti, taj će dovesti do propasti sav svoj imetak, te će biti kao lopov i svetogrdnik sa svojom dušom ići ravno u Pakao!

Jedna zaboravljena sv. Misa je zadržala u Čistilištu nekog svećenika godinama i godinama; što će biti tek s onima koji se te sv. Mise pokrali i to namjerno i zlom namjerom? S Bogom se ne šali!

Tko nema obaveze po pravdi, ima obavezu po ljubavi. I ljubav može i te kako teško obavezati. Tko će moći bez grijeha provesti godine i godine, bez molitve, milostinje za oca, za majku, za muža, ispovjednika, za onoga tko ti je ostavio nasljedstvo, za zaboravljene, uglavnom za Čistilište?...

Tu se radi o olakšanju izuzetnih boli, neusporedivo težih od svake boli na zemlji: radi se o zadovoljštini bez podvrgavanja smrti kao što su to radili mučenici; bez razdjeljivanja svih naših dobara siromasima, te bježati u pustinju kao pokornici; bez postova, i bez mučenja vatrom kako su to radili mnogi sveci; bilo bi dovoljno zadobivanje oprosta, posjećivati crkve i pristupati Sakramentima, moliti, činiti nešto malo pokore... Ako ne činimo niti to, tko će nas spasiti od pravedne srdžbe Božje?

To je đavolska varka misliti, da su potrebe manje od onoga što se misli, ili da su naši pokojnici već svi u Nebu! Sveci nisu tako mislili. Pa i poslije mojih trideset dana nakon smrti sv. Efrem se je preporučivao, sjetite me se u molitvama, jer pokojnima pomažu zaista mnogo molitve živih. Tako bi i pobožan sv. Franjo Saleški govorio uzdišući: Ja se bojim da ću zaista morati mnogo trpjeti u Čistilištu, jer moji prijatelji smatraju da sam dobar.

Ono što su sveci rekli iz poniznosti, ne bi li mi to morali reći, jer je to istina? Crkva nam daje primjer, ona uvijek moli za svoju djecu. Na oltaru pred posvećenom sv. Hostijom, Crkva daje da svećenik ponovi svakog dana: *Sjeti se tako, o Gospodine, tvojih slugu i službenica tvojih koji su nas pretekli na putu smrti i spavaju snom mira!...* I u koru zadnji uzdah

Crkve svome nebeskom Zaručniku je uvijek ista molitva: *I duše svih vjernih pokojnika po milosrđu Božjem počivale u miru.*

Ajme ne vjerujmo da nas svaka voda pere, da nas svaki uzdah vodi u Nebo! Ajme, čak i dobri su morali ostati u Čistilištu dugi niz godina, a što je tek s onim nesretnicima koji će morati ostati u Čistilištu do sudnjega dana, jer su bili zaboravljeni u svijetu!... I s našim roditeljima, te onima mnogima koje smo vidjeli umrijeti, što će biti?.... Hoće li svi biti u Nebu?... I što će biti s tobom?...

2. Ja nisam napisao ove dodatke za profesionalne bezvjernike, za koje bi bilo svakako mnogo bolje moliti Gospodina da ih prosvijetli, da ih obrati po svom velikom milosrđu, nego li pisati knjige za njih, koji ih niti čitaju, a niti razumiju; no možda i između mojih čitatelja se može naći netko, koji čuvši tolike žalosne događaje može biti napastovan da pomisli: "Ma sve te stvari su zaista istinite?... Sva ta viđenja?..."

Tvrdim vam da sam mogao iznijeti još tisuće takovih događaja, i sve izvađene iz objave života svetaca. Njima, kojima Crkva ništa nije prigovorila mi možemo vjerovati, nismo obavezni vjerovati; no na prvom mjestu skrećem pažnju da se radi o svecima koji su nam to objavili, i riskantno je uzeti Svece kao osobe halucinacija ili vizionara. Na drugom mjestu, ta ukazanja duša iz Čistilišta događala su se u svim stoljećima. Je li vam se čini razboritim negirati mnogobrojne događaje koji obuhvaćaju sva vremena, a ne samo jedan određeni dio?

I neće li možda Bog moći, ako On to hoće, dopustiti nekoj dobroj duši da dođe zamoliti za pomoć, da nam se ukaže u snu ili da čujemo njezin glas? Zar ne može Bog učiniti da duh uzme određene oblike tijela, samo da nam se mogu pokazati,

da ih možemo vidjeti? Zar jedan dobar duh neće moći učiniti ono što, na žalost zli duhovi tako često čine, tako da u obliku pokojne osobe dođu se zadržavati i zabavljati se na račun naših dokonih i nevjernih, na spiritističkim seansama?

Dobri duhovi, kao i zli duhovi s dopuštenjem Božjim mogu nam se ukazati; no mi imamo i sigurni način raspoznavanja tih duhova.

Dobri duhovi su ponizni, brinu se za naše dobro, govore o Bog s radošću i ljubavlju, te ulijevaju neko tajnovito zadovoljstvo onima koji ih vide ili čuju; objavljuju nam se samo zato da mole za molitve! Naprotiv tužni demoni, dolaze olako i tamni; govore o okultnim stvarima i bezvrijednim, smiju se i zabavljaju samo radi njihovih tajnih zlih ciljeva; u dušama jačaju sumnje protiv vjere i neprimjerene fantazije. Ti duhovi ili zagađuju mjesta i kuće tako da čovjeka uznemire, ili ga navode na grijeh.

U posve drugom svijetlu ukazuju nam se duše naših pokojnika, kada dobiju tu milost. One nam govore o njihovim potrebama, ispravljaju nas, te nam javljaju što trebamo učiniti da se spasimo.

Poznati je događaj sv. Tome Akvinskog. E tko može sumnjati u ozbiljnost i znanje sv. Tome?

Dok je bio još u Parizu, najednom mu se ukaza sjena njegove sestre, koju je on uputio na dobar put. Toga istoga dana umrla je u Capui. Rekla mu je da se spasila, te ga je zamolila za pomoć, jer je jako trpjela u Čistilištu. Kada su ga poslali u Rim, opet ju je tamo vidio, no bila je sva lijepa i radosna. Ispričala je Svecu da je jedan od njihove braće u Nebu, no drugi da je u Čistilištu, je nitko nije mislio da mu pomogne. Što se tebe tiče, pripravljena ti je velika nagrada, radi dobra koje si učinio za Crkvu sa svojom naukom; završi brzo te svoje knjige, jer ćeš brzo umrijeti. I zaista nakon kratkog vremena Svetac umrije još mlad!

Ako nama ne dolaze duše iz Čistilišta, jer nismo sveti; ako nismo više nikoga vidjeli od naši pokojnika, jer to ne zaslužujemo!

3. Kršćanine, svakog sata se kreće za vječnost; nema direktnog vlaka osim za one koji su zadržali krsnu nevinost. Jesi li ti među tima? Želim ti to, no ne vjerujem da si je zadržao. Nema nikakvih ugodnih izleta, nema povratne karte: Jao tebi ako pogriješiš kolosijek. Jesi li siguran da si osigurao mjesto u Nebu? Bio bih sretan zbog tebe, no ne vjerujem. Vlak vječnosti uzima putnike po svim stanicama i kolosijecima; jesi li spreman za krenuti svakog časa, kada stigne? Ne natovaruj prtljagu, osim dobrih djela. Jesi li vidio, da na graničnoj stanici Čistilišta, sve se kontrolira vrlo strogo, ispituje se i plaća skupo svaka mala stvar! To se tiče tebe.

Što se tiče duša na zaboravljaj ih nikada. Na žalost vrlo brzo se zaboravlja misliti na one koje ne vidimo više. Svijet je jako zaboravljiv! Kada bi svi ljudi osjećali mili osjećaj vjere, prijateljstva, rodbinske veze, zahvalnosti koja nas veže uz naše pokojnike, zaboravili bi mnoge zabave, pokoji luksuzan predmet bi dali za milostinju, manje bi se ljenčarili po krevetu ujutro, da prisustvuju sv. Misi; našli bi vremena za Krunicu; znali bi kako zadobiti zaslugu i oproste po radu, po strjelovitim molitvama, po poteškoćama života; sve skupa bi to bila jedna blagoslovljena i stalna kiša u užasnoj peći gdje se peku te duše!

U ovo naše jadno nevjerničko vrijeme velike pomoći pokojnima su skoro nestale. Radi rasipnosti najvećeg dijela Crkvenih dobara, jer se oporuke raznih utemeljenja i dobrotvornih ustanova ne izvršavaju više. Redovi redovnika i svećenika su se prorijedile; u kršćanskim obiteljima gdje je svake večeri odzvanjala molitva, sada se šuti k'o u grobu, ili još gore, ako se ne čuju psovke. Vratio se poganski kult

pokojnika; ono što se je trošilo za milostinju za pokojnike, troši se sada u luksuz za cvijeće, mramore za zadovoljstvo živućih!

Da bi se napokon našao bar neki branik u tolikoj propasti, Crkva je otvorila svoje polje oprosta. Niti jedan sveti Otac nije bio velikodušan sa laganim i bezbrojnim oprostima kao što su bili ovi u ovim zadnjim godinama. Po njima, sigurni smo, ako ih zadobivamo svakodnevno, da smo učinili nešto jako dobro za našu smrt. Imamo o tome mnoga svjedočanstva.

Kršćanine ako imaš srca, popravi svim sredstvima štetu koju si nanio Čistilištu.

Četiri stvari će učiniti tvoju pobožnost plodonosnom za Čistilište, tvoje smilovanje koje te duše zaslužuju od tebe, te lakoća kojom im možeš pomoći; radost koju unosiš u Nebo, te nagrada koju ćeš primiti.

Neka ove stranice zapale u srcima svih naših čitatelja pobožnost prema našoj braći pokojnima; dobre pak duše neka nam milostivo budu na pomoć u času naše smrti; neka nam izmole milost oprosta od naših grijeha, te se tako po milosrđu Božjem uzmognemo naći svi zajedno u Nebu.

Praksa

Molite svaki dan ove litanije za pokojnike.... Isuse i Kraljice Čistilišta budite milosrdni s vjernim mrtvima. Budite milosrdni sa mnom kada budem zaboravljen u Čistilištu.

Molite danas za duše koje su najbliže k izlasku iz Čistilišta, tako da po vašoj molitvi stignu čas prije pozdraviti u Nebu Isusa u vaše ime.

Litanije ...

LITANIJE ZA DUŠE U ČISTILIŠTU

Gospodine smiluj se
Kriste smiluj se

Gospodine smiluj se
Kriste čuj nas
Kriste usliši nas

Oče, nebeski Bože,	smiluj nam se
Sine, Otkupitelju Bože,	smiluj nam se
Duše Sveti, Bože,	smiluj nam se
Sveto Trojstvo, jedan Bože,	smiluj nam se
Sveta Marijo	moli za njih
Sveta Bogorodice	moli za njih
Sveta Djevo Djevica	moli za njih
Sveti Mihaele	moli za njih
Sveti Anđeli i Arkanđeli	molite za njih
Sveti Ivane Krstitelju	moli za njih
Sveti Josipe	moli za njih
Sveti patrijarsi i proroci	molite za njih
Sveti Petre	moli za njih
Sveti Pavle	moli za njih
Sveti Ivane	moli za njih
Sveti Apostoli i Evanđelisti	molite za njih
Sveti Stjepane	moli za njih
Sveti Laurente	moli za njih
Svi sveti mučenici	molite za njih
Sveti Grgure	moli za njih
Sveti Ambrozije	moli za njih
Sveti Augustine	moli za njih
Sveti Malahije	moli za njih
Svi sveti Oci pape i ispovjednici	molite za njih.

Sveti Benedikte moli za njih
Sveti Hodilije moli za njih
Sveti Bernarde moli za njih
Sveti Dominiče moli za njih
Svi sveti monasi i pustinjaci molite za njih
Sveta Gertrudo moli za njih
Sveta Margareto moli za njih
Sveta Brigito moli za njih
Sveta Terezijo moli za njih
Svi sveci Božji molite za njih
Milostiv budi usliši nas Gospodine
Milostiv budi oprosti im Gospodine
Od svakoga zla oslobodi ih Gospodine
Iz kuće zatvora oslobodi ih Gospodine
Iz jezera bijede oslobodi ih Gospodine
Po rođenju tvojemu oslobodi ih Gospodine
Po najdražem Imenu tvojemu oslobodi ih Gospodine
Po množini smilovanja tvojega oslobodi ih Gospodine
Po strašnoj Muci tvojoj oslobodi ih Gospodine
Po Presvetim Ranama tvojima oslobodi ih Gospodine
Po Predragocjenoj Krvi tvojoj oslobodi ih Gospodine
Po Smrti i pokopu tvojemu oslobodi ih Gospodine
Mi grešnici Tebe molimo usliši nas
Da se svima pokojnicima
udostojiš pokoj vječni darovati Tebe molimo usliši nas
Da se naše najbliže rođake i dobrotvore
od užasnih plamenova vatre
udostojiš izbaviti Tebe molimo usliši nas
Da se udostojiš imati milosrđa sa svim
vjernim mrtvima kojih se na zemlji
nitko više ne spominje Tebe molimo usliši nas
Svima koji su po ljudskoj slabosti sagriješili

da im budeš dobrostiv i blag Tebe molimo usliši nas
Da im udijeliš
olakšanje, svjetlo i mir Tebe molimo usliši nas
Da im se udostojiš udijeliti zajedništvo
sa svetima i izabranicima tvojima Tebe molimo usliši nas
Da se udostojiš
njihove molbe uslišati Tebe molimo usliši nas
Da se udostojiš nas uslišati Tebe molimo usliši nas
Sine Božji Tebe molimo usliši nas
Jaganjče Božji koji oduzimaš
grijehe svijeta daruj im pokoj
Jaganjče Božji koji oduzimaš
grijehe svijeta daruj im pokoj
Jaganjče Božji koji oduzimaš
grijehe svijeta daruj im pokoj vječni

Predmolitelj: Gospodine usliši molitvu moju

Svi: I vapaj moj tebi nek dođe. Pokoj vječni daruj im Gospodine i svjetlost vječna svjetlila njima.
Počivali u miru Božjem. Amen.

Pomolimo se

Odriješi molimo te, Gospodine, duše svih naših rođaka, bližnjih i dobročinitelja naših od svake navezanosti na bilo koje zlo, da jednom uskrsli uživaju u slavi uskrsnuća sa svetima i izabranicima tvojima po Kristu Gospodinu našem. Amen.

Vječni Oče, prikazujem Ti Predragocjenu Krv tvoga Božanskog Sina Isusa Krista, sjedinjenu sa svim svetim Misama slavljenima danas širom svijeta, za sve svete duše u Čistilištu, za sve grešnike diljem svijeta, za grešnike u čitavoj Crkvi i za one u našim obiteljima. Amen!

Isus je obećao sv. Gertrudi da će svaki puta kada se izmoli ova molitva, pa i ako se moli i više puta dnevno, osloboditi tisuću duša iz Čistilišta.

Leon XIII. dekretom od 17. siječnja 1888. dao je svakom onom koji obavi mjesec za duše pokojnika, privatno ili javno, oprost od 7 godina i 7 četrdesetnica za svaki dan, te Potpuni oprost, ako se tokom mjeseca pristupi svetim Sakramentima /tj. ispovjedi se i pričesti i izmoli Vjerovanje i jedan Očenaš po nakanama sv. Oca Pape/. Ovaj oprost može se namijeniti dušama u Čistilištu.

KAZALO

Pobožnom čitatelju
DAN
1. Kako se malo misli na vlastitu dušu 5
2. O strogom računu, koji ćemo morati položiti Bogu o našem životu. 9
3. Kako nam mogu pomoći Presv. Djevica, Anđeo Čuvar i naši Zaštitnici na Božjem sudu.....13
4. Zašto se treba neizbježno priznati postojanje Čistilišta 17
5. Mjesto Čistilišta. 22
6. O ulazu duše u Čistilište 26
7. Dvije najgore muke Čistilišta 30
8. Kako se mora moliti i za one koji su provodili sveti život na zemlji 35
9. Kako su muke Čistilišta proporcionalne grijesima 40
10. O nekim posebnim mukama u Čistilištu za određene grijehe 44
11. Čistilište svećenika i redovničkih duša 48
12. O mukama za neke posebne grijehe svećenika 52
13. O svetosti duša u Čistilištu 56
14. Milosrđe Božje u Čistilištu 60
15. O smilovanju Bl. Dj. Marije prema dušama u Čistilištu 64
16. Anđeli, sveci i đavli u Čistilištu 68
17. O trajanju Čistilišta 72
18. Kako se vrednuje vrijeme u Čistilištu 77
19. O mukama grižnje savjesti u Čistilištu 81
20. Naše obveze ljubavi prema dušama u Čistilištu 85

21. Naše obveze pravednosti prema dušama u Čistilištu 90
22. Za koje duše u Čistilištu se mora moliti
na prvom mjestu 94
23. Potpuna predaja naših zasluga za duše u Čistilištu 98
24. O mrtvenjima i milostinjama za te duše 102
25. O molitvama i sv. Misama za pokojne 106
26. Što čine duše za duhovne potrebe
njihovih dobročinitelja 110
27. Što čine duše za naše vremenske potrebe 115
28. Što trebamo učiniti da se spasimo od Čistilišta 119
29. Zadnji pogled na muke duša u Čistilištu 124
30. O ustrajnosti u molitvi za duše u Čistilištu 128
Litanije za duše u Čistilištu 134